

m. 1. 10

REGVLA S. BENEDICTI.

Eremitarum Camaldulensium ETiam Vigreasiarum
Constitutiones Congregationis
Eremitarum Camaldulensium.
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo.
Pontifice.

CLEMENTE. NONO.

CRACOVIAE. *Vigreasiarum*

Ex Typ: M. Iacobi Moscicki, Ph: D. Anno D. 1674.

Ad Vsum Fratri - [Signature]

REGULA
BENEDICTI

I N D E X CAPITVLORVM.

Primæ Partis, Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum. Cap. 1.	Pag. 9
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	Pag. 17
De adhibendis ad Consilium fratribus. Cap. 3.	Pag. 21
Quenam sint instrumenta bonorum operum. Cap. 4.	Pag. 24
De obedientia. Cap. 5.	Pag. 28
De Taciturnitate. Cap. 6.	Pag. 31
De humilitate Cap. 7.	Pag. 34
De officijs diuinis in noctibus. Cap. 8.	Pag. 40
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis. Cap. 9.	Pag. 42
Qualiter æstatis tẽpore nocturna laus agatur. Cap. 10.	Pag. 44
Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur. Cap. 11.	Pag. 45
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur. Cap. 12.	Pag. 50
Qualiter priuatis diebus Matutini agantur. Cap. 13.	Pag. 51
Qualiter in Natalitijs Sãctorũ vigiliæ agantur. Ca. 14.	Pag. 53
Quibus temporibus dicatur Alleluia. Cap. 15.	Pag. 53
Qualiter diuina opera per diem agantur. Cap. 16.	Pag. 54
Quot psalmi per easdem horas dicendi sunt. Cap. 17.	Pag. 55
Quo Ordine Psalmi dicendi sunt. Cap. 18.	Pag. 62
De Disciplina Psallendi. Cap. 19.	Pag. 64
De Reuerentia Orationis. Cap. 20.	Pag. 71
De Decanis Monasterij. Cap. 21.	Pag. 72
Quomodo dormiant Monachi. Cap. 22.	Pag. 73
De Excommunicatione Culparum. Cap. 23.	Pag. 75
Qualis debeat esse modus Excommunicationis. Cap. 24.	Pa. 76
De Grãuioribus Culpis. Cap. 25.	Pag. 78
	De his

I N D E X

<i>De his qui sine iussione Abbatis iunguntur Excommunicatis.</i>	
Cap. 26.	Pag. 80
<i>Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Excommunicatos.</i>	
Cap. 27.	Pag. 81
<i>De his, qui sæpius correcti non emendauerint.</i>	Cap. 28. Pag. 82
<i>Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.</i>	Cap. 29. Pa. 85
<i>De Pueris minori ætate qualiter corripiantur</i>	Cap. 30. Pag. 87
<i>Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.</i>	Cap. 31. Pag. 87
<i>De Ferramentarijs Monasterij.</i>	Cap. 32. Pag. 92
<i>Si quid debeant Monachi proprium habere.</i>	Cap. 33. Pag. 95
<i>Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere.</i>	Cap. 34. P. 99
<i>De Septimanarijs Coquina.</i>	Cap. 35. Pag. 100
<i>De Infirmis Fratribus.</i>	Cap. 36. Pag. 102
<i>De Senibus, vel Infantibus.</i>	Cap. 37. Pag. 108
<i>De Hebdomadario Lectore.</i>	Cap. 38. Pag. 109
<i>De Mensura Ciborum.</i>	Cap. 39. Pag. 113
<i>De Mensura Potus.</i>	Cap. 40. Pag. 120
<i>Quibus horis oporteat reficere Fratres.</i>	Cap. 41. Pag. 121
<i>Vt post Completorium nemo loquatur.</i>	Cap. 42. Pag. 122
<i>De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè occurrunt.</i>	Cap. 43. Pag. 124
<i>De his, qui excommunicantur, quomodo satisfacciant.</i>	Cap. 44. Pag. 126
<i>De his, qui falluntur in Oratorio.</i>	Cap. 45. Pag. 129
<i>De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.</i>	Cap. 46. Pag. 130
<i>De significanda hora operis Dei.</i>	Cap. 47. Pag. 131
<i>De Opere manuum quotidiano.</i>	Cap. 48. Pag. 132
<i>De Quadragesimæ obseruatione.</i>	Cap. 49. Pag. 136
	De Fratri-

I N D E X

De Fratribus qui longè ab Oratorio laborant aut in via sunt.	
Cap. 50.	Pag. 138
De fratribus, qui non longè profisciscuntur. Cap. 51.	Pag. 138
De Oratorio Monasterij. Cap. 52.	Pag. 139
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	Pag. 141
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere. Cap. 54.	Pag. 143
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	Pag. 145
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	Pag. 156
De Artificibus Monasterij. Cap. 57.	Pag. 150
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	Pag. 151
De Filiis Nobiliū vel pauperū, qui offeruntur. Cap. 59.	Pag. 192
De Sacerdotibus, qui voluerunt in Monasterio habitare. C. 60.	Pag. 163
De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur. C. 61. P. 165	
De Sacerdotibus Monasterij. Cap. 62.	Pag. 166
De Ordine Congregationis. Cap. 63.	Pag. 168
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	Pag. 171
De Præposito Monasterij. Cap. 65.	Pag. 179
De Ostiarijs Monasterij. Cap. 66.	Pag. 182
De Fratribus in via directis. Cap. 67.	Pag. 186
Si Fratri impossibilia iunguntur. Cap. 68.	Pag. 188
Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere. Cap. 69.	Pag. 190
Vt non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70.	Pag. 191
Vt Obedientes sint sibi Fratres inuicem. Cap. 71.	Pag. 192
De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72.	Pag. 193
De eo quod omnis observatio iustitie in hac Regula sit constituta. Cap. 73.	Pag. 195

I N D E X

CAPITVLORVM.

Secundæ Partis.

D E Loco, & Tēpore celebrandi Capituli Generalis. Cap. 1.	fol. 198
Qui ad Capitulum venire, & quid secum asferre debeant. Cap. 2.	fol. 199
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3.	fol. 202
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo. Generali. Cap. 4.	fol. 204
De Renun: Prælaturæ, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	fol. 205
De Electione P.P. Definitorum, ac P. Præsidentis. C. 9. f.	207
De Electione Scribæ, Vicarij, Capituli, & Officialiū. C. 7. f.	209
De Ordine seruando in negotijs per P.P. Definidores tractandis. Cap. 8.	fol. 212
De Electione. P. Maioris, & aliorum Prælatorum. C. 9. f.	217
De aliquibus requisitis, Prælati necessarijs. Cap. 10.	fol. 220
De Locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	fol. 222
De conclusionē, & publicatione Capituli. Cap. 12.	fol. 223
De auctoritate Patrum Maioris, & visitorū. Cap. 13.	fol. 225
De receptione nouorum locorum. Cap. 14.	fol. 230
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	fol. 231
Forma induendi Nouitios. Cap. 16.	fol. 23
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	fol. 235
Forma Professionis.	fol. 235

REGVLA ET CONSTITVTIONES

Eremitarum Camaldulensium Montis
Coronæ.

PROOEMIUM.

Ausculta o fili præcepta Magistri, & inclina
aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris
libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad
eum per obedientie laborem redeas, à quo per
inobedientie desidiam recesseras. Ad te er-
gò nunc meus sermo dirigitur, quisquis abre-
nuncians proprijs voluntatibus, Domino Christo vero Regi mi-
litaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo
perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos iam in Filio-
rum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de ma-
lis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis
suis in nobis parcendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non
aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irri-
tatus malis nostris: ut nequissimos seruos perpetuam tradat ad
penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac
dicente: Hora est iam nos de somno surgere, & apertis o-
culis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, diuina quo-

A

tidie

tidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs, & quid dicitur; Venite filij audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos comprehendant. Et querens Dominus in multitudine Populi sui, cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diuertere à malo, & fac bonum inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, & antequam me inuocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinētis ergo fide, vel obseruantia bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Euangelij pacis pedibus, pergamus itinera eius, ut mereamur eum, qui nos vocauit, in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currēdo, minimè peruenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit ad-

aduersus proximum suum. *Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus eius tenuit, & allidit ad Christum.*

Qui timent Dominum, de bona obseruantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur: Vnde, & Dominus in Euangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similibo eum viro sapienti, qui ædificauit Domum suam supra petram. Venerunt flumina, flauerunt venti, & impeerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ideo nobis propter emendationem malorum huius vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis conuertatur, & viuat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi eius, audiuius habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Cælorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientiæ militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratiæ suæ tribuat nobis adiutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ pœnas, ad vitam volumus peruenire

perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat. Constituenda est ergo à nobis Dominici Schola seruitij, in qua institutione, nihil asperum, nihilque graue nos constituturos speramus. Sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in eius doctrina vsq; ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni eius mereamur esse consortes.

PRO-

P R O O E M I V M 5
Constitutionum.

Ostquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissimè traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Eremitum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate vsus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisq; admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam obseruandâ moriens commendauit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per obliuionem in desuetudinē venirent, sapienter ab ipsis discipulis, maximè á Beato RODULPHO quarto, à B. ROMUALDO Eremitæ Priore, in Constitutiones redacta fuere. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso Ss. ROMUALDO diuinitus inuentum, medium inter Cænobiticum, & Anachoreticum est; ita quidem vt vtriusque particeps vtroq; præstantius, longeq; securius existat. Nam & si claustralis conuersatio vbiq; summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisq; occupationibus, quæ sæpè animū á vera pietate longius arcant, minimè caret: è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & cōversatio abdita, propter multa incōmoda, nec non pericula,

Proœmium.

cula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tutâ; securaq; reputata est. Illa enim viuendi libertas, quæ olim solitarijs viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam inuisere, nec Sacramenta frequētare aliquo Canonico præcepto co-gebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisque; sicut antiquitus anachoretica, comperitur; sed potius omni periculo, extremaq; difficultate exclusis, securissima, facilis, ac fideli cuiq; viro suauissima, ac proindè (omni reuerentiâ, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam siuè ex sæculo, siuè ex cænobijs accedentes, procul omninò à Ciuitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas inuicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; vt diximus S. BENEDICTI, subq; Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in iugi obseruantia, viuere tenentur: sic nihilominus hanc conuersationis formam temperantes, vt Cænobiticæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sinè varijs occupationibus Monasterij, multiplicibusq; distractionibus porantur, & solitudinis læta, sæliciq; admodum tranquillitate, absq; vllis solitariæ vitæ curis, periculis, & anxietatibus perfruantur.

tur. Hæc itaq; admirabilis, diuinitusq; inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, vsq; ad præsentem diem, per annos circiter 670. Fideliter discretò, ac Sancto vigore obseruata fuit in Sacra Eremitica Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circâ Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Iustinianum Eremitam supradictæ Sacræ Eremiticæ Maiorem, nouiter instituta, & aucta; fuit cum eadem obseruantia, inuicibiliter perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione, & augmento huius dictæ Congregationis. Restat deniq; vt nos iuxta Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitico, quæ nobis pro Monasterio est, vnanimus, quasi Apostolici viri, soli Deo enixè famulemur: Ita ut omnibus nobis vnum sit cor, & anima vna, in vinculo pacis, & charitatis viuentibus, sicq; demum in regulari, atq; Eremitica districtione, in finem vsq; perseverantes, Socij possimus esse passionum Christi, vt & cohæredes facti conregnemus cum eo.

CON.

8 CONFIRMATIO

*Constitutionum Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ in forma Specifica.*

C L E M E N S PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus per ineffabilem. Diuinæ bonitatis abundantiam. constituti, Congregationes Religiosorum virorum piæ, sanctæq; institutas, ac vberiores bonorum operum fructus aspirante superni fauoris auxilio, assidue perferre satagentes, in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa quæ pro earum felici regimine & gubernio, prosperisque in via Domini progressibus providè, atq; sapienter constituta esse noscuntur, vt firma semper, atq; stabilia. persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id á nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidè nobis nuper tecerūt dilecti Filij Maior, ac Procurator Generalis, & alij superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium. Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoq; eiusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusq; salubri tam in Spiritualibus, q; iam in temporalibus directione factæ fuerunt, & in vnum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus

bus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinatæ, recognitæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

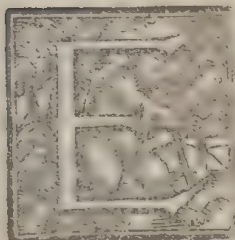
DE GENERIBVS, ET VITA MONACHORVM,

C A P I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remite Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitorijs Monasterij requiescut; in hoc enim differt Cenobitica conuersatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in vrbibus terris, interq;. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interq; nemora latitare congaudet. Quapropter maiorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab vrbibus, Terrisq; vno ad minus milliaro distare debere. Nostriq; Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Satoris de Monte Corona, pro senum, infirmorum ac forensium solatio Imò si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, vt de nouo Monasterium construi queat, aut suscipi.

B

2. Sint

2. Sint ergo Eremitoria nostra intèr Sylvas, easq; densas, talesq; plantando, inferendo, scindendo, alijsq; opportunis modis conseruentur, & augeantur. Quāobrem. intrā ambitum Eremiti non licebit ligna cædere, nè eius pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permissu aliquam arborē viridem inciderit, pro vna quaq; arbore semel in pane, & aqua ieiunet. Quod si loci Prior absq; cōsensu Capituli ipsius Eremiti intrā ipsum ambitū arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Gñali, disciplinā circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quādo numerum quatuor, aut quinq; arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sinè rationabili necessitate fieri nequit, dumodo tamen non sint arbores, quæ loci veniuntatem, ac pulchritudinem viciant.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci vniuerso sepe, ac vallo circumdata, ita vt per solum ostium pateat ingressus, vndè egredi sinè licentia Superioris nemo possit. Et positā in Eremitis clausura sinè licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul iunctæ, sed triginta, plus, minusvè pedibus inuicem, si locus patiaturs. paratæ consistent, tantundem ab Ecclesiā, & officinis semotæ.

5. Atque vt vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate saluā) arceatur. Adeò vt neq; vicini habitatores quocunq; prætextu in commune Commertium

cium admittendi sint: ac præcipè cauendum, ne eis vnquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotijs, etiam contangueorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior iudicauerit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, alijsq; officijs celebrandis interesse, sicq; animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiq; locorum foris, & intra Eremum, atq; etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales diuagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cauere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in iugi obseruantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis obseruantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinam uè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendij, infirmitatis, confessionis vel vrgentis cuiusq; necessitatis, quæ verisimiliter superioris animus ad talem concessionem mouere potuisset.

8. Ille vero, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen

finè mora audita voce illico accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introierit, vel qui alium intrare, permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & ieiunet semel in pane, & aqua, pro vnaqua; transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ priuetur.

9. Et quia solitudo maximè fauet Castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres vnuquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; vnde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces ligneæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex priuilegio Pauli III. & Innocentij XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, iuxta d. Priuilegium concedere potest vt semel, bis, aut ad summum ter in anno, iuxta d. Capituli nominationem, deuotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremitum autem nullo modo, neq; Sacramentum, eiusq; vestibulum, vbi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitalia ingredi, quibus introduci consueuere. Alias autem talis prohibitio inuolabiliter perseueret. At si pertinacia populi aliter peruicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deferere, ac longius abire consulant Patres.

11. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulier-

mulierculas regendas, confitendas, custodiendasque suscipiant. Imò ne illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intra Cruces venire permiserit, aut in hospitij, & dormibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint. casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesijs sine debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

Deinde secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conuersionis feruore, initio, sed Monasterij probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio iam docti, pugnare; & benè instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremiti, securi iam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium vero Monachorum teterrimum genus est Sabaitarum, qui nulla Regula approbati, experientiam magistra, sicut aurum fornacis, sed plumbi natura moliti, adhuc operibus seruantes seculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi sunt ouilibus, & pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quicquid putauerint,

Régula & rint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant non licere.

Quantum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum Cellas hospitantur, semper vagi, & nunquam stabiles, & proprijs voluptatibus, & gula illecebris seruientes, & per omnia deteriore. Sarabaitis. De quorum omnium miserrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Cœnobarum fortissimum genus disponendum, adiuuante Deo veniamus.

Constitutio.

I. **A**lium viuendi modum. Anachoretis consimilem diuinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitauit, eorum scilicet, qui diuinâ inspiratione, maioriq; silentij, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, iam ab initio inclusos Patres nostri vocauerunt, eò quia voluntariè intra vnius Cellulæ, hortuliq; parietes, omni hominum consortio priuati, contineantur: iuxta quod institutum hucusq; obseruatum, præcipitur, vt Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedenti, & morum probitas, morisq;

resq; religiosi innotescant, scilicet regularis obseruantia, silentium, orationis feruor, aliaq; conſimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, ſi perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reſeruatur. Nec ad longum tempus concedenda eſt, niſi ijs, qui pluries, aut ſaltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex ſua Familia per annum ad ſummum concedere. At Prælati Nouitiorum, Magiſtro, Sacriſtæ, ac Cellerario, in eorum Prælatura, & officijs perſiſtentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Recluſis, quæ remotiores ſunt ab alijs, quæ habeant oratorium cum ſuis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum. neceſſarijs, quarum hortuli parietibus ſint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ recluſi, non ſecus ac alij ſuorum ſuperiorum obedientiæ ſubiaceant: A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, ſed ſuperioribus, qui recluſionem conceſſerunt. Licitum ſemper erit illos ab ea penitus eximere ſiue perpetua, ſiue fuerit temporalis.

4. Sciant autem recluſi perpetuum ſibi, inuiolabileq; ſilētium eſſe indiētum, vnde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, ſine expreſſa licentia ſcripta, & obſignata ſui ſuperioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquageſimæ, in quibus recreationis, ac charitatis cauſa Cœeremitarum ſemel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, alioſuè mittere, vel accipe-

re nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipiens, semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Canonicas horas intrâ oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis cæremonijs & observantijs, quæ in istis constitutionibus, Breuarij; Rubricis continentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè prætermittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ alię in suis oratorijs sint, lucrari. Fera quinta hebdomadę Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum alijs communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum ceteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisq; sacrificantibus deferuire, atq; ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium, sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, ultra ordinarium officium quinquaginta. Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium. nunquam omittant; ultra quam, & alias lectiones, Eremitis apertis communes vnius horæ alicuius spiritualis libri lectionem persoluent. Eodem modo solitam

vnus horæ in mane, & serò diuisam, reclusi cum feruore Spiritus vtroq; tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab alijs coerceant, vt præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis ieiunij, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo fauente, viuere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitū eorum calopodio, siue socculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cili-
cium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tem-
pus includuntur, actiuam vocem in Capitulo non ha-
bent; perpetui verò neq; actiuam, neq; passiuam.

Qualis debeat esse Abbas

Cap. II.

Abbas, qui præesse dignus est in monasterijs, semper meminisse debet, quod dicitur, & no-
men Maioris implere: Christi enim agere
vices in Monasterio creditur, quando ipsius
vocatur pronomine, dicente Apostolo, Acce-
pistis Spiritum adoptionis filiorum, in
quo clamamus Abba Pater. Ideoq; Abbas, nihil extra præce-
ptum Domini (quod absit) debet docere, aut constituere, aut
iubere, sed iussio eius, vel doctrina feruenter diuinæ Iustitiæ
in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper
Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ viri-
usq; rei in tremendo Iudicio facienda erit discussio; sciatq; Ab-
bas, culpæ Pastoris incumbere, quicquid in oculis Pater fami-
lias utilitatis minus poterit inuenire. Tantum iterum liber

erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa; & morbidis earum actibus, vniuersa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbat, duplici debet doctrina suis præsse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis diuina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne alijs prædicans, ipse reprobis inueniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & protecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non vnus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex seruitio conuertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (iustitiâ astante) Abbati visum fuerit, de cuiuslibet ordine id faciat; sin aliter propria teneant loca. Quia siue seruus, siue liber, omnes in Christo vnum sumus, & sub vno Domino equalem seruitutis militiam baulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solūmodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur.

Ergò equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namq̃ sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, quã dicit. Argue, obsecra, increpa, idest miscens temporibus tēpora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Idest indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea, ut præualet) ampuet, memor periculi Helij Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq̃ intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & auros, ac superbos, uel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam eius à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatq̃, quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum seruire moribus, & alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium suasionibus, & secundam uniuscuiusque qualitatem, & intelligentiam ità se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur; verum & in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia ne dissimulans, aut paruipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorijs, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et ne causetur de

*minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatq; quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura tua fratrum se habere sciuerit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij ipsarum omnium animarum, est redditurus Domino rationem, si re dubio, addita, *G* suæ animæ, *G* ita timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ouibus, cum de alienis rationibus cauet, redditur de suis sollicitus, *G* cum de admonitionibus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs emendatus.*

Constitutio.

1. **I**N Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis vsui vnquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatiæ, nec Monasteria, sed Eremiti, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atq; adeo supremus totius Congregationis Prælati, Maioris sibi nomen vsurpauit, nec aliter vsui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil releuet quo Prælati nomine noncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciunt igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremèdo Dei Iudicio stricta fiet discussio. Quicunq; ergo alijs præfigitur, duplici doctrinâ, verbi

bi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

De adhibendis ad Concilium fratribus:

CAP: III.

*Q*uoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius iudicauerit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant. sed sicut discipulis conuenit obedire Magistro, ita & ipsum prouidè, & iustè condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neq; ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cordis voluntatem, neq; præsumat quisquam cum Abbate suo proteruè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari discipline subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & obseruatione Regulæ omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterij utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pœnitebit.

Constitutio.

I. **H**æc conuocatio Congregationis, siuè Consilium vetustissima Religionis consuetudo obtinuit, vt Capitulum vocetur, & Congregationis hoc loco, vnus Monasterij, aut Religiosæ Domus Conuentus intelligitur. Capitulum autem, aut generale est, aut Conuentuale, aut certè (vt vocant) culparum, quorum vnum quodq; suum tractatum desiderat, cum singulorum diuersa sit congregandi causa, celebrâdq; modus. Hic solum de Capitulo conuentuali sermo est.

a. Quoties ergò aliqua percipua tractanda sunt in Eremo, Prior ad sonum Campanulæ, vt moris est, quod signum ad spatium vnus Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi vnus anni eiusdem loci, ac familiarum tantum intelligantur, nec non & Visitatores, vbi præsentés reperiantur, conuocet. Quibus convocatis, omnes genuflexi secretò dicant: *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum*. &c. *Domine exaudi* &c. *Dominus vobiscum* &c. cum suis responsorijs, & Orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi maior præsens fuerit, ad quem suo Iure spectat,) distinctè proponat. Deinde matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè loquantur, prohibita omni practica sub pænâ priuationis vocis actiue, & passiue ad sex mentes: Et quod

âma-

à maiori parte approbatum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Nouitiorum, tam ad probationem Quadenariam, quam ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremi ambitum faciendam, Conseruatoris, ac Medici electionem, Procuratorisq; sæcularis, & Aduocati, acceptare hereditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Maioris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locationes etiam possessionum ultra annum, & quasq; species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta omnino obseruentur; scilicet, proponantur primo in Capitulo Conuentuali, & à maiori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Maiorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reservatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, unde odium, aut scandalum oriri possit, reuelauerit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leue fuerit reuelatum, arbitrio Prioris puniatur.

Quæ-

Quænam sint Instrumenta bonorum operum.

CAP. IV.

Nprimis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ
 I anima, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se
 ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non
 facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dice-
 re, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult
 alijs ne faciat, abnegare semetipsum sibi, vt sequatur Chri-
 stum, Corpus castigare, diuitias non amplecti, ieiunium ama-
 re, pauperes recreare, nedum vestire, Infirmum visitare,
 mortuum sepelire, in tribulatione subuenire, dolentem conso-
 lari, à saculi actibus alienum se facere, nihil amorì Christi
 præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reser-
 uare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare,
 charitatem non derelinquere, non iurare omnino, ne fortè per
 iures, veritatem ex corde, & ore proferre, malum pro ma-
 lo non reddere, Iniuriam non facere, sed factam patienter suf-
 ferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed
 magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere,
 non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non
 somnulentum, non pigrum, non murmuròsum, non detractorem,
 spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit,
 Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat
 & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expauescere, vi-
 tam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mor-
 tem quotidie antè oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni
 hora custodire, in omni loco Deum se respicere pro certo scire,
 cogi-

cogitationes malas cordi suo aduenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & prauo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse quod absit, aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & inuidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, iuniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus ante solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

1. **Q**uanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic adenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octauo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si

aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris infrâ dictum temporis spatium, confessus minimè fuerit, priuetur omninô pitantia, quousq; confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absq; alia licentiâ dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradiçtis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunq; loco, & tempore, ac vocales ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessarij obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarij ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus vsq; visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitij suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior iudicauerit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum ad Nouitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia diuerntes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunq; ex nostris exposito, ac approbato à superiore, & in defectu Sacerdotis approbati,

nostris etiam non approbatis valeat confiteri, vel alteri tunc. Sæculari, tunc regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem. fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neq, cum retributione fiat; decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quiq; casus reservatos calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suum Iudicem. Ordinarium remittet.

8. In visceribus IESU CHRISTI quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit citra curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolviendi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservauerit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica censura ob Clerici percussione Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festiuitate, aut alia rationabili causa superior præueniendam, aut differendam Sacram Communionem iudicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria s. in Cæna Domini omnes tunc Sacerdotes, tum non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa

celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, seruatō professionis ordine, procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stollam, omnes itaq; omni possibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare uoluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget vsus chori, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clauē, asseruetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hic à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inseruire, eiusq; mortificationem maximè iuuare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Saluatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitiâ.

De Obedientiâ.

C A P. V.

Primus obedientiæ gradus est obedientia sinè mora, hæc
Proconuenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant
 propter seruitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ. Mox, ut aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, moram

ram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede iubentis vocem factis sequuntur. Et velût vno momento prædicta Magistri iussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Idèò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno Iudicio & Imperio in Cænobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedat discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmurauerit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò penam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendauerit.

Constitutio.

1. **Q**uia ab observantia eorum, quæ in præsentī Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, boniq; status conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subijciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valdè sit ibi maiorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior viuendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra commune viuendi vsum licere: nullam exerceant artem, nihil ex vna in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neq; vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absq; sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atq; his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegijs, gratijs, Indultis seu concessionibus à Sede Apostolica iam antea in proprium cuiusq; fauorem obtentis, penitus abrenunciasse,

finis

siue eam singularitatē vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, siue subiectionis exemptionem, siue tandem quocunq; modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

De Taciturnitate.

CAP: VI.

Aciamus, quod ait Propheta, Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filui à bonis. Hic ostēdit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet tacere, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cassari? Ergo quamuis de bonis, & Sanctis edificationum eloquijs perfectis discipulis propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet tacere, & audire, discipulo conuenit, & ideo si quæ requirēda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione, & reuerentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

- I. **T**Aciturnitas Sacrosancta est, dummodo Iustitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendi uè tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc San-
ci

Et BENEDICTI doctrina secundum tempus, ac locum, secundum deniq; necessitatis, & charitatis indigentiam obseruanda est; Idcirco quandoq; in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaq; indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt obseruanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cuiuscunq; hebdomadæ, omnes deniq; dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cuiusq; diei, vsq; ad primam, sequentes horas quoque, quæ æstiuo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, vti sunt Ecclesia, & eius vestibulum Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imò in diebus dispensatis non intelligitur in vijs, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis antè Ecclesias, & antè Eremiticam portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contrà sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisue suprà prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Idcirco in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitatiue reficiuntur) silentium à Prima diei vsq; ad quartam noctis hora relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo diuinæ laudes in Choro consuevis horis, persoluantur.

4. Ob-

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, vt bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio vltra signum Completorij eiusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ CRVCIS, vsque ad Pascha, Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis vsq; ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaq; dispensatio in hyeme feriâ terciâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non impeditum dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita vt nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentij dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiusmodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imò magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideò necesse est, dum diuina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, vijs, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentij temporibus, absq; superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsauerit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur diuina, & Oratio, siue dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur.

tur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm vt Psalmus 50. *Miserere* dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, priuabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atq; inquietum, ab Eremis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & vbi necessarij videbuntur.

6. Novitijs cum Professis, nulla sit vnquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, siuè sæcularibus, siuè Religiosis affinibus, vel amicis, vel operarijs, nulla sit conuersatio, nisi aliqua ex iusta causa iusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conuersi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labris meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

De Humilitate.

CAP. VIII.

Lamat nobis scriptura diuina (Fratres) dicens, Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit nobis omnem exaltationem, genus esse superbiæ, quod se cauere propheta indicat, dicens, Domine non est exaltatum cor meum, neq; elati sunt oculi mei, neq; ambu-

ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, sed quid? si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ab lactatus super matrem suam, ita retribues in animam meam, Unde (Fratres) si summæ humilitatis culmen volumus attingere, & ad exaltationem illam cælestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire, actibus nostris ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam ei descendentes Angeli, & ascendentes monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in sæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim eiusdem Scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinæ vocatio diuina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorè Dei sibi antè oculos semper ponens, obliuionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum preparata est, animo suo semper reuoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, idest cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriæ, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt,

Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas peruersas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si obseruaui me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ita facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis auertere; Et item rogamus Deū in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis vsq; ad profundum. inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desiderijs verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cauendum ergò est idèd malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Vnde scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergò si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nuntiantur, cauendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos conuerti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed

Vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed eius qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens usque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrarijs rebus vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacita conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat vel discedat, dicente scriptura. Qui perseverauerit usque in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, vniuersa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oues occisionis; Et securi de spe retributionis diuina, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum Domini in aduersis, & in iniurijs per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, præbeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo miliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo aduenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius, Et item Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino, & turemisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi iniunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum redactus sum, & nesciui, vt Iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, & viliorē non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicēs cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam mandata tua.

Octauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatē habens, vsq; ad interrogationem non loquatur, Montrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigitur super terram.

Decimus

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est; si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum grauitate, vel pauca verba & rationabilia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremēdo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad cælū, Et iterum cum Propheta Incuruatus sum, & humiliatus sum vsquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perueniet illam, quæ perfectæ, foras mittit timorem, per quam vniuersa quæ prius non sine formidine obseruabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non iam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona, & delectatione virtutum, quæ Dominus iam in operarium suum mundum à vitijs, & peccatis, Spiritu S. dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq; plena huius capituli tractatio, vt superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco sta-

co statuere, tantæq; vtilitatis huius lectionis series apparet, vt ex se non inuitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

De Officijs Diuinis in noctibus.

CAP: VIII,

Hymis tempore, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, iuxta considerationem rationis, octauâ hora noctis surgendum est, vt modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigiliâs, à Fratribus, qui Psalterij, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inscruiatur. A Pascha autem vsq; ad supradictas Kalendas Nouembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, vt paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria nature exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

1. **Q**uod hyemis tempore octauâ hora surgendum sit, sed iuxta noctis breuitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est:

2. Vnde ab Idibus septembris, primum Matutini signu horâ septima pulsetur, tum à die septima octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Nouembris, horâ octaua dictum signum fiat. Rursus à decima Februarij sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò

Mar-

Martij, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta eiusdem hora sexta, similiter à nona Maij hora quinta, & dimidia, & à die secunda Iunij hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, vnde à decima Iulij pulsatur hora quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, hora sexta, & à vigesima eiusdem vsq; ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Natiuitatis, in qua sexta hora pulsatur,

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canonicarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere* tantum, cum interuallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Vltimum verò signum vnius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergò nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum, leuantes aliquam feruentem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Diuinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ grauitate seruata) properent, quo cum peruenerint, aperto in primis capite in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine &c.* quod quidem omnes obseruare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et antè Altare genuflexus postquam aliquantulum ora-

F verit,

verit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officij incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

Quot Psalmi dicendi sint in nocturnis horis.

CAP. IX.

Hic Temis tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, indè sequatur Ambrosianus. Deindè sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Pratribus in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigilijs, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm Noui, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicis

cisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litania, idest Kyrie eleison, & sic finiatur vigilia nocturna.

Constitutio.

1. CVM ad amissim Breuiarij Monastici ordo, ac forma seruanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officijs celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaq; Campanę signo, omnibus in choro genuflexis, vt dictum est, dato ab ipso superiore Officij inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur omnes ad Altare conuersi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum vtrinque ad Chorum conuersi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare conuertant facies suas, quod & quando Euangelium super Altare legitur, semper obseruandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad Magnificat, & Benedictus orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Breuia, versiculos, & lectiones Officij parui B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi iubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Euangelij desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarij munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homiliæ, lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festiuitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarij munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atq; ita erit omninò obseruandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

Qualiter æstatis tempore nocturna laus agatur.

CAP. X.

Pascha autem, usq; ad Kalendas Nouembris omnis (ut supradictum est) Psalmodiæ quantitas tenetur, excepto, quod lectiones in Codice propter breuitates noctium minimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, una de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breue Responserium subsequatur, & reliqua

qua omnia (ut supradictum est) impleantur, idest nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate ad vigilias nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Dominico die temporius surgatur ad vigilias, in quibus vigilijs teneatur hæc mensura. Idest, modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & dicto versu, residentibus cunctis dispositis, & per ordinem in subsellijs legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum responsoriis suis, ubi tantum in responsorio quarto dicatur à Cantore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus, post quas iterum legantur alie quatuor lectiones, cum responsorijs suis ordine, quo supra, post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alie quatuor lectiones de nouo Testamento ordine quo supra.

Constitutio.

1. **R**eserentes nos ad noui Breuiarij ordinem hic de lectionibus, modoq; legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo præuideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere

tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarij, siue Nouitius, siue professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumq; sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertijs verò nocturni lectiones, quæ ferè de homilia Euangelij recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in proprijs locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis diuinis, pariter, & nocturnis diuinum opus inchoat. Cuius munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & versiculos Commemorationum, nec non versum post Antiphonam B. MARIÆ in fine officij cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Fretiosa* post primam cum suis pertinentibus, Psalmorum gradualium, pænitentia-
liumq; versiculi cum litanijs, quotiescunq; dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persoluantur. Missam Conuentualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui eiusdem Chori erit
cum

cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit inuitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus*, Antiphonas, versiculos, & Responsorialia lectionum officij regularis. Lectiones, & versiculos in officio B. MARIÆ, & Defunctorum, lectionem Martyrologij, & lectionem breuem post Pretiosam; lectionem in Capitulo antè Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterij inferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniuersarijs Defunctorum. Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Inuitatoria, & Responsorialia breuia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atq; ferijs, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festiuitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Maiori, seu Priori celebranti deseruiet, & omnibus diebus festiuis pacem, more solito, acceptam prius, alijs præbebit. Et vbi solus vnuserit Clericus, vltimus professionis Sacerdos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò vnus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inseruiet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

5. Conuersus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, vt quoties opus sit, præsens in Ec-
cle-

clesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum, accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festiuis diebus ad Vesperas, quas diuino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia sunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos cõmunicandos, vngendos uè, mortuosq; sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conuentualem Sacerdoti deferuiet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præueniat ergò tempus, seq; ad Sanctum opus præparet, vt incepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacrario Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inseruiet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Præsbytero daturus, assistere teneatur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitime impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus iustè impeditus personaliter his officijs adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socij munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atq; adeò Sacerdotes nouiter professi, completo professionis anno atq; à Nouitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarij munus incipient.

9. Hebdomadarij à vesp̄is Sabbat̄i incipient, vsq; ad nonam sequentis Sabbat̄i inclusiue, qui nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & defectibus in officio per totam hebdomadam cōmissis.

Sequitur Sancta Regula.

 Ost quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo deo legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quā perlecta, respondeant omnes Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnū Te decet laus, & data benedictione incipiāt Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs, quod tamen omninò caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, dignè indè satisfaciat in oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Constitutio.

1. Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat, atq; Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deindè Te Deum incipiat, & Evangelium cum stola ad humeros super pallium, in medio maioris Altaris, stantibus omnibus, illucq; respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito Te decet cum oratione currentis

officijs dicat, & antequam ab Altari discedat, immediate laudes incipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocumq; in nostræ Congregationis loco præsens in Choro fuerit Pater Maior, prædicta omnia ipse perficiet. Qui etiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Natiuitatis B. MARIE diuinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conuentualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oliuarum, & quodocumque Nouitius induendus est, profiteri uè debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, iuxta Missale Romanum.

Quomodo Matutinorum solemnitas agatur.

CAP. XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi una ex corde, & responsum, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Euangelio, Litania, & completum est.

Con-

Constitutio.

1. **H**Æc diuini officij pars, præ alijs omnibus solemniter, idest maioris vocis sono, morositateq; peragenda est. Illuminatoq; semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoq; erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & alijs quibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (vt supra dictum est) sex candelæ vnciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor eiusdem ponderis, at in duplicibus tertiæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium vnciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octauam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium vnciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Conuerso hebdomadario sunt accedendæ, & vsq; ad finem officij lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conuentualem ac vesperras. verum in ferialibus diebus, atq; in simplicibus festis, ad laudes, & vesperras, vna sola candela duarum vnciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad completorium seruatur.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur.

CAP. XIII.

In diebus autem priuatis, Matutinorum solemnitas ita agatur; idest sexagesimus Psalmus dicatur sine antiphona in

na in directum subtrahendo modicè sicut Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur (secundum consuetudinem, idest secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesimus quintus. Tertiâ feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quartâ feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quintâ feria, octuagesimus septimus, & octuagesimus nonus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas glorias. Nam cæteris diebus Canticum unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequantur laudes, deinde lectio una Apostoli, memoriter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conuenti per ipsius orationis sponsionem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

- I. **C**onsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarij: sed Cantica Euangelica, idest Magnificat, & Benedictus. in Regulari officio Chori superior
into-

intonabit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest vtrūque cum decore peragere. Ideo qui post eum Choro præest, dicta cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet, etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, idest *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

In Natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita agatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

Quibus temporibus dicatur Alleluia.

CAP. XV.

A Sancto Paschæ, usque ad Pentecosten sine intermissione dicatur Alleluia, tam in Psalmis, quam in Responsorijs. A Pentecoste autem, usque ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad

nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonā, cum Alleluia dicantur, vesperæ autem cum Antiphonis, Responsoris nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, vsq; ad Pêtecosten.

Qualiter diuina opera per diem agantur.

C A P. XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui **S** septenarius numerus à nobis sic implebitur, si matutinis primæ, tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriiq; tempore, nostræ seruitutis officia persoluamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigilijs, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Iudicia Iustitiæ suæ, idest matutinis, Primâ, tertiâ, Sextâ, nonâ, Vespera completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

1. **Q**uamvis Conuersi ad diuinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officij, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, vt scilicet Matutinis

qua-

quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, tertiæ, sextæ, nonæ, ac Completorio ipsarum. cuilibet horarum quinas tribuant, idq; maxima deuotione, attentione, & reuerentia persoluant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante Campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisq; laudibus personaliter assistere, nec indè, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festiuus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festiuitatibus præceptiuis etiam vespers intersint.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

C A P. XVII.

~~Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem~~
~~I~~ ~~Psalmodie.~~ Nunc de sequentibus horis videamus. Primæ hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus eiusdem horæ post versum. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, Kyrie eleison. & Missæ sint.

Constitutio.

1. **Q**uia magni interest, sic hæc Prima diei hora suo tempore absoluator, vt cætera, quæ domi agenda sunt iusto ordine succedant. Ideo primus huius horæ

horæ signum, à tertia decima Septembris, vsq; ad Calendas Nouembris, & à decima Februarij, vsq; ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortū pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Nouembris, vsq; ad decimam Februarij, eius signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, vsq; ad tertiam decimam Septembris orto iam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac interuallum totidem, vltimum verò trium.

2. Prima completa, Conuersus, qui primæ Missæ inseruire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, vt omnes *EREMITÆ* ei possint assistere. Vnde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus priuatis Missam audire non poterit. Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixum, nec multū celeres sint, sed potius inter vtrumq; extremum, medium tenentes, deuotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post primam igitur, vsque ad tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in priuatis Cellarum Oratorijs faciant. Et qui antè tertiam non poterit; postea celebret, dummodo
non

non sit tempus orationis, vel Missæ Conuentialis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, vt Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inueniatur. Missam conuentualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, vt in Missali habetur, ad quam asperersionem omnes in Choro stare debent, nulloq; modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti formas in Tabernaculo reseruatas mutabit, seu renouabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, deuotè, voce suauis, & cum debitis cæremonijs, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis vtendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, idest sinè pluuiali, Tunnicella, alijs Pontificalibus ornamentis. Atq; in Missis quantumvis solemnibus vtrâ vnum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in maioribus solemnitatibus, in quibus Maior, aut Prior celebrat, Clericus erit. In alijs omnibus sufficit Conuersus, qui Clericum, vt suprâ iuuabit in thure Ministrâdo, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inseruiet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Natiuitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Conuentiali

incensatur Altare, in qua turificatione modus, & Ordo Missalis Romani seruandus est: Euangelium pariter sinè aliqua particulari cæremonia in prædictis factis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusq; diebus festiuis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adstantibus Cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori vsq; ad vltimum, dicens vniciq; *Pax tecum & altero respondente, Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idq; in Sacratio: In alijs autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel vñctionis extremæ. Rituale Romanum obseruabitur.

12. Quando priuatæ Missæ in maiori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festiuis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur vnus saltem *Aue Maria* cum quinq; ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conuentualem signum alterum dabitur vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* cum quinq; pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur *Sanctus*, & ad eleuationem
Corpo-

Corporis Christi, si Missa priuata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conuentualis, cum magna Campana signum, fiet spatio vnus *Aue Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes vbicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festiuitatibus Maiorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parua simul campana, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, obseruandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque; ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri vero tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se inuicem præuenire præcipuè seruientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conuentualem in duplicibus, & semiduplicibus festiuitatibus, Dominicis, ac infra octauas iisdem Cerei, qui laudibus inseruierunt, inseruiunt. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum vnciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus priuatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor vnciarum ardebunt.

16. Rursus semper antè Altare maius duo Cerei in magnis Candelabris esse consueuerunt, qui in Missis Conuentualibus ad eleuationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicauerit, extinguendi sunt. Quod pariter in minoribus Altaribus fiet, vnico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebratur idest versus, Hymni earumdem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si maior Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum antiphonis terminetur, post quos Psalmos lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio Litaniæ, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine antiphona dicendi sunt, post quos hymnos eiusdem horæ lectio una, versus, Kyrie eleison, & benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

1. Signum Tertiæ, ab Idibus Septēbris vsq; ad Pascha, mediâ hora post primam Missam dandum est; & si fortè post Primam non celebretur, ad vnus horæ spatium signum tendatur. A Pascha autē, vsq; ad tertiam decimā Septembris, quando non ieiunatur, post horâ ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur; si verò ieiunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit vnus *Miserere*, interuallum duorum, secundum signum Item duorum. In die verò Natiuitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa eiusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod vnicum est, erit spatij vnus Pa-

us *Pater noster*, & vnus *Aue Maria*, quæ in quadragesima consecutiue post tertiam dicitur, ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiar. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Ferijs, post dictam Missam ordinariam Tertia Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (vt ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequuntur, ipsis absolutis adsit merities, sed in Ieiunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, nec non dies, in quibus tempore æstiuo fit dormitio antè Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergò signum, quando dormitur antè nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, vnus tantum, sed interuallum, & secundū signū, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris vsq; ad Pascha, horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha vsq; ad festum S. CRUCIS Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum signum erunt duorum *Miserere*, tantundem interuallum erit, at in diebus Ieiunij quadragesimæ vnicum signum vnus *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festiuitatibus Natiuitatis Domini ac S. ROMUALDI tria fiant signa eiusdem mensuræ.

6. Completorij tandem signum datur circà vigesi-

nam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium vsq; *Aue Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In hyeme autem Completorio finito, statim *Aue Maria* pulsatur, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad decimam Februarij. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Aue Maria*. Signum Completorij ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breuiari potest diuini officij signum, verum vel vno absente ad iustam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorij non omittatur, quod vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post solis occasum pulsabitur. In nocte verò in fine laudum Regularis officij: At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, vniuscuiusq; signi spatium erit vnus *Aue Maria* cum suis debitis interual-
lis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Aue Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

Quo ordine Psalmi dicendi sint.

C A P X VIII.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ In primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus
✠ ✠ ✠ ✠ ✠ I In adiutorium meum intende, Domine ad ad-
iuuan-

iuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscuiusq; horæ; deinde Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi decimi octavi; Reliquis uerò horis, idest Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, idest primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliâs Dominicæ, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam uerò, Sextam, & Nonam secundæ feriæ nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octauo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensio ergo Psalmo centesimo decimo octauo, duobus diebus idest Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria iam ad Tertiam sextam, & nonam, Psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimū vigesimum septimum, idest Psalmi nouem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus seruata. & ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octauo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, usq; ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis his, qui diuersis horis ex eis sequestrantur, idest à centesimo decimo septimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inueniuntur, idest centesimus trigesimus octauus & centesimus quadragesi-

mus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto coniungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua idest lectiones, responsoria, Hymni, versus, vel Cantica (sicut supra taxauimus) impleantur. Ad Completorium vero quotidie idem Psalmi repetantur, idest quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodie diuinae, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, aequaliter diuidantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per vnamquamque constituantur noctem. Hoc precipue commonentes ut si cui forte, haec distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter iudicauerit, dummodo omnibus modis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners deuotionis suae seruitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinarijs per septimanae circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros vno die, hoc strenue impleuisse, quod nos tepide utinam septimana integra persoluamus.

Constitutio.

1. **A**D integram perfectamque regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet tunc Sacerdos, tunc Clericus qualibet hebdomada totum Dauid Psalterium siue ore, siue memoriter priuatim recitabit.

De disciplina psallendi.

C A P. XIX.

✠✠✠✠✠ **B**ig, credimus diuinam esse praesentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos & malos. Maxime tamen

tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus diuinum assistimus; Idè semper memores simus, quod ait Propheta, Seruite Domino in timore, & iterum, Psallite sapienter, & in conspectu Angelorum Psallam tibi. Ergò consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Diuinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad Psallendum, vt meus nostra concordet voci nostræ.

Constitutio.

1. **I**N omnibus nostræ Congregationis locis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam Professi, quàm Nouitij, auditò officij signo, quotidie ad singulas horas, tam diurnas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam properent, ibiq; ante Ss. SACRAMENTUM deuotè, & reuerenter officium persoluant. Quod ità strictè obseruandum est, vt si fortè pauci, Imo si duo, vel vnus tantum in EREMO præsens fuerit, illi duo vel vnus id per se in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara, concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seu punctis, monastico more; Idè omnes ad quos spectat Psalmos incipere, responsoria, versus, & alia intonare, diligenter aduertant, vt cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, vt alij cōmodius eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Inuitatorium, aut Responsorium concinunt,

2. Et ne decor diuini cultus perturbetur, omnes perseverantes vsq; in finem officij, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum diuinis laudibus cum alijs vacat, interpelletur, neq; ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium paruum Beatissimæ Virginis MARIÆ quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Nouitiorum cum suis Notitijs in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persoluat. Cæteri verò priuatim, vbi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octauas B. Virginis, vigilæ Natiuitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item obseruandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium breuitatem.

5. Defunctorum officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octauam Epiphaniæ, applicata tamen semper missa, etiam si omittatur officium, quo officio Rubricæ Breuarij præcipientis talem officij recitationem prima quoq; die mensis non impedita, sit satis. Declarantes propter Anniversaria, quæ fiunt, per annum, tolli obligationem talis Defunctorum officij prima mensis non impedita, & cuiuslibet hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reuerentia interior, non parum internam deuotionem iuuat, idè quilibet pro virili cæremonias, maximè quæ in Choro fiunt cantari solent, seruare studeat. Illicitum quippè imò turpe reputatur, si stantes in Choro ad aliquam sediliū partem dorsum, latiusuè reclinent, aut cubitis innitantur, nisi Senectus, vel infirmitas defectum excuset, quod tamen omni modestiā, grauitateq; fiat, nè scandalo, aut admirationi Nouitij, ac Iuniorib9 sint. Tandem quando omnes genuflexi manent, Chorus, Chorū alterum respiciat.

7. Verū superior, cum post Cantica *Magnificat*, & *Benedictus* altā voce totum recitat *Pater noster*, stabit versā facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, & *Gloria Patri*, in Hymnorum vltimis versibus ad *Sanctus*, *Sanctus* &c. *Fiat misericordia tua Domine* &c. *Te Deum laudamus*. Ad *Te decet laus* &c. post lectum Euangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni versu. *Deum precemur supplices* &c. Ad tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis* &c. & *Veniat super nos misericordia* &c. Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum*. quando dicitur *ò Gloriosa Domina*, & *Maria Mater gratiæ* &c. ac tandem quoties nominatur *Iesus*, & *MARIA* inclinetur caput.

9 Cum in hymno *Pange lingua* &c. dicitur *Tantum ergò quæsumus* &c. & in festiuitatibus Beatæ Virginis

primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Aue Mariæ stella &c.* ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus &c.* genuflectendum ad primos quatuor versus vtriusque hymni, sicut in hymno Crucis in versibus, *O Crux auespes unica &c.* ad primos duos versus tantum quod pariter toto passionis tempore obseruandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.*

10. Ad omnes lectiones, & Responsorialia, exceptis officij parui B. MARIE, & in initio Euangelij, quod antè lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter vtrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus alijs, quæ ad cultum diuinum pertinent, aut suis Cæremonijs, & obseruantijs, tam in Ecclesia, & Choro, quàm extra, ab Idibus Septembris vsque ad Pascha Resurrectionis, dimidium capitis detegitur, & à Paschate vsq; ad Idus prædictas, totum operum tenetur. Excipe tamen toto anni tempore principium diuini officij, quousq; psalmi cantari incipiant, quando legitur Euangelium, aut eleuatur Ss. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alij si qui sint) communicauerit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad

13. Ad hanc autem obseruantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigescet, dispensare, vt quisque saltim dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremonijs cum decore faciendis, multum iuuat vna omniū conformitas, vt scilicet omnes simul, & semel æqualiter caput aperiant, & operiant. Si item in erigendo se, & inclinando, incipiēdo aliquid, & finiēdo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem modum, formam deniq; ac mensuram eandem obseruent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremonijs conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisq; vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in vsu sicut in sæcularium Ecclesijs, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice ad conse-

quendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò seruandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ maioris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarum vnciarum accensas gestabunt, quod ad honorem Ss. SACRAMENTI inconcussè obseruabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter vnciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium vnciarum erunt: eiusdem item ponderis debent esse tres illæ, quæ nouo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato Sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; priuatis in cellulis conseruandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum circiter erit, qui à die Sabbathi Sancti, vsq; ad Ascensionem Domini, completo Euangelio dicti Festi in Missis conuentualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesijs consumitur debet esse alba exceptis illis cereis, quæ in triduo Maioris hebdomadæ in officijs, & Missa feriæ sextæ infumuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ Sexta in Parasceue adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alij verò EREMITÆ pedibus nudis, singillatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die

Cæ.

Cœnæ Dñi obseruabunt. Prophetiæ Sabbathi Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac vltimis sumatur initium.

De reuerentia Orationis,

C A P. X X.

Icum hominibus potentibus volumus aliqua suggere-
re, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reueren-
tia, quanto magis Domino Deo uniuersorum cum omni
humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est, & non in
multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachryma-
rum nos exaudiri sciamus? & ideo breuis debet esse, & pura
oratio, nisi forte ex affectu inspirationis diuinæ gratiæ proten-
datur. In Conuentu tamen omninò breuiter, & facto signo à
Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

1. **Q**uamvis EREMITICA vita continua debeat esse o-
ratio, illa tamen cōmunis quam hic Sancta præ-
cipit Regula breuis erit, vnus scilicet horæ spatij bipar-
titi bifariā, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pa-
riter de sero post cōpletorium. Oratio tēpore æstiuo,
à Pascha videlicet Resurrectionis, vsq; tertiam deci-
mam Septēbris, propter noctiū breuitatem, post nonā
erit, nisi ieiunetur, si verò Ieiunatur, post Sextæ. Hye-
mis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Ora-
tionis, erit Campanulæ, ad spatium vnus *Aue Mariae*,
cum quinque ictibus in fine, quod semper omni que
tem-

tempore obseruabitur, etiam si oratione completa pulssetur signum *Aue Maria*, quæ oratio in communi fiat, idest statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nona, aut Sexta in æstate, ac illico finito completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & conuersi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita vt ad signum orationis sint ibi præsentès: Officium Beatissimæ Virginis immediatè post, à Nouitijs recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudiat*, specialiter nostræ Congregationi ab VRBANO VIII. concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam, orandi tempora, formamq; per breues aspirationes ardenti desiderio frequenter iaculatas, orationi incûbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sinè intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

De Decanis Monasterij.

CAPITULUM XXI. DE DECANIS

¶ I maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres
 ¶ S boni Testimonij, & Sanctæ Conuersationis, & Constitu-
 ¶ antur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decani-
 as suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abba-
 tis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas
 par-

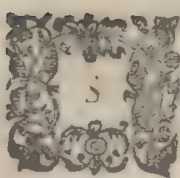
partiat^r onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco eius, qui dignus sit, subrogetur, & de Preposito eadem constituimus.

Constitutio.

I. **Q**uamuis apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaq; particularis, erga noviter Professos adhibenda est; Ideoq; statuitur, ut Novitij post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamq; cum alijs Novitijs dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam evocati, suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitriæ subiaceat.

Quomodo dormiant Monachi.

C A P. XXII.

Singuli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non
K
finit,

sint, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cul-
tellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somni-
um vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper,
ut facto signo, absq; mora surgentes festinent inuicem se prae-
uenire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modestia.
Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed per-
mixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, inui-
cem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusa-
tiones.

Constitutio.

1. **D**ORMiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctiq; eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neq; itineris, neq; ætus causâ exuere licet, neque vnquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello vti; si quis focus fecerit, ter in pane, & aqua ieiunet. Omni modestâ cõpositione, ac non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, vitra quam sinè superioris licentia immorari non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & vniformes, quibus pro culcitra, stramenta palearum apparentur, & si alicui magis placuerit storea cõcedatur, plumæ verò culcitra, aut lanceo ana-
cli

cliterio, ac lintheaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus vniformia dentur, nempè stragula Dalmatina, vulgò sclauinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò vnum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non vltra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namq; aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lectisternij dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioq; confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitatiuè poterit dispensare.

6. In hospitio forèsum, ac Peregrinorum eiusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

De Excommunicatione Culparum.

C A P. XXXIIII. *de excommunicatione*

Iquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundò a Senioribus suis; si non emandauerit, obiurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subiaceat: si autem imprecibus est, vinctura Corporali subdiatur.

Constitutio.

1. **H**Oc, & alijs sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaq; culpis infligenda; At quia inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, maiorem requirit tractationem; ideo hic solû de pœnis culpis dandis, tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, sagaciq; Iudicio Superiores, iustâ quasi trutina librent, non solum culparum qualitates, earumq; circumstantias, verum etiam, & conditiones, ingeniu, naturamq; errantium considerent, aut salubri conuenientiq; remedio vtantur; sæpè enim pharmacus, quod vni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq; aliter Iuuenis, sensualiter, vno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac alijs similibus considerationibus ad culparum correctionem deueniat superior, vt humilibus parcat, superbosq; deprimat.

Qualis debeat esse Excommunicationis modus.

CAP. XXIV.

Ecundum modum culpæ excommunicationis vel discipline debet extendi mensura. Qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in Lenioribus culpis inuenitur, tantum à Mense participatione priuatur. Priuatus autem à Mense Consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neq; lectionem recitet, vsq; ad satisfactionem. Refectionem autem cibi
post

post fratrum refectiōem solus accipiat, mensura, vel hora, quæ præuiderit Abbas ei competere, ut si uerbi gratia fratres reficiat sexta horâ, ille frater nona, si fratres nona, ille uespertina, usq; dum satisfactiōe congruâ veniam consequatur.

Constitutio.

1. SCIEBAT utiq; Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Iustitiæ tramite declinemus, culparum qualitates nosse, aliæ enim leues, aliæ graues, grauiores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaq; leues culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parui momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel aperire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis uerbis violare, uas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animaduertendum tamen est, has culpas de sui natura leues, malitiâ, seu deprauatâ intentione, & ex consuetudine, graues fieri posse. Æquum igitur erit leuiiores culpas mitioribus pœnis deleri, quæ licet arbitrariæ sint, poterit tamen delinquens uerborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est publicâ reprehensione corripì: mox aliquâ leui pœnitentiâ, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronâ Domini, abstinere à fructibus, uino, vel pitantiâ, ac protestationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graues autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesuè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacrario, aut Capitulo sine necessitate procaciter fregerit. Si quis ieiunia regularia sine causa, & licentia non seruauerit, & similibus; Pœna autem graui culpæ debita, erit, vt deliquens culpam suam dicat in Capitulo, & ieiunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentiales, & cætera huiusmodi. Declarâtes, quod vbi in Constitutionibus dicitur, quempiam grauiter esse puniendum, aut corrigendum sine addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

De grauioribus culpis.

C A P. XXXV.

~~¶~~ I autem frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in vlio iungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi iniunctum persistens in penitentie luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, auertentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt Spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solum percipiat, mensura, vel hora, quæ prouiderit ei Abbas competere, nec à quocquam veneratur transcurrente, nec cibis, qui ei datur.

Con.

Constitutio.

1. **H**ic de culpis grauioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi priuatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impossibile est.

2. Grauiiores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, iniuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem iustis considerationibus personæ, & delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores, contra delinquentes iuridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his grauioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrantur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso
semel,

semel, vel pluries facere. . aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori iacere, super quem omnes transire, ac etiã discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus priuare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, idest infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce actiua, & passiuã priuare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibiq; ieiunijs, abstinentijs, flagris, manicis, ac compedibus ferreis, affligere, ac grauare, & similibus pœnis mulctare. Declarando Corporis pœnam infamiam non afferre, nec priuationem, aut ad officia inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus auertat, deliquerit, carceretur, ibiq; abstinentijs, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit, ijsdem alijsque ad Patrum Maioris, & Visitatorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & alijs pœnis ad Patrum superiorum, vt supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Iustitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, vt semper leuibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

De his qui sinè iussione Abbatis iunguntur excommunicatis.

G A P. XXVI.

¶ I quis præsumpserit sinè iussione Abbatis, fratri excommunicato, quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo,
vel

*vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicatio-
nis vindictam.*

Constitutio.

Iuxta Sacrae Regulæ præscriptum nemo cum Carce-
ratis loquatur, neuè eis auxilium, fauorem, aut ali-
quod adiutorium præbeat, declarantes eos, qui captos
ad fugam horrati fuerint, vel consilium, siuè auxilium
quocunq; modo dederint, quin etiam si eos velle fu-
gere sciuerint, & non superioribus reuelauerint, ea-
dem Carceris pœna plectantur. Reliqui verò (exce-
pto Carceris Ministro) qui allocuti eos fuerint, graui-
ter puniantur. Quod & de sequestratis in Cella, & si-
lentio constrictis, intelligatur.

Qualiter debeat esse Abbas sollicitus circa Excommunicatos.

C A P. XXVII.

 Omnī sollicitudine curam gerat Abbas circa de-
linquentes Fratres, quia non est opus sanis Medi-
co, sed malè habentibus, & ideo uti debet omni
modo, ut Sapiens Medicus immittere quasi oc-
cultos Consolutores senipetas, idest Seniores sapi-
entes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuan-
tem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem & conso-
lentur eum, nè abundantiori tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait
Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omni-
bus. Magnopere enim debet sollicitudinem gerere Abbas, &
omni sagacitate, & Industria curare, ne aliquam de ouibus si-

bi creditis perdat. Nouerit se infirmarum curam animarum non super sanas tyrannidem exercere; & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum videbatis, assuinebatis, & quod debile erat proniciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in Montibus, abiit vnā ouem, quæ perierat querere. Cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui alijs præfunt. Discant inquam errantem ouem querere, inuentam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, quin etiam contagiosos hircos blanditijs demulgent, mansuetas autem oues, atq; fætosas ubiq; percutiunt, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

De his qui sæpius correcti non emendauerint.

CAP: XXVIII.

¶ I quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendauerit, acrior ei accedat correptio, idest verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faci-

faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si vnguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam præualere industriam, adhibeat etiam (quod maius est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum. Infidelis si discedit, discedat ne vna ovis morbida totam gregem contamine.

Constitutio.

I. **H**ic iam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **VRBANI VIII.** decreta de Apostatis, & eiectis omnino obseruentur. Grauiissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, plures à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscuntur.

2 Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ conuictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti grauitas (quod **DEUS** auertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc vltima Iudicia expoliandi, eiiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi solum Capitulo Generali, aut Dietæ reseruantur, aut infra annum Patri maiori, & omnibus visitoribus; in quibus Iudicijs

Peritorum consilio vtantur: in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, obseruetur decretum V R-
BANI VIII. de Apostatis & eiectis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra huiusmodi delinquentes procedere, culpabilesq; repertos carcerare, eorum tamen causas iudicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus grauissimarum culparum causis quoad fieri potest, Iuris ordo seruandus circa Iudicij substantialia, omissis solemnitatibus, & Apicibus Iuris; at si Prælati fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Iudicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato eiusdem Prioris; postea verò completo processu, Deoq; datis defensionibus, clausoq; sigilloq; benè munito, ad competentes Iudices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres, Maiorem, & visitatores: quem ordinem si quis Prior obseruare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitatoribus in actu visitationis grauitè pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pœnitentiamq; acceptant, defensionibusq; renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neuiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Iustitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, vt si accusator ille fratris sui delatum crimen non probauerit, aut ex malitia illum accusare, conuictus fuerit grauitè, secundum delicti grauitatem puniatur, talionisq; pœnæ subiaceat.

Si ita expedire iudicabitur, vnde in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciations, quod pariter Priores obseruabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.

C A P. X X I X.

Fater, qui proprio vitio egreditur, aut proicitur de Monasterio, si reuerri uoluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc eius humilitas comprobetur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita recipiatur. Iam vero postea sciat omnem sibi reuersionis aditum, denegari.

Constitutio.

I. SI quis Apostatauerit, aut fugæ se dederit, non sagnes, negligentesue sint superiores in perquirendo, procurandoue eius regressu, & reuersus infra hebdomadam, circulari disciplina mulctetur, & ad mensem carceris custodiâ puniatur, & reuertens infra mensem, vltra pœnas prædictas professionis loco, voceq; actiua, & passiuaper biennium priuetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS reuertatur, recipiendus à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione, incurta absoluator iuxta formam Ritualis, nunciando Patri maiori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt,

ac.

ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato usque ad cingulum curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit. Nouitijs sub omnibus alijs vno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumq; pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit uoce actiuâ, & passiuâ, diesq; fugæ eius solito in libro adnotetur.

2. Huius nouitiatus tempore completo, nouo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo, die sue professionis tempus incipiet, absq; vlla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si antè discessum, flagitium aliquod patruerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, vltra supradictas pœnas, coniiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iuerit, sinè superiorum debitâ licentia immediatè carceri mancipetur, statimq; Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, vltra pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, priuationis actiuæ, & passiuæ pro Clericis, Mensisque vnus Carceris, pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absq; licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum

rum iuerit, ad mensẽm pœna Carceris, alijsq; pœnitentij Superiorum arbitrio puniatur.

s. Sed si quispiam ad Patrem maiorem sinè eius licentia pro recursu iuerit, pari pœnâ puniatur, nisi causam sui recursus probauerit, à D. P. Maiore iudicanda.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. XXX.

*Mnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere mentis
O suras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate,
aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, ieiunijs nimis affligantur, aut acerbis verberibus coercentur, ut sanentur.*

Constitutio.

CVM in nostra Congregatione adultâ Nouitij recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Iunioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad Eremiticos labores perferendos, neq; mentis discretiõ ad tentationum fluctus superandos.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.

C A P. XXXI.

Cellerarius Monasterij eligatur de Congregatione Sapientis, maturus moribus, non multum edax, non elatus

tus non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus, sine iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur custodiat, Fratrem non contristet. Si quis autem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate malè petenti, deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti. Quia qui benè ministraverit gradum bonum sibi acquirit. Infirmorum Infantium hospitem, pauperumq; cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterij, Cunctamq; substantiam ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritia studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantie Monasterij, sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussione Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est, Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei iunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor divini eloquij, quid mereatur, qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus & ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo Dei.

Con-

Constitutio.

1 **Q**ualitates, & onera Cellerarij tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, vt omnes nostrorum locorum Cellerarij, hoc Regulę Sanctę Caput, non solum legant attentè, ac sapè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nitantur.

2 **E**ligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conuentuali, qui saltem Professionis suę quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatie Montis Coronę, qui à Capitulo Generali eliguntur, quę Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè prouidebunt, & si infra annū necesse sit, de Cellerario prouidere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quemadmodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusq; domus pariter appareat, quibus adde, & Libellū diurnū, seu diuturnalem nuncupatū, in quo breuiter quidem, sed exactè cuiuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4. Ad eius ergò curam pertinebunt omnia Eremiti bona, mobilia, & Immobilia, redditus & prouen-

tus, siuè in pecunijs, siuè in fructibus consistant. Eius item erit credita exigere, debitaq; iusto tempore ac finè mora Creditoribus soluere, caueat nè cum pauperibus, qui non sunt soluendo, durè, rigidèuè procedat. Lites, ac controuersias fugiat, temporalium rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordiz prius tententur. Ad ipsum parum spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq; ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac prouidere, & in locis aptis collocata sapienter conseruare.

5 Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, siuè vestimentorum, siuè suppellectilium Cellarum, siuè alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisq; opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operentur.

6 Curet autem, vt vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quam quæ in cella communia, vel priuata, & præcipuè scilicet, seu crateres, quibus bibimus, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec vnquã vitrea, seu alterius cuiuscunq; rei in vsum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitij seruandum erit. sicut prouidus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

Super

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad sūmum, unicuique iustā quantitatem tribuerè. Animaduertat tamen, nè in cedendis lignis, syluę extirpentur, sed potius conseruentur; & circa vias publicas ad ornatum, & vmbra illarum, aliquę arbores relinquantur. è conuerso caueant Eremitę, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueq; abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorij ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu sui superioris facerè tenetur, Ità, & singulis mensibus eiusdem, aut cui ipse voluerit, administrationis suę rationem reddet.

At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domus, illum amouere possit, quamuis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticę administrandę pondus portare nequit, frater Conuersus pro Dispensatore ei adiungatur, qui, & ipse Idoneus sit ad huiusmodi munus exercendū. Et ergò omnia, quę ad vsum Domus, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, committuntur. vnde magnam debet adhibere diligentiam, vt cuncta munda, beneq; disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusq; distribuuntur,

10. Eidem etiam addatur Cellę vinarie custos, qui eam benè custodiat, vinū per singulas Cellas, oportu-

no tempore deferat. Poma item, & agrumina distribu-
at iuxta superioris ordinationem, curans ne com-
munis eorum aceruus marcescat.

De ferramentarijs Monasterij

Cap. XXXII.

Substantię Monastery in ferramentis, vel vestibus, seu
in quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quo-
rum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut
utile iudicauerit) consignet custodienda, atque recolligenda,
ex quibus Abbas breuem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata
fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. si
quis autem sordide, aut negligenter res Monastery tractauerit,
corripiatur, si non emendauerit, discipline subiaceat.

Constitutio.

In nomine substantię hoc loco Pater Sanctus
ferè omnia mobilia, cuiuscunq; speciei exi-
stant planè comprehendere videtur. Quapropter non
ab vno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui
omnes quotannis à Conuentuali Capitulo in singulis
Locis, statim post ingressum noui Prioris eligendi sunt.
Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, &
omnia ornamenta Altaris, & Sacrarij custodienda, tra-
ctanda, atq; dispensanda committuntur. Ideoq; cum
Inuentarij confectione eadem recipere, & omni tem-
pore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod
si non fecerit à superiore corripiatur. Quę ornamen-
ta & sacrarij suppellectilia secularibus, eorumq; Ec-
clesijs sine assensu Capituli Conuentualis, commo-
dam

dari non licebit.

2. Sacristę etiam officium erit horologium temperare, singulasq; horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officij pulsu campanę, congruis temporibus, debitisq; interpositis spatijs, & alia quęcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, sinè præuenire contigerit, à Priore corrigatur, Item Ecclesiam, Sacrarium, atq; Capitulum, vasa sacra, sacrasq; vestes, Altariumq; ornamenta, vniuersalem, dènique Ecclesię sacrarij; suppellectilem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa eum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum S. S. Sacramenti, quam alibi ardere solitas, expolitas tenere, & accensas continuo seruare, simili & modo Lucernas in Choro (nisi adsint Nouitij) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus paramenta Altarium, secundum officij qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemq; Ecclesię ac Sacrarij Custodes pertinet, exactè peraget, idq; auxiliantibus Nouitijs, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atq; autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pœna discipline circularis, neq; reus absolutionis beneficio nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecę curā gerat, perpolitam tenens ac ab humiditate, alijsq; ne-

cessarijs diligētijis, custodiat, libros ōnes, cōpetēti ordine, & secundum eorū materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inueniatur. Caveat nè in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut Lasciuus, aut tractans, vt dicitur, de Cauallaria, & similes multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caueat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod vt melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros, tam eos qui in communi Bibliotheca, quàm eos, qui ad Eremitarum vsum in priuatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cūq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella inuenerit ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu Instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, claue obserrata; vndè quoties opus erit, proferat, tradatq; operarijs volentibus, opere tamen consumato, eadem in ipsam officinam restituere curabit, vt benè tractentur, curabit etiam, vt necessaria fiant, si desint, & confraëta reficiantur.

7. Multum interest nostrarum Eremorum syluas immunes conseruari, ideoq; illarum custos luenis robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè Laicus mercede condu-

conductus, qui habitum regularem omnino non deferat.

8. Nec solum supradicti officiales, verum etiam omnes, quicumque ad suam cuiuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem bene tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterij sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inventarium non conficiet omnium, quæ sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

C A P. XXXIII.

PRecipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis presumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque codicem, neque tabulas, neque graphium, sed nihil omnino, quippe quibus nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria à Patre Monasterij sperare, neque quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaque omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel presumat. Quod si quisquæ huius nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendauerit, correctioni subiacet.

Constit.

Constitutio.

1. **G**eneralis prohibitio huius Capituli omnē prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptū istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis nostris obseruandum est: Ita certè, vt nullus omnino Eremita (præter cellerariū, seu in eius defectu ipsū loci Priorem pecuniā, vel in minima quantitate, neq; in Cella sua, neq; extra eam, neq; per se, neq; per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quouis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secus fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquā, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus auertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, ultra pœnitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pœnæ etiam Ecclesiasticæ priuationis vocis actiux, ac passiuæ, per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25ª cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquā fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio priuetur, & simili pœnæ subiaceat. Prælatus verò tali vitio infectus à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Mator à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessariū vsū ab ipsis Prælati, tam ad victū, & vestitū quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permittæ consentur: Caueant au-

tem Priores nè superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus vsum permittant, vt ornamenta Reliquiarum aut Agnus Dei aurati argentati, margaritis, aut gemmis per texti Horologia item, quæ tum iustibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratorijs, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium inualefcere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atq; indè quidquid superfluum inuenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reseruatum fuerit, inuenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens ieiunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus vt supra puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium. Priori ingressus pateat, vnus formæ sera erit, ita vt vna clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarij Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, siuè intus, siuè foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo ingressi illa die non sint reuersuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu noui Prioris (etiam si idem sit) nouam de omnibus, quæ
N ad vsum

ad vsum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuire, prout melius iudicauerit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, vt discipuli vidētes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autē sibi assumere, quæ alijs iustē permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiscuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem deuotum Prioris arbitrio, qui verò indumenta aliudue sinē Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripiatur, ac totus ad locum, vnde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligent, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictē obseruabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo priuetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum peruenerint, quique ad externa loca negotiorum causā mittuntur, vt ad proprium Locum reuersi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

Si om-

Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere:

C A P. XXXIV.

Sicut scriptum est, diuidebatur singulis, prout cui-
quæ opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod
absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi
qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui
verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extolla-
tur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, antè
omnia nè murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo
qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depre-
hensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

1. **S**uper hæc æqualitatis verba, non solum Præla-
tis, sed etiam Ministris omnibus præcipitur,
quatenus omnibus petentibus, atq; indigentibus, faci-
les, benignosq; se præbeant, numquam, quod præsta-
re possunt, negâtes, atq; omnibus æqualiter secūdum cuiusq;
necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri ne-
quit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumq; ergò partialis ergà aliquem deprehen-
sus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensa-
tor, aut quicumq; ex Ministris aliquis, qui non indi-
genti tribuat, & deneget indigenti, quod licitè dare
potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in
actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta
puniantur.

De Septimanarijs coquinæ.

C A P. XXXV.

Ratres sic sibi inuicem seruiant, vt nullus excusetur
 à coquinæ officio, nisi aut ægritudine, aut in causa
 grâuis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde
 maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur so-
 latia, vt non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes sola-
 tia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si
 maior congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina,
 vel si qui (vt diximus) in maioribus utilitatibus occupan-
 tur. Ceteri verò sibi sub charitatè inuicem seruiant. Egressurus
 de septimana, Sabbatho munditias faciat, lintheamina, cum
 quibus ipsi fratres manus, ac pedes terunt, lauet, pedes ve-
 rò, tùm ipse qui egreditur, tùm ille, qui intraturus est omnibus
 lauet, vasa ministerij sui munda, & sana, Cellerario consi-
 gnet, qui Cellerarius item intranti consignet. vt sciât quid
 dat, aut quid recipit. Septimanarij autem ante vnâ horam
 refectionis accipiant super statutam Annonâ, singulos biberes,
 & panẽ, vt horâ refectionis sinè murmuracione, & graui la-
 bore seruiant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, vsq;
 ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdoma-
 darij in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium
 genibus prouoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens au-
 tem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Do-
 mine Deus, qui adiuuisti me, & consolatus es me. Quo
 dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur in-
 grediens, & dicat Deus in Adiutorium meum intende,
 Domine ad adiuuandum me festina, & hoc idem tertio
 repetatur ab omnibus, & acceptâ benedictione ingreditur:

Constitutio.

1. **Q**Via Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non nouit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coqus per annum in sua obedientia perseueret.

2. Cuius partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præueniendo tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumue observator, ut secundum eorum diuersitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen eius curâ erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis, quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere, ac inferuire non omittant. Insuper varia, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt, vnoquoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia, verum etiam vasa, Lintheamina, aliaque ad suum officium necessaria petere, atque recipere debet.

5. Vbi maior est fratrum numerus, illi socius (sicut regula iubet) adiungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo

retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, Qui mihi ministrauerit, honorabit illum Pater meus.

De Infirmis fratribus.

CAP. XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut reuera Christo, ita eis seruiatur, quia ipse dixit, infirmus fui, & visitastis me, & quod fecistis vni de his minimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in honorem Dei sibi seruire, & non superfluitate sua contristent fratres suos seruientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & seruitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis autem, & maxime Iuuenibus tardius concedatur. Sed & carniū esus infirmis, omnino debilibus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellarijs, aut seruatoribus negligantur Infirmi: quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

1. **C**ella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non vna tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Cameræ, ne alter alteri impedimento esse queat.
2. Hoc

2. Hoc valetudinarium, quamprimum in vnaquaq; nostra Eremo fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellū ad celebrandū, sit & officinula, in qua diuersa Pharmaca, puta vnguēta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliaq; huiusmodi pro Infirmorum vsu asseruentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquendis. Omnis quippè Camerula suū habeat Caminū cum lectulo sine lintheaminibus tamen, Eremitico more, quamuis grauescente morbo cervical etiam plumeum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui uerò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnaque charitate illis seruire debet, verum etiam in præparandis rebus necessarijs viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio, cum qualitatibus tum infirmi, quam morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfecti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, cumq; de sua infirmitate informare, sine Superiorum licentia, imò in vnaquaque Eremo Medicus à Capitulo Conuentuali eligatur, qui toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in grauium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc

5. Hoc etiā strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorū, nec in publicis Xenodochijs, imò nec nostris in Hospitijs curetur. Qui verò secus fecerit, & superior permittēs grauiter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui diu, noctuq; infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisq; causā, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos inuifere, ibiq; seruata tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad subleuandum quoad melius potuerit animum Infirmi. Caueant autem Eremitæ, nè tali benignā charitatiua indulgentia abutantur, finem immutando, quod utiq; fieret, si quispiam, (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis obiectu, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod peius esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcauendum, vltra Infirmarium, non poterūt nisi duo simul eodem tempore in Infirmi cellula commorari, quiq; tertius adierit, panis aquæuè pænitentia plectatur, suamq; in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, vltra discretionis terminos immoretur. frequentiusq; ibidem reperiatur, ita vt reliqui excludantur. Inuigilet in hoc summopere superior, eiq; valetudinarij ingressum, quousq; sibi placuerit, prohibeat, nè alterius indiscretio tale charitatis opus non impedi-

pediat: Nemo tamen infirmos reclusos sine facultate superioris, nec eos, qui in proprijs Cellis, ubi valetudinarij adest, inuisere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus raro, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod si vrgens necessitas cogat, trium medicorum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Dietæ, aut infra annum, Maioris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo a Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum prouisio, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoq; carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec tempore, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior inuigilet, qui non concedet, ut quis eodem tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo insalubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & ut secundum infirmitatis qualitatem, grauitati morbi compatiantur. Postremo summo opere caueant su-

periores, nedum conualescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, nè anima ipsius infirmi, suis solatijs priuetur, suauiter illi suadens atq; adeò (si ita res postulat) iubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramq; sumat communionem. Vbi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum viuunt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angelicæ salutationis (vt omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ietus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Misere* protracta. Primum statim post *Aue Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam: tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibiq; piè, ac deuotè funeralia persoluantur, secundum Rubricas in fine Breuiarij positas; quod si manè fiat, missa præfenti cadauere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniuersaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est,

est, quod iubet Ecclesia Kalendis Nouembris; secundum feriâ seruanda post festum Ss. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis Benefactoribus. Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in vno quocumque loco post octauam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversarijs, quotiescunq; fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit vnum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro vnoquoq; Anniversario, vnum Psalterium recitabunt de illis, quæ priuatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conuersi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Aue*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium vnciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, siue exequijs defunctorum nostrorum seruatur, adduntur duæ Candelæ, vna ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversarijs ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatum fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, eius loci, in quo ipse humanæ naturæ

debitum persoluit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespervas cum tribus nocturnis, inuitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antequam sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve* *quæsumus Dñe &c.* recitabūt, eo quo à Breuario ordine disponitur, ac pro eiusdem anima vnum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicuius mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti priuati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum versu *Requiem æternam*, Conuersi, & oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos *Aue Maria*. Si erat Prælati, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus: Sacerdotes* quinque Psalteria, & Conuersi 300. *Pater noster*, & 300. *Aue Maria*; si erat Maior, Sacerdotes Missas decem, persoluent, Clerici decem psalteria, & Conuersi 1000. *Pater noster*, & 1000. *Aue Maria*. Et qui intra dictum terminum suum non persoluet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibat, præter consueta eleæmosinas pro eius anima pauperibus Iulij quindecim (aut æquiualens) tradantur, quod licebit vni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius inuigilabit.

De senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

Iacet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in
 his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, &
 regu-

regule auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in ijs imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regule teneatur in alimentis, sed in eis pia consacratio, & præueniant horas Canonicas.

Constitutio.

QVoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: vnde senes, qui sexagesimum annum expleuerant, non tenentur ad ieiunium panis, & aquæ. Propterea in visceribus Iesu Christi omnes admonentur, vt cuncti ad quos eorum cura spectat. Prælati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, vt & ipsi misericordiam consequantur, neque inhumani, ac sinè pietate, & male se cum senibus habentes sinè correctione euadant, imò grauitè puniantur.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

 Mensis fratrum edentium, Lectio deesse non debet nec fortuito casu, qui arripuerit codicem, legere audeat ibi, seu lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, & communionem, petat ab omnibus pro se orari, vt auertat ab eo Spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus: ipso tamen incipiente, Domine labia mea aperies. Et os meum annūciabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legēdum, summumque fiat silentium ad Mensam, vt nullius missitatio vel vox,

nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam requirere, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro ædificatione voluerit aliquid breuiter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Cõmunionem Sanctam, & ne fortè graue sit ei Ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadarijs, & seruatoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui ædificent audientes.

Constitutio.

1. **I**am à nostri Ordinis exordio, ab ipso Ssmo. Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc vsque diem tenaciter per nostros Eremitas extat obseruatum, ut vnusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremita manet) solus reficiat, sic namq; maiori silentio intendere, strictiori; parsimonie sine alterius admiratione, proprij; animi elatione, solus vti poterit feruens Eremita.

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festiuitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conueniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in vtraq; solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Eccle-

Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolute à superiore benedictione petita, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandij, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervalla duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ unicum erit eiusdem Mensuræ, & si dies erit Ieiunij pro collatione serotinam, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandij, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad Dei gloriam sumat, non tamen emittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deinde gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mēsam, sed in terra sedens, tabulâ supposita, pedibus nudis aut seminudis) sinē ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac obseruatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet Ss. MARTINI, & Dominicæ quinquagesima, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quadam piâ, ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atq; in eadem Mensâ, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestia, omni prorsus profano, sæculari uè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomada fratres suos, bipartitos tamen, non vna die, omnes foras ad aliquod loci membrum, seruata ibidem eadem, quâ in Eremo modestia, ad comedendum mittere, eadem quidem die sub vesperam reuersuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatorios.

8. Caueant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere, quod si quis secus fecerit, grauer puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Vbi non erit membrum Eremi, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, vnâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

De

De mensura ciborum.

C A P. XXXIX.

¶ *Ufficere credimus ad refectiōem quotidianam, tam sextæ, quàm Nonæ omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates, ut fortè, qui ex vno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergo duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.*

Constitutio.

1. **Q**uia Via Eremitica austeritas maiorem victus austeritatem requirit; ideo in cibis ministrandis infrascriptus seruandus erit. A Pascha Resurrectionis, vsq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sextâ, in quibus ieiunatur, singulis diebus in mane vnicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Clasis celebratur, pitantia addatur. Ad Cœnam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarium ex herbulis condire nemini prohibetur in cœna, quod etiam de mane in diebus Ieiuniorum, extra quadragesimas, & abstinentias, & quando in Ieiunijs vnum tantum ferculum defertur, permittitur. At qui nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè parauerat manducare, quia tunc vnum relinquere omninò debet.

3. Si quis extra dies ieiuniorum semel tantum, qua-

si ieiunaturus, vellēt refectiōem accipere, mane hora refectiōis solita tribuatur, quicquid alijs tam mane, quam ferō alijs dandum erit

4. Ieiunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum vno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octauā, aut vbi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret cōmemoratio, quibus diebus ieiunium, vt in quarta feria dictum est supra, seruandum erit.

5. Feriā verò sexta æstiuo tempore in pane, & aqua ieiunetur additis fructibus, seu agruminiibus, vel herbulis cum sale sinē aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festū inciderit, abstinentia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, idest minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis ferijs per annum obseruetur: abstinentia verò in alium diem ieiunij, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriā sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè obseruandum, vt nulla decurrat per annum hebdomada sinē aliqua panis, aquæquē abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pænitentia fit, extrā quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris vsq; ad Pascha (vt Pater San-

Sanctissimus præcepit) perpetuum indicitur Ieiunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Ieiunium, ad cuiuscunq; arbitrium, relinquatur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectioe uti voluerit, liberè possit, sed ei, qui de sero cænare voluerit tunc pitatia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usq; ad festum S. MARTINI, & à Natiuitate Domini, usq; ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominica, feriâ tertia, & quinta, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora obseruatur: Et quando Anniuersaria, cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feria secunda, & Sabbatho pulmētum crassum cum insalatitio defertur. Feria verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in vtraque quadragesima singulis Dominicis, & feriâ quinta cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertia, & Sabbatho, vnum simili condimento pulmētum cum acétario, feriâ vero secunda, quarta, & sexta in pane, aqua ac sale, addita etiam herbula cocta vnus tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus ferijs, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinentiæ diebus conuersis per continuum laborem, vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.]

10. At Vigilia Natiuitatis Domini (nisi venerit in,

die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Ieiunium cum vino, fructibus, soloq; pulmento seruabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia ieiunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ deuotione ieiunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Natiuitatis B. Mariæ, ac S. Patris nostri ROMUALDI septima february, quæ habet octauâ, sed non in festo altero de mense Iuni, in quibus vigilijs ieiunatur, cibus quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Natiuitatis Domini aut S. ROMUALDI festiuitas occurret, ouorum & casei pulmentaria comedantur, Ieiunium verò minimè soluitur. Intrâ septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Ieiunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neq; operarijs, aut seruientibus in ferijs sextis oua, seu lacticinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valde nobiles, multumq; delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè uisa nostri omninò tam intrâ, quàm extrâ Eremos oua, aut quodcunq; crassum strictissimè pròhibentur edere.

13. Si deniquè ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ouorum pitantia, duo oua, piscium recentium, sex vncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis vncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ouum vnum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticinijis fit, crassum illud quod ouorum casei, butyri, lactisue mixtione coditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoq; prohibetur, ne quis in priuata Cella aliquid, quod pulmenti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, & crumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoq; aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandè hebdomada trāseat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoq; pitantia sex vniciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusq; discretione in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunq; Eremitis ministratur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducauerit, in crastinum sibi reseruare omninò nequit, sed eadem die foras deponat, sic & vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus horrulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex proprijs, aut com-

munibus hortulis, herbulas sibi ad proprium vsum sumere; solus autem Coquus vndecunq; pro Coquinæ vfu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissa, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Panis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandij, & cænæ. Quod si cænaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Vide te ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à maioribus nostris, constituta inuenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuiq; à ministro in Cellam deferretur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deporetur: verum pane deficiente mittat foras in armario-
lo buc-

lo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibarius, seu communis, bonus, beneq; conditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

✠✠✠✠✠ *Arnim vero quadrupedum omnino ab omnibus abstinetur comestio præter omnino debiles, & ægros.*

Constitutio.

I. **Q**uadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendere minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniū Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliū, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubiq; tam in Eremo, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omnino maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, facilliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cuiuscunq; status, aut conditionis fuerint, intra Cruces Eremi, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui vel manducaverint vel manducare permisierint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus diebus in pane, & aqua ieiunent; Et si delinquens

2. Sed diligenter aduertant Prælati, nè vascula modestiam, sobrietatemq; Eremiticam excedant, magis autem aduertant subditi, vt semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec vnquam vinum, nisi aqua dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

Quibus horis oporteat reficere fratres.

C A P. XLI.

A Sancto Pascha, vsq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad Ieram cœnent. A Pentecoste autem tota æstate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sexta feria ieiunent vsq; ad nonam, reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandij, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ saluentur, & quod faciant fratres, absq; vlla murmuratiōe faciant. Ab Idibus autem Septembris, vsq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem vsq; ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, v. lumen lucernæ, non indigeant reficientes, sed luce adhuc diu cœnentur, sed & omni tempore, siue Cœnæ, siue reficientis hora, sic temperentur, vt cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

1. **A** Stivo tempore cum non ieiunatur, hora prandij erit post sextam, hora verò cœnæ, post vespas autem tamen Completorium. Q
2. In

2. In hyeme qui diebus Dominicis cœnare de se-
ro voluerit, propter dierum breuitatem ad sanita-
tem tuendam, post completorium licebit, post ora-
tionem (ita etiam de collatione serotina in alijs die-
bus intellige) sed inter prandium, & cœnam quid-
quam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Ieiuniorum diebus post nonam reficiant fra-
tres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma,
quam omnes Professi, ac Nouitij obseruare tenen-
tur, nec sinè Superioris licentia, nec in totum, nec
in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus,
maiori austeritate vti desiderat, cum Prioris benedi-
ctione agat, dummodo sua singularitate alijs admira-
tionem, Ministrisq; molestiam non inferat.

6. Superiores veró relaxandi, perinde ac restrin-
gendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionē magistrâ
auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui
non sicut professi ad tantam obseruantiam non te-
nentur.

Vt post completorium nemo loquatur.

C A P. XLII.

*Mni tempore silentio studere debent Monachi, maximè
O tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore siuè Iei-
nij, siuè prandij, si tempus fuerit prandij, mox, ut sur-
rexerint à Cæna, sedeant omnes in vnum, & legat vnus collati-
ones,*

ones, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: alijs verò horis legantur; si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera pauco intervallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinq; folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat. omnes ergò in vnu positi compleant, & exeuntes à Completorio nulla sit licètia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuicari hanc taciturnitatis regulam, grauiori vindictæ subiaceat, excepto si necessitas hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

- I. **V**espertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorij signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore seruato, concurrent, vbi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, siuè alium vulgarem similem, vt & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.
2. Vnde surgentes, ad Ecclesiam reuersi comple-

torium persoluent, & vsque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inuiolabilique silētio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

De his, qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij mox, vt auditum fuerit signum, relictis omnibus quaecunq; fuerint in manibus, summā cum festinatione curratur, cum grauitate tamen, vt scūrilas non inueniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post gloriā psalmi nonagesimi quarti (quē propter hoc omnino protrahēdo, & morosē volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed ultimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, vt videatur ab ipso, vel ab omnibus, vsq; dum completo opere Dei, publicā satisfactione pæniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum iudicauimus debere stare, vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si extra craterium remaneant, erit fortē talis, qui se, aut collocet, aut dormiat, vt certē sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno, sed ingrediatur intro, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriā primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam supra diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari choro
psal.

psallentium, vsq; ad satisfactionem, nisi forte Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, vt satisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

1. **M**odus à regula præscriptus, sic à nobis hodie vsui est, aut quodocunque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in alijs verò horis diei, Sacrista, cui officij signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (vt moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò rarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in alijs horis incepto primo psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profundè humiliatus tandiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, vt assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conuersi obseruabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque idèò quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad matutinum non venerit, ieiunet semel in pane, & aqua.

Régula &
Sequitur Regula.

AD horam verò refectiōis, qui antè versum non occur-
rerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub
uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam
suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem
pro hoc corripitur, si denuò non emendauerit, non permittatur
ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consor-
tium omnium, reficiat solus, sublata ei portione sua vini, usque ad sa-
tisfactionem, & emendationem. Similiter autem patitur, qui,
& ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur.
Nec quisquam præsumat antè statutam horam, vel postea quid-
quam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à
Priore, & accipere renuerit, hora, qua desiderauerit hoc, quod
prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, usque ad emen-
dationem congruam.

Constitutio.

QUOD Pater Sanctus de tardè ad mensam venienti-
bus disponit, idem in nostris Refectorijs (licet ra-
rius accidat) strictius obseruetur.

De his, qui excommunicantur quo-
modo satisfaciant.

CAP. XLIV.

VI pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa ex-
communicantur, hora qua opus Dei in oratorio per-
celebratur, antè fores oratory prostratus prònus omni-
um de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiu
faciat, usque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum
iuf-

iussus ab Abbate venerit, prouoluet se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigijs fratrum, ut oreui pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in oraine, quo Abbas decreuerit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, proijciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciatur, usque dum ei iubeat iterum Abbas, ut quiescat iam ab hac satisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat, & dicat sufficit.

Constitutio.

I. **E** Remita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit iuxta nostrorum priuilegiorum facultatem, debitâ præmissa satisfactione absoluitur, seruata omninò forma super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quinquies in anno, quilibet Prior in sua Eremo, suos subditos generaliter absoluit, ac ubi Pater maior fuerit, suum id munus erit, quæ absolutiò tradenda est in Capitulo culparum de sero antè Completorium, in Vigilijs Natiuitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola superior stans dicat *Misereatur*

tur &c. & Indulgentiam &c. postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, siuè sententijs excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, siuè pœnis quibuscunq; tam à Iure, quam ab homine latis, vel alias quotiescunq; , & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolica mihi commissa, & vobis concessa, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absoluo vos omnes Iurisdictioni meæ subiectos tam præsentis, quàm absentes ab omnibus vinculis, censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac vnitati fidelium, & dispenso vobiscum super omni irregularitate, siuè irregularitatibus si quæ, vel si quas contraxistis, & absoluo vos ab omnibus defectibus, & negligentijs commissis in administratione ordinum, & Sacramentorum & officiorum vestrorum, & à transgressionibus Regulæ, & Constitutionum, admonitionumq; maiorum vestrorum, & earum pœnitentijs incurfis, non tamen sub huiusmodi absolutionis prætextu, vel expectatione, commissis, vel dimissis: Aboleoq; à vobis omnem infamiæ & inhabilitatis maculam, vnde cunq; contractam, & restituo, ac habilito vos ad statum, famam, & executionem ordinum, & officiorum vestrorum, nec non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad participationem quoq; privilegiorum omnium; & beneficiorum Ecclesiasticorum, in quantum possum, & indigetis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti Amen. Iniungat postea omnibus vnum *Pater* & vnum *Ave Maria*.

De his, qui falluntur in oratorio.

CAP. XLV.

I quis dum pronunciat psalmum, responsorium, aut antiphonā, vel lectionē, fallitur, nisi cū per satisfactionem, sibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindicta subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

Constitutio.

1. **C**irca emendationē errorū, qui in Choro occurrere solēt, consuetudo antiqua nostræ Cōgregationis tenuit, ut qui versiculum, Responsorium, Antiphonam, Capitulum, orationem, lectionem uē dicendo peruerterit, & qui alium errare facit, Chorum uē perturbat; finito officio in medium Chori exiens, ibi prostratus super terram, signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremonijs naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certē in proprio loco caput profundē inclināt; Quod si enim tremore, negligentia uē sopitus, facere recusat, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui iuxta errantem manet, tacitē signo, alio uē modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, si uē manifesta, correctio desideratur, tunc quoad professos

R

corri-

corrigendos, solius Prioris officium est. Nouitios verò ipsorum Magister instruat, atq; corrigeat. Non tamen Priori prohibitum est, & Nouitios in choro, & vbique corrigere, & reprehendere, tandem nulli priuato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seù emendare, nisi Prælatis negligentibus, siuè non aduertentibus, talis error scandalum, absurdum è esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed oportuna talis correctio.

3. Animaduertant tamen omnes, vt correctiones homini in diuinis officijs, nutu potius, signouè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Vndè consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.

CAP: XLVI.

SI quis dum in labore quouis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut frogerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excesserit; vbi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi: Si animæ peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, ac publicare:

Con-

Constitutio.

I. Discretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancit debere vnum quęquę agrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, Idcirco Eremitę nostri omnes Constitutionum transgressionem, defectusq; manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus superior unicuiq; vulnere congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoq; in Capitulo culpam dicere tenentur, vti faciunt professi, sed antę omnes etiam nouitios, qua dicta omnes simul discendant.

De significanda hora operis Dei.

C A P. XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatris, vt aut ipse, nunciare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curā, vt omnia horis cōpetentibus cōpleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussū fuerit imponant. Cantare autem, & legere non pręsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, vt aascentur audientes, quod cum humilitate, & grauitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

I. Licet vtsuprà Capitulo trigesimo secundo dictum est, diuinum officium Campanę signo nunciare, munus esse sacrę; Inuigilabit tamen superior, vt id opportunis, congruisq; horis peragatur; & vt hoc, vt decet, exequatur; statuitur, vt in omnibus nostris Ere-

mis vnica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò vbi non fuerit, quamprimum, fiat, vt domus seruitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conuentuali, aut, à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationē dictum est in Capitulo tertiodecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

iositas inimica est animæ, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione diuina. Ideòq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest vt à Pascha, vsq; ad Kalendaras octobris, manè exeuntes à prima, vsq; ad horam penè quartam laborent quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta, vsq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

1. Considerantès Patres, non posse adimplere, quod sancta regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cauetur nè villo vquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis iniuriâ, aut à feruenti calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitiò vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, vsq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ

mulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatum operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ sexta fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus Deprofundis pro Defunctis cum versiculis, & oratione Deus veniæ largitor.

3. Nouitij cum suo Magistro seorsum huiusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò ac negligentes, seu recusantes venire, grauitè corripiantur: qui sua sponte horam exercitij excedere voluerint, non illis prohibetur. verum quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis confura, illa die non tenentur. ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectiò adesse debet.

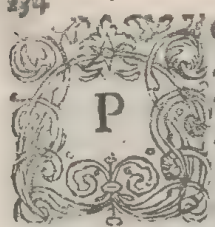
5. Signa autem exercitij, & Panificij erunt viginti campanulæ iustus.

6. Possunt præterea, imò debent vnusquisque in proprijs cellis, aut alibi priuatim, aliquod opus exercere, vti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas, iunceas, mattas, & similia. Prohibentur tamen Coclearia, coronæ sue ex ebore, aut alijs pretiosis materijs conficere.

Sequitur Regula

R ;

Post

Post sextā autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut fortē qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporibus, median- te octaua hora, & iterum quod faciendum est, operentur vsq; ad vesp̄eram: si autem necessi- tas loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verē monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sis, ut & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensuratē fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem octobris vsq; ad Caput quadragesimæ vsq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda aga- tur tertia, & vsq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. factis autem primo signo horæ nonæ, disiungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum signum pulsauerit.

Constitutio

1. **Q**uā homini à natura insitum est post labo- rem anhelare quietem, ideò æstiuo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis vsq; ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, Ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac di- midia post dictam sextam, vel Nonam solita campa- nula dormitionis signum dabit, ad spatium vnus Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaq; signo, vnusquisque in cellam suam se reci-

se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat. sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, nè ipse alijs aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando ieiunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula

Post refectiorem autem, vacent lectionibus suis, aut psalmis. In quadragesima vero diebus, à mane usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usque ad decimam plenam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus quadragesime accipiant omnes, singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesime, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur vnus, aut duo seniores, qui circumeant Monasterium, horis, quibus vacant fratres lectioni, & videant ne forte inueniatur frater accidiosus, qui viciet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non emendauerit, correctioni regulari subiaceat, taliter vt ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis, his, qui varijs officijs deputati sunt. si quis vero ita negligens, & desidiosus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, que lege.

Agere, iniungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

1. **A**D sacræ regulæ complementum in vnaquaque Eremita, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die lunæ, ac Iouis per horam antè vel post vespèras lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Aduentu, & quadragesima obseruabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, In illis verò locis, vbi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior jisdem temporibus, ac horis, ut deijsdem materijs per fratres differatur, vbi ipse cum omnibus Choriistis interueniet, iuxta constitutionem Clementis. VII.

2. Insuper quilibet sacerdos, Clericusuè vnicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis in dies legat, quia lectio præmissa multum iuuat orationem.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

Sicet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent obseruationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus; ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnès pariter negligentias aliorum temporum, his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni,

Etioni, & compunctioni cordis, atq; abſtinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum penſu ſeruitutis noſtræ, orationes peculiareſ, Ciborum, & potus abſtinentiam, & unusquiſque ſuper menſuram ſibi indiſtam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Ideſt ſubtrahat corpori ſuo de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate de ſcurrilitate & cum Spiritualis deſiderij gaudio, Sanctum Paſcha expèctet. Hoc ipſum tamen, quod unusquiſque offert, Abbati ſuo ſuggerat, & cum eiſ fiat oratione, & voluntate. Quia quod ſine permiſſionè Patris Spiritualis fit, præſumptioni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

Conſtitutio.

I. **S**I veris Cænobitis tantoperè expedit in quadragefima Regularibus inſtitutis aliquid addere. certè nobis Eremitis Cultoribus neceſſarium videtur, totum integrum annum, nedum quadageſimas quibusdam piorum operum additamentiſ exornare. Ideo Eremita ſingulis feriis ſextis totius anni, hora, quæ cuique commodior viſa fuerit, quiſque in ſua Cella ſe ipſum flagris tâdiù cedat, quandiù bis pſalmum quinquageſimum pronuntiando immorabitur, quam flagellationem, ſeu diſciplinam in hebdomada maiori in memoriam paſſionis Dominicæ triplicabunt, ſcilicet eam feriâ quarta, quinta, & ſexta faciendò. Hortantur inſuper Patres omnes coeremitas, ut in honorem quadageſimæ, ſingulis diebus abſtinentiæ eam frequentent, & profeſſi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant

leant sine alia licentia, ac novitij habeant consensum
fui Magistri.

2. Si quis ad certum tempus, vel perpetuò voluerit ciliciò uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maximè in quadragesima fieri, solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitij sui Magistri, valeant.

De fratribus qui longè ab oratoriò
laborant, aut in via sunt.

C A P. L.

Ratres, qui omnino longè sunt in labore, & non possunt
 Foccurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc
 expendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi ope-
 rantur, cum tremore Divino flectentes genua. similiter qui in
 itinere directi sunt, non eos prætereant hora constituta, sed ut
 possunt, agant sibi, & servitutis pensum, non negligent reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoq; contracta, propter opera manualia immunes fieri, neq; itineris labor. semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro ad hunc libitum Divini officij, ac laici orationum suarum. ac votè persoluant.

De fratribus, qui non fatigantur longè
proficiuntur.

¶ Fratres, qui pro quouis responso proficiunt, & eadem die sperant reuerti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quouis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerit, excommunicetur.

Constitutio ?

1. **Q**uod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectionis tempore reuerti poterunt in nostris (si adsunt) hospitij, aut alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare coguntur, ubi nostra aderunt hospitia, neq; superiores extra illa dormire nequeant, neque extrâ illa comedere sinè licentia : & qui secus secerint, semel in pane, & aqua ieiunent.

2. Non potest Prior sibi, neq; suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta miliaria, sed solius Patris Maioris, aut vicemaioris, munus erit, quod si dictus Pater maior, aut vice maior longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conuentuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

De oratorio Monasterij.

¶ Oratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud agatur, aut conlatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio excant, & agatur reuerentia Deo, ut frater,

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi fortè secretus orare, simpliciter intret. & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, nè alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

1. **D**OMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitiò, oratorium appellat. Cum ergò oratiò silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemq; tumultum propulsare: In tota itaq; Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumq; silentium seruetur, vt non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures peruenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu eleuatio, librorum indiscreta reuolutio, inurbana ruffis, modesta consputatio, atq; oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur lectiones, antiphonæ, & similia, ac in missa cum legitur Euangelium, & dum canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacrifix nè aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumq; ergò colloquentes, quacunq; diei hora, vel noctis inuenti fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis

quis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pœnitentia relinquitur.

De Hospitibus suscipiendis.

C A P. L I I I.

Mnes peruenientes hospites, tanquam Christus suscipi-
 O antur, quia ipse dicturus est Hospes sui, & suscepistis-
 me, & honor cōgruus ōnibus exhibeatur, maxime tamē
 domesticis Fidei, & Peregrinis. ut ergo nunciatus fuerit hospes
 occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charita-
 tis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quod
 pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione prēmīssa propter
 illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibea-
 tur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospiti-
 bus inclinatio capite, vel prostrato omni corpore in terra. Chri-
 stus in eis adoretur, qui & suscipitur. suscepti autem hospites
 ducantur ad oratorium, & postea sedeant cum eis Prior, aut is,
 cui iusserit ipse. legatur coram hospite Lex diuina, ut ædifice-
 tur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas Ieiunium à Pri-
 ore frangatur propter hospitē, nisi fortē præcipuus sit dies Ieiunij,
 quod non possit violari. fratres autem Ieiuniorum consuetudines
 praequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes
 hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio la-
 uet: Quibus locis, hunc versum dicant, suscepimus Deus mise-
 ricordiam tuam in mediū Templi tui. Pauperum autē, & Pere-
 grinorum maxime susceptiō omni cura exhibeatur, quia in ipsis
 Christus magis suscipitur nam diuitum terror, ipse sibi exigit
 honorem. Ciquia Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis
 horis superuenientes hospites, qui numquam desunt Monasteriō,

non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediuntur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) solatia administrentur, ut absque murmuratione seruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officijs Monasterij ista sit consideratio, ut quando indigent, solatia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

1. **H**ospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitarijs cellulis sint separata, quo hospites maxime, qui de longinquo venerunt, benignè deducantur, adsint tibi leætuternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, Mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominiorem necessitatibus, sed etiam famulorum, iumentorumq; (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à superiore habeat in mandatis.

Super

potestate, cui illud iubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, disciplina regulari subiaceat.

Constitutio.

1. **C**VM violatio huius Capituli, sinè vitio proprietatis atq; inobedientiæ esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inuiolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in alijs quibuscunq; rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis observantiam prohibetur nè priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel Amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleemosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleemosynis, particularia sibi emit, cum non possit superior talem licentiam impartiri. sed huiusmodi eleemosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitoribus puniatur, & subditus proprietarii pena mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Maiore, aut visitoribus sint directæ, quas sub pena circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas,

missas, quod facile innotescet, sin in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Maior, ac visitatores obseruabunt, vt vnus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, vt supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtiuè mittent, sinè superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo grauis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic grauitè plectatur quilibet subditus, qui alterius priuati litteras referare præsumperit, & multò grauius puniatur quicumq; sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior absente Priore illius aperire poterit nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes Epistolæ in loco, vbi adest Pater Maior ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Maiori visum fuerit alicuius illius familiaræ Epistolas aperire.

7. Nemo vti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectiuè.

De vestimentis, vel calceamentis

Fratrum.

C A P. L V.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis

T

gidis regionibus amplius indigetur, in calidis vero minus. Hæc ergo consideratio penes Abbate sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter opera, indumeta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inueniri possunt in Prouincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes noua, vetera semper reddant in præsentem deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lauare ipsas res. Iam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcumque est vetustum reddant, cum accipiunt nouum. femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui reuertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunice sint aliquantò, his, quas habere soliti sunt, meliores quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & reuertentes restituant. Stramenta autem lecturum, sufficiant matra, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inuentum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissima discipline subiaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dantur ab Abbate omnia, que sunt necessaria, idest Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem In-

uident.

videntium. In omnibus tamen Iudicijs suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

1. **P**Rior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut panorum prouisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut antè Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur, inquirendo, & inuestigando, quod unicuiq; loco, personæue defit, indè memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, antè tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi defunt, poscat.

3. Cuncti itaq; nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sinè aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia villis, rudis, paruiq; pretij semper quærenda est, puta leuendisa, quæ rasciam mulionum vulgò, scû sclaunonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarû descendat. Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit. T 2 6.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotannis, sed quando Prælatus opus esse iudicabit, quæ pro choristis vsq; ad talos protrahatur, pro conuersis quatuor digitorum breuior sit.

2. Pallium quoq; ex rudi, ac villoso griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica breuius, lineo globulo antè pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodq; nunquam à pallio seiunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conuerforum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo breuior

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarū panno, qua subtus vtimur, ad genua vsq; descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femoralia non permittuntur Eremitis, quâquam campestria vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli vrones, siuè pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulū ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Nouitij subtus cingantur, & conuersi ex corio, cum annulo ex osse ad maioris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Cala-

13. Calapodia lignea testæ, quæ pro calceis, crepidis succedunt, quoties opus erit. Si etiam vnicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinaria, & communi, caueantque ne solo vnquam bireto vtantur.

14. Strictè prohibetur nè chirothecas, ocreas, vel aliquid aliud vestium genus induere, siue gestare audeant, volentes insuper (iuxta regulam) vt nouis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, vt duas subuculas, duas tunicas nouam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec vnquã tela pro pedulis, nec subtus tibialibus vtantur, nisi pro marsupio iuxta nostrum antiquum vsum, nec ante, vel in sæmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodẽ panno ac raschia induantur oblato, sed horum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapulare sinè Caputio supra datur Tunicam, ea quatuor digitorum breuius, & corio sicuti conuersi cingantur, eorum pallium erit sicuti conuersorum, sed breuius.

16. Qui oblato habitus quouis quæsito colore ac prætextu nec causa deuotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria cum esse oportet, cui hoc munus delegatur (ad quod munus nullus sæculariũ admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, si uenit disuè) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eò negligente, per visitatores, corri-

corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neq; vestibus nouis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel superiore prius benedictionem acceperint.

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

¶ *Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.*

Constitutio.

I. QVONIAM apud nos neq; Priores, neq; etiam Pater Maior, propriam Mensam habent, sed vna, & eadem est illis cum ministris, ac seruientibus ciborum portio, soli q; sicut cæteri omnes, in priuata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec obseruare possunt, cum penitus vsui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusuè esse conuenit Mensam Prælatorû nostrorum, cum hodiè frequentia aduentantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reuerentiæ causa.

De Artificibus Monasterij.

¶ *Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas.*

Constit: Eremiticæ,

Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat, nisi fortè humiliato, eè iterū Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artificum, vendendum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Ananie & Saphiræ, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretijs non subrepat auaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab alijs secularibz datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD huius Sanctæ Regulæ obseruantiam, statuitur, vt nemo inscio Priore arcè aliquam exerceat, & quid quid Eremitæ fecerint, siuè Coronas, siuè coclearia, aut aliud superiori deferant aut de eius mandato Cellenario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multò minus donare, aut vendere siue expressa Prioris licentia. Et qui aliter fecerint grauius puniuntur iuxta culpæ qualitatem, & in hoc inungit Prior, ita vt infallibiliter obseruetur.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

CAP. LVIII.

Non queritur veniat si quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus, sicut ait Apostolus, probentur Spiritus si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseuerauerit pulsans, & illatas sibi iniurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persi-

persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Nouitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

1. **A**D hanc considerationem probationem uè, quam in recipiendis Nouitijs hic Pater Sanctus requirit, multa sunt hodiè attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuq; puerili aut maiores quadraginta quinque ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in maioribus per Capitulum Generale, usq; ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint Rei, aut delictorum cõmissorum suspecti, pro quibus iam cõdemnandos fore timetur, si supra vires ære alieno grauati, aut ratiocinijs reddendis alicuius administrationis obnoxij, ita ut per hoc lis mota, vel mouenda dubitetur, & ut non sæculi humaniui respectu, sed ex deuotionis, spiritus uè feruore, sponte Religiosam vitam eligant, iuxta Bullam Sixti V. eiusquè moderationem. Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, achæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæq; antea actæ.

3. Postremè professi alterius Religionis non recipiantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum.

Super.

Superiorum: & quod non discedant ab eorum Religione ob malas satisfactiones; se^o maioris perfectionis desiderio, cautè tamen, ac prudenter procedendum, ita vt solummodo Capitulum Generale tales Professos, Nouitiosuè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestauerit se fuisse Nouitium alterius Religionis, aut aliquam grauem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis profiteatur, ejciatur, tanquam professus contrà voluntatem vocalium, qui receperunt, seruata tamen forma sacri Concilij Tridentini *Cap. 19 Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacræ Cōgregationis supradicti Concilij 23. Ianuarij 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, professione uè emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem fore nullam, si quid ex supradictis negauerit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitulariū Eremita scribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Maior, Prior, Visitatores, ac Nouitiorum Magister, aut eorum maior pars, absentibus alijs, ita vt minoris partis absentia, non præiudicet: In alijs verò locis, ybi non fuerit Pater maior, eodem modo Prior, Nouitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conuentuali specialiter electi simul conueniant, & coram eis Nouitius constitutus, diligenter citra scientiam (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam non admittatur, & de alijs vt supra.

6. Qui verò in Cōuersorum Classē ascisci debent, & ipsi de ingenij vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conuersi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo mundo renuncient, an verò leuitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si uouerunt Religionem, si ad toleranda aduersa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes filij aut sorores sua præsencia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ita examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inuētus fuerit, & approbatus, tunc conuocato Capitulo cōuēuali, ipse Pater maior, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more iactis, si maiorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atq; inter Nouitios in Nouitiatu admittatur, quod si secus, honestè dimittatur.

8. Semel verò receptus à Gērali, vel Cōuēuali tantum Capitulo, non autem à quouis Prælato ejci potest.

9. Ita prima receptio, non statim ad habitum susciendum factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc noua Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius à Patribus Maiore, ac uisitatoribus uenia, quibus primo qualitatis Nouitij informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione duran-

durante, antequam proprijs vestibus exuatur vt S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eò gradum, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet replicentur, nè amplius ignorantiam valeat allegare.

II. Nec ignorare fas est si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuò esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quam quam ad interiorem descendi (quale est è Clerico conuersum fieri) plena reseruetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea antè habitus susceptionem, Nouitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expolitis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, noua Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, vt supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Nouitius in Capitulo Conuentuali calculis exponatur, vbi si maior suiffagiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò maior pars propitia, ac fauens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Nouitiatum, quod de duobus intermedijs scrutinijs intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, maior pars fauorabilis omninò esse de-

bet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Nouitijs simul, licet non omnes in quarto existant mense, secundum discretâ prudentiâ Patris maioris, aut Prioris respectiuè, dum modo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conuentuali recipiuntur, præmissâ licentiâ Patris maioris, ac visitatorum, quolibet tempore, & loco, vbi sub disciplina alicuius Patris maneant, quousq; religiosos mores, & quæcunq; ad verum Christianum, necessaria sunt ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, arque etiam de valetudine, corporisq; viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleuerint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris maioris, ac Visitatorum, & ex graui admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum benè se in Religione gesserint, post septennium in Conuersorum numerum à Capitulo generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conuersis proponuntur, si maior pars votorum fauorabilem deficeret, non ideo à Religione excluduntur, sed vt prius, oblati, remaneant.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religioniq; gratis seruire promittent, renunciantes eorum medio iuramento cui-

cunq;

cunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, rejiciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint siuè mobilia, siuè immobilia, siuè pecunias numeratas in discessu singula sinè fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentia- tus fuerit, nunquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conseruationem deponantur, vt suprà, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

E Senior et tam deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eam omnino curiose intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

1. **A**D Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non iuuenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiæ, in necessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentij amator, aliquo Religione saltem per quadragenarium versatus. In alteriusvis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere Peritus.

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promouere eorum naturales affectus, corruptasq; consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicitusq; assiduis correctionibus euellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maximè vtilitatem, obedientiam plantare. Instruat deindè eos in his, quæ ad diuinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breuarij persoluendas, tum in solitis cæremonijs, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, deuotioneq; obseruandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia visus modestia, strenuè retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, extrinsecusq; veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali,

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visirabit, & eis oportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitiò spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis cõuocatis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitentijsq; iniunctis necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat: Benedictio Dei Patris omnipotentis &c.

4. Meminerit autem perpetuò Nouitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros vsq; ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens vberem à Deo mercedem suorum laborum, recepturum.

5. At

§. At è contrà si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interuentu, illum ab officio suspēdere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter prouiderint.

Sequitur Regula.

Pœdicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantia post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem, & dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes obseruare, ingredere, si uerò non potes liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Nouitiorum, & iterum probetur in omni patientia Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata seruare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa aie non liceat egredi de Monasterio, nec cillum excutere de sub iugo regulæ, quam sub tam noua deliberatione, licuit recutire, aut suscipere. Suscipiens autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conuersione morum suorum, & obedientia coram I. & S. & c. & si a quando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem iradet. De qua promissione sua, faciat petitionem a. nomen Sanctæ, quorum reliquæ ibi sunt, & Abbatis præsentis quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit litteras, alter ab eo rogatus scribat, & ille nouitius signum faciat, & manu sua, eam super Alta-

re po-

re ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc versum, *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adiungentes, *Gloria Patri &c.* Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

POSTquam per annum varijs exercitijs, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inuentus fuerit, si Capitulo, audito ab ipso Magistro, & alijs de eius moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Qui non professionem ipsemet Novitius manu propria subiciuat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, siæe fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita Communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereire possit se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ no-
minentur.

Sequi-

Sequitur Regula.

Res, si quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut faciat solemniter donatione conferat Monasterio. Nichil sibi reseruans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conseruanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterij proiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio seruetur.

Constitutio.

I. **V**T hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Nouitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conseruationem deponantur. Quæ res nullo modo antè eius professionem, nequè à superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Nouitio, vel eius iussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunq; nomine, vel prætextu venditi, vel commodati, nec elemosynæ quidem, sed ipse Nouitius ante professionem de rebus suis plenè, ac liberè disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro alijs petere audeat quidquam sub pæna circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel antè professionem aliquid de eius rebus disposuerit.

X

3. Atta-

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaerit, aut certè uoluerit, eo casu quæcunq; ex eius spolijs remanent, in vsum Ecclesiæ cōuertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarij; idem de eleæmosynis in Ecclesia relictis obseruandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium vsum conuerterit, ter in pane & aqua ieiunet, & legata Congregationi relictæ, non nisi in vsum à Benefactore statutum, conuertantur.

5. Quoad verò ad acceptionem missarum perpetuam, obseruetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilij de celebratione Missarum, suisq; congruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiatur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipatè pro personis, aut eleæmosynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuò celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinq;, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremitæ obligationibus satisfi.

6. Si autem aliquis Nouitius mendax inuentus fuerit circa sua grauiora propalanda impedimenta, antè professionem expellatur; at si post professionem detegatur, grauius puniatur; dummodo professio nulla non sit.

De Filijs Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

Si quis

✠✠✠ I quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si ipse puer minori ætate est, parentes eius faciant petitionem, quam supradiximus, & cum oblatione ipsam petitionem, & manum Pueri inuoluât in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in præsentī petitione promittant sub iureiurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. vel certè si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reservato sibi (si ita voluerint) usu fructu; atq; ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) quod experimento addicimus: Similiter autem, & pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusue tractemus.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

✠✠✠ I quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogauerit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulæ disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut

scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus aliqua præsumat. Sciens se discipline Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det si fortè ordinationis, aut alicuius rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de obseruatione Regulæ, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I. **S**acerdotes qui animo perseverandi in nostram Cōgregationē venient, simul atq; habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes non solum professos, sed etiam Nouitios collocantur. At Clerici cum Præsbyteri esse cōfuerint, supra dictos Sacerdotes, locum recuperabunt.

2. Nouitij Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarij in Choro, nec in Altari Conuentualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec in alijs, quam Clericorum obedientijs misceantur.

3. At Clerici cuiuscunq; gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Nouitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex deuotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras inuisant, dum ibi commorantur,

si Epi-

si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiastica, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq; cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus obseruari solet. Demum hæc hospitem & insignium personarum promotio, absolutè ex superioris arbitrio pendet.

De Monachis Peregrinis qualiter suscipiantur.

CAP. LXI

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Prouincijs superuenerit, si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, nè fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis, potuit eius vita dignosci. Quod si superfluous, aut vitiosus inuentus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterij, verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne eius miseria etiam alij vitientur. quod si non fuerit talis, qui mereatur proijci, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut fiet, ut eius exemplo alij erudiantur, & quia in omni loco, vni Domino seruitur, vni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in

superiori constituere loco, non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in maiori, quam ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis eius, aut Litteris commendatitijs, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi vero, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini, tum quia Religiosi sunt: sed ultra triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Domus expensis grauetur.

De Sacerdotibus Monasterij

CAP. LXII.

Nisi quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caueat elationem, aut superbiam, ne quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis discipline regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regule obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, praeter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vite merito eum promouere voluerit, qui tamen Regulam à Decanis, vel Praepositis constitutam, sibi seruandam sciatur. Quod si aliter per-

presumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis indicetur, & sæpe ammonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emendauerit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit eius contumacia, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

1. Clericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitatoribus informatione, an promouendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promouetur, nisi post professionis quinquennium, licèt in hoc, si idoneam personam iudicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui se ipsum promouere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absq; dictis facultatibus quempiam fecerit promoueri, circulari pariter disciplina, alijsq; arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoucantur,

tur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosq; qui Sacerdotio initiandi sunt, ut cæremonias casusue, qui euenire possunt, Theologiamq; moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli terrij facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caueant ne causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoq; statuitur, ut ex dictis nullus plusquam duos codices, ultra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq; Constitutionis sub ieiunio in pane, & aqua retinere possit.

De ordine Congregationis.

C A P. LXIII.

 Ordines suos in Monasterio ita conseruent, ut conuersionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ utens potestate, iniuste disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Iudicijs, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum standum, ut in omnibus omninò locis ætas non discernatur in ordine nec præiudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præbyteros iudicauerunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradauerit, certis ex causis, reliqui omnes, ut conuertuntur, ita sint,
ut

ut V. G. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Iuniorem se nouerit esse illo, qui primâ hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplinâ teneatur-

Constitutio.

1. **C**um ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infra scriptarum Nationum Nouitiatorum sequuntur. Idèd illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicquè alij iuxtà locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Maior dictus, omnibus Religionis Prælatiis quocunq; loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò euocent) commorari solet.

3. Ibi duo visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre maiore vniuersale totius Congregationis regimen consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis eorum residentijs exceptis, idèd intrâ clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter visitatores, qui primus est in electione præibit, licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alij ibi sint Prælati) omnes alios, ut supradictum est, præcedet, qui tamen cum simul conueniunt, alter alteri iuxtà ordinem,

ac prioritatem locorum suorum sibi inuicem cedunt, post hos Magister Nouitiorum collocatur.

6. Quicumq; alij Sacerdotes, Clerici, & Conuersi, aut oblati fuerint in casu præcedentis, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, obseruabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac vice Prioribus antecellere consueuerunt: hoc autem quoad Mensæ, eiusq; benedictionem, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salua semper Domus administratione, ac familiaris superioritate superiori, ac vicepriori supradictis remanente.

8. Primam vtriusq; chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælati occupabit.

Sequitur Regula.

Vniores ergo, Priores suos honorent, Priores Iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores iuniores suos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Vtriusque autem sibi obuenciant fratres Iunior à Priore benedictionem petiat, transeunte maiore, Iunior surgat, & det ei locum sedendi, nec præsumat Iunior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore inuicem præuenientes. Pueri
verò,

verò, vel adoleſcentes in oratorio, vel ad menſam cum diſcipli-
na ordines ſuos conſequantur: foris autem, vel ubi cuſtodiam
habeant, & diſciplinam uſque dum ad intelligibilem ætatem
perueniunt.

Conſtitutio.

1. **E**X hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiſcant,
ſæper Patri maiori genufleſtere quoties eū allo-
quuntur, vel obuiam in Ereſmo habent, ſicq; tẽpore
Capituli Præſidenti, quod & ante Priorẽ loci in Cella
tantummodo faciendum eſt, eodem modo Nouitiĩ co-
ram Magiſtro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælatiſ, caput de-
tegere, & humiliter ſe inclinare ſufficit: Antiquioribus
item ſemper inferior ſedens aſſurgat, & capite aperto
aliquantulum humiliter.

3. Et generaliter non ſolum Nouitiĩ, Iuniores ſuẽ, ſed
omnes viciffim ſingulos à Regula præſcriptos mores
obſeruabunt, uti ſunt inclinationes, apertio capitiſ, ac
alia ſigna ciuilia, ac reuerentiæ.

4. In nominandiſ, vocandiſq; Patribuſ conſueuit
noſtra Congregatio ſic vocare, Pater maior, Pater Præ-
ſidens, Pater Prior, ac Sacerdotes ſimplices, Frater
Romualduſ &c. & omneſ alij ſimpliciter vocentur, o-
blati quoque fratres, quæ ſimplicitas ſemper eſt ob-
ſeruanda.

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

Y 2

In Abba-

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut
Ihic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio se-
 cundum timorem Dei, siue etiā pars, quamuis parua Con-
 gregationis saniori consilio elegerit: vitæ autem merito, & sa-
 pientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si vitimus
 fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congre-
 gatio vitijs suis (quod quidem absit) consentientem personam
 pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Epi-
 scopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus,
 aut Christianis vicinis clauerint; prohibeant prauorum præ-
 ualere consensum, sed domui Dei dignum constituant dispensa-
 torem, scientes pro hoc se recepturos mercedē bonam, si illud ca-
 stē, & Dei Zelo faciant, sicut ē contrario peccatum incurfuros,
 si negligent. Ordinatus autem Abbas semper cogitet quale onus
 suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ, sciātq;
 sibi oportere prodesse magis, quā præesse. oportet ergo cum
 esse doctum lege diuina, ut sciāt, undē proferat noua, & vete-
 ra, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet mi-
 sericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia dili-
 gat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agit, & nē
 quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur
 vas, suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineriq;
 calamus quassatum non conterendum. In quibus non dicimus,
 ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea
 amputet, prout viderit vtiq; expedire (sicut iam diximus) &
 studeat plus amari, quā timeri non sit turbulentus, & an-
 xius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis
 suspiciosus, quia nunquam requiescēt. In ipsis Imperijs suis sit
 prouidus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum
 secu-

seculum sint. Opera quæ iniungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti IACOBI dicentis: si greges meos plus iam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliq; testimonia discretionis matris virtutum sumēs, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipuè ut præsentem Regulam in omnibus seruet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conseruis suis in tempore sud. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

1. **A** Ntè omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregiq; suo præesse sciat.

2. Cum primum ergò novus Prior in suam Eremitum deuenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuiq; concedere, quid uè negare debeat, ac deindè de domo sua ordinanda, ministrisq; eligēdis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longaq; facta oratione, ipse cum alijs, ad quos electio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc conuocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientijs suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrifica, secundus Bibliotecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archiuista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus In-

firmarius, octauus Pistor, nonus Cellæ vinariæ custos, decimus fructuum distributor, vndecimus Coquus, duodecimus Ianitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octauus Hortolanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione antè Completorij lectionem, omnibus in Capitulo existētibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi iniunctam alacri animo, & absq; murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo reuertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, bonas, vel plures obedientias Frater vnus Idoneus, & sufficiens habere poterit, & è conuerso vbi numerus abundat, vna, in duos si opus fuerit, diuidatur.

6. Atsi infra annū fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos priuandus sit officio, novusq; sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio salutem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergò modò, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oues recognoscere, eisdemq; salutare paciculum præbere. Quod profectò fiet, si singulis Sabbathis (aut Sabbatho impedito, alio die, Capitulum, vt vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacrae scripturae auctoritate, vel ex sequenti Dominicae Evangelio, vel ex Regulae Sanctae. Constitutioneue, doctrina desumpta praemittatur. Prior omnino singulis Sabbathis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi grauissima vrgeat causa, nec quia supradictum spirituales discursus non parauerit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam leue causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus visitatoribus puniatur.

8. Ac deinde specialiter, quae in sequenti hebdomada seruanda, faciendae sunt, annuncient, veluti festa ex praecepto, ieiunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniuersaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectiorem, obseruantiarum, officijq; mutationem cum dubiorum occurrentijs & sic de alijs, quae accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quae ad regimen, & conseruationem Domus, atq; familiae spectant, nec non generaliter omnes cum seruiore hortetur ad obseruantiam Sanctae Regulae, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum &c.

10. Nec obliuiscatur vnquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores tam viuos, quam mortuos, omnesq; in necessitate constitutos, & aliquos, quae saepe accidunt ~~accidunt~~, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idquæ coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum breuitate secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Nouitiatu cum Nouitijs morantur primerunt, qui statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad superiorem prosternant; ac tandiu sic manent quousq; ipse signum dederit, quo auditò erigant se in genua, donec pænitentia data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantijs rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuiq; vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pænitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritq; mutare, & alterare, moderari, atq; in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pænitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior vnumquemq; admonere, vel corrigere iuxta demerita eorum, eisquæ debitam pænitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sinè mora debent.

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes

santes ad Capitulū accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, seuerè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiat; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælat, quamvis eodem tempore reus, maiorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentijs procedit, at si pœnitentia grauis fuerit, vt puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut vltra dies quindecim) si subditus appellauerit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Priores sicut & alij omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes iugiter in Eremito, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conseruationem rerum domesticarum patrimonij ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunq; ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archiuio, seu arca benè clausa, & custodita seruare, nec non & libellum conficiant, in quo contineatur summaria dictarum scripturarum, & Archiuistæ custodiâ seruentur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capituli-

pitularia, quæ ad locum suum, & ad communes obseruantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conuentualis cum suis circumstantijs dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cuiusq; Eremitæ, præmisso nomine, ac cognomine, quo vocabatur antè habitus susceptionem: item fugitiuorum, expulsoꝝ, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia alijs Societatis Prælati notificari debent, vt & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, vbi annuatim acta Capitularia cuiunque Priori data, & in actu visitationis a visitatoribus.

23. Nullus Prior potest noua ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita vt ex residuo perfici queant, alias aut elemosynis, aut alio quouis subsidio construantur.

24. Noua non fundentur ædificia, donec quæ cepta reperiuntur ad debitum finem perducantur finè superiorum licentia. Ad nouum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt, licentia scilicet superiorum, Conuentualisq; Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Maiorem, ac visitatores de eorum familia facere certiores.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi
Scandala grauiā in Monasterijs oriantur, dum sunt aliqui
 maligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se se-
 cundis Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt,
 & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis lo-
 cis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Ab-
 batem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod
 quam sit absurdum facile aduertitur, quia ab ipso initio ordina-
 tionis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogita-
 tionibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsest
 ordinatus, à quibus & Abbas Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ,
 detractiōes, æmulationes, dissensiones, & inordinationes, &
 dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusq; sentiūt, & ipso-
 rum necesse est sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem
 cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in or-
 dinatione se fecerunt auctores. Ideoq; nos prouidemus expedire
 propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere ar-
 bitrio ordinationem Monasterij sui, & si potest fieri, per Decanos
 ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterij,
 prout Abbas disposuerit, & dum pluribus committitur, unus
 non superbiat. Quod si aut locus expetitur, aut Congregatio pe-
 tierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit ex-
 pedire. Quemcunq; elegerit Abbas cum consilio fratrum ti-
 mentium Deum, ordinet sibi Præpositum. Qui tamen Præposi-
 tus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fu-
 erint,

erint, nihil cōtra Abbatis voluntatē, aut ordinationē faciens, quia quantum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet sollicitē observare præcepta regulæ.

Constitutio.

I. *Q*uem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcumque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire, seu ad quem in suis indigentibus recurrere oporteat.

3. Hanc eandem superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso iure superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nulla antiquitatis, vel dignitatis habitæ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, siue meriti qualitate considerata.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, etque omnes de familia, tanquam verò Priori, obediunt, seque subditos subiecto sue demonstrent.

6. Dicta superioris auctoritas tamdiu durabit, quamdiu

diu verus Prior domum reuertatur, vel alius in eius locum subrogetur. Hoc enim Eremum ingrediente, omnis dicti superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam eâdurante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestq; Prior, vel verbo, vel per litteras eundem reuocare, amouere, atq; mutare, prout sibi visum fuerit, atq; libuerit, nec vltra illi aliqua superioritas, aut præcedentia erit, & in casu contrauentionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinauerit.

9. Non potest superior durante Capitulo graui, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquâ innouandi, ita vt nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse superior semper, & ubiq; suo Priori obedire tenetur, ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia superior Abbatia S. Saluatoris Montis actui, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electione

ne tam ipse superior, quam sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ sublit, eiq; perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælati prædictæ Abbatiz debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum superiore, & familia illic commorante visitare, corrigere, atq; instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agendaue sunt, disponere, & ordinare, cuius dispositioni, & ordinationi omnes quotquot ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres maiores, ac visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pænna dicti superioris proprio Priori relinquatur (vbi Sancta regula iubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater maior, & visitatores, tam in actu visitationis, quam extrà seuerè puniant, quod si accadat in discessu Prioris Montis Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremito relinquat, hic præcedet, & superiori Abbatiz imperabit.

De Ostiarijs Monasterij.

CAP. LXVI.

¶ AD portam Monasterij ponatur frater sapiens, qui sciat
 ¶ Accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum
 ¶ non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere
 iuxta portam, ut venientes semper præsentis inueniant, à quo
 respon-

responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit, Deo gratias, respondeat aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum seruire charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, iuniorum fratrem accipiat.

Constitutio.

1. **H**is, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus vix aliquid addi potest, sufficere ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, nè quis molestiam inferat Eremitis absq; causa, expediendo eos, qui nihil negotij habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum superiore, vel Cellerario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, nè per Eremum ambulantes loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula obseruetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nuncietur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem aduerterit ostiarius, non per ostium, sed transitu sepe, vel aliunde aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atq; foras eiciat, quo alijs sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu arma deponat, quæ diligenter Ianitor custodiat.

5. Prz-

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, loci consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, siue strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius lumenta aliena, per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumque hospitum, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

XXXX Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, **M** ut omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, XXXX pistrinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

1. **A** Trenta utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet prouenire, laudabile valde est, prout Regula iubet, ut secundum hodiernum morem in vnaquaque nostra Eremita quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis priuatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cuius cura committenda est, qui agriculturam nouerit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conseruandis; & quid quid

quid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Furnus, sinè quo nostra Eremitus stare non potest idoneū habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conseruando, per Cellulas Eremitatum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, vt sunt varia Instrumenta, atq; lintheamina, benè instructa, mundaq; teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostra Tôstrina, Tôstoris in loco remotiori, sitq; tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atq; instrumentis ad illam artem exercendam necessarijs benè munitum, cuius cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoq; hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut nouacula eradat (relictò more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autē fratres, tam conuersos, quàm oblatos, seruato eodem termino, toto capite radat, siuè tondat; & qui hanc temporis taxationē præterit sinè licentia superioris, priuetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes autem propter frequentem Sacræ Communionis vsum pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitiò deputati, in quadagesimis erunt omnes non festi, & in quibus non sit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen seruato;

reliquis anni temporibus tondeatur quādo cūq; soluitur silentium, dummodo non impediatur diuinum officium.

7. Extra hos dies, non licebit, nisi aliquo necessitatis casu operari, & tunc de superioris licentia, sinē qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitorum debet lixiuū facere, ignemq; in lauatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lauare, qui si nequiuert hęc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se pręcipuē spectet, & lauatorium semper mundatum teneat.

De fratribus in via directis.

CAP. LXVII.

Trigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis
Dorationi se commendent, semper ad orationem ultimam
 operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat.
 Reuertentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorij ab omnibus petant orationem prepter excessus, ne quid forte subrepsit in viū visus, & auditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec pręsumat quisquam alijs referre quęcūq; extra Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si pręsumpserit, vindictę Regulari subiaceat: similiter, & qui pręsumpserit Clausura Monasterij egredi, vel quocūq; ire, vel quippiam (quamuis parum) sine Abbatis iussione facere.

Con-

Constitutio.

1. **Q**uanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus vtendum sit, quantoq; in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est obseruandum nè nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de superioribus quibuscunq; quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorij in pane, & aqua ieiunet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verum si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licètia tamen superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, antè omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est protecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus (singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuarij positum, cuius loco, conuersi, ac ignari dicant *Pater noster*, & *Aue Maria*).

5. Non se itineribus festiuis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi vrgenti obedientiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reuersuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeq; di-

uitū, publicaq; hospitia, & Caupones fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant. &c. &c. &c.

7. Ipse autem Prior, cunctaq; eius familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ sunt Domi extra non referant, nec Domum reversi alijs, quæ in itinere viderunt, aut intellexerūt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Ieiunia regularia, neq; ad abstinentiā, nequē ad priuatam psalmodiam minimē obligentur itinerantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curēt, quia Regulares Solitarij, taquā speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quā opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximē si debiles, ac senes sint, vitrā viaticum, iumentā, aliāq; oportuna dare non recusent. è contrā hospites charitatiuē recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi seruitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarū actione suscipiant, se ipsos per omnia paupertati simplicitatiq; Eremiticæ conformantes.

Si fratri impossibilia iniunguntur.

CAP. LXVIII.

¶ Si cui fratri aliqua fortē grāvia, aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quā iubentis Imperiū, cū ōni māsuēdine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensu-

mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praeest patienter, & oportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciatur iunior ita sibi expedire, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Constitutio.

1. **N**Eminem latere putamus contra superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseuerante in sententia Praelato) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas adhortamur, ut simpliciter, patienterq; opus sibi iniunctum suscipiant & unusquisq; illud pro viribus) Dei adiutorium inuocando) adimplere conetur; nunquam verò obediendi deerit Deus

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabile excusationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se grauatum putat, sed firmo permanente superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoq; obedientiae eueniat, adhortantur nostri Eremitae, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, iuxtaq; suas vires curabit implere Dei adiutorio aduocato, qui nunquam vero obediendi deest.

4. Caueant autem Praelati ne subditorum humeris graua onera imponant, quae nec digito suo mouere volunt; Ideoq; qui indiscretè suos grauabant subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicq; omni charitate, ac benignitate illos tractare à visitatoribus.

in actu vifitationis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta feuerè puniantur.

Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

Nonimòperè præcauendum est, nè quauis occasione præsumat alius alium defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consanguinitatis propinquitate iungantur, nec quolibet modo id à Monachis præsumatur, quia exindè grauissima occasio scandalorum oriri potest. Quod si quis hæc transgressus fuerit, arctius coerceatur.

Constitutio.

1. **D**Efensio quam hic Sanctus Pater iustè reprobatur, quâ aliquis humilibus, rationalibusuè rationibus, ac supplicationibus pœnam euitare curat, fratremuè ab ea liberare: quia cum hæc rationalis existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, quâ quis impugnatiuè, & contentiosè sese, aliumuè a pœnis, alijsue sibi contrarijs contra mentem Superioris, ac Ius eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractionibus insurgendo, iniustum, durum, crudelemuè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namq; proterui, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælatus namq; animum despondent, fiuntq; pusillanimes, & sic tandè à Iustitia ministranda

cum

cum ignavia desistunt. Studeat itaq; unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt ad humilitatem, & subiectionem, obedientiam, emendationemq; hortari, & si vexari, & Deo permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari diuinæ voluntati.

3. Ad hoc, vt tale vitium in nobis non reperiatur secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores seuerè puniantur, qui tum contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristi sunt per biennium careant voce actiua, & passiuâ, Conuersi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, vt non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Etetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atq; constituimus, vt nulli liceat ququam fratrum suorum excommunicare, aut cedere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur. Infantis verò usq; ad decimum quintum ætatis auct, disciplina diligenter sit, & custodia adhibeatur ab omnibus, sed hoc cum omni mensura, & ratione, nam in iuuetori ætate, qui præsumpserit aliquatenus sine præcepto
Abba-

Abbatis, vel in ipsos Infantes sine discretionē exarserit, disciplina regulari subiaceat, quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

1. **E**Xcommunicare actus est Iurisdictionis, illiq; soli possunt, qui ordinariam vel delegatam habent Iurisdictionem, uti sunt Priores in proprijs locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Maior ubiq;ve, & in omnes Eremitas.

2. Qui autem suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac ieiunijs, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemq; percussionis considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque aut iniurijs solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua ieiunet, quod si minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunq; modo perturbatores, statim grauter à Superioribus corrigantur.

Vt obedientes sint sibi Fratres
inuicem.

CAP. LXXI.

Obedientiæ bonum non solum Abbati exhibendum est, sed etiam sibi inuicem obediant fratres, scientes per hanc obedientiæ viam se ituros ad Deum. Præmissio ergo Abbatis, aut Præpositurum, qui ab eo constituuntur, imperio

Constit. Eremitice.

193

perio, cui non permittimus priuata imperia præponi, de cætero omnes Iuniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripitur. Si quis autem frater pro quauis minima causa ab Abbate vel à quocunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel si leniter senserit animum Prioris cuiuscunq; contra se iratum, vel commotum, (quamuis modicè) mox sine mora tam diu prostratus in terrâ antè pedes eius iaceat, satisfaciens vsq; dum benedictione sanetur, illa commotio; Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictâ subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

Constitutio.

1. **Q**ui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod absit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reuerenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua ieiunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contrà Prælatum suum quomodocunq; conspirauerit, vltà prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

CAP. LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat, à vitijs

vitij, & ducit ad Deum, & ad vitam eternam. Hunc ergo zelum feruentissimo amore exerceant Monachi, idest honore se inuicem praeueniant, infirmitates suas siue corporum, siue animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile iudicat sequatur, sed quod magis alij charitate fraternitatis casto impendat amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil praeponant, qui nos pariter perducatur ad vitam eternam Amen.

Constitutio.

1. **A**D bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum in interiori homine, recte cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat ostendere, imò semper pie viuendi exemplum praebere.

2. Sint ergo nostri Eremitae in incessu graues oculis depressis, uerecundi ac humiles; submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis praecipue Superioribus, in quorum praesentia, non nisi interrogatos obmutescere consultius foret.

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius rursaritas, quam immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositateuè omni tempore habere debent.

De eo quod non omnis observatio Iustitiæ in hac Regula sit constituta.

CAP. LXXIII.

Egulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasterijs aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conuersationis, nos demonstremus habere; cæterum ad perfectionem conuersationis, qui festinant, sunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Testamenti, non est rectissima norma vitæ humanæ. aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perueniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilij, quid aliud sunt, nisi benè viuentium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viuentibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Cælestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam; (admonente Christo) perfice, & tunc demum ad maiora, quæ supra commemorauimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo protegente) peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I. QVemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ conti-

neri fatetur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adiungat, tam in strictiori modo viuendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non tamen in ea exactè, vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum; contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequetur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque feruentium discipulorum mores, ac virtutes, vitæq; austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caueant Superiores nè sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quo ad peccatum mortale obligat,) præcipiendo: quamuis ipso vitæ verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumue iudicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum, Visitatorum nulla incurritur culpa, sed in illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem, fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pœnitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capita-

à Capitulis taxandas, quando illæ à superioribus iunguntur exequi, quas omnes ijdem superiores pœnitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caueant ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant obseruantiam Et quia DEO districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per iustas portiunculas antè Completorii Lectionem legenda statuitur.

Primæ Partis Finis.

SECUNDA PARS

Constitutionum Congregationis Ere-
mitarum Camaldulensium
Montis Coronæ.

*De loco, & tempore celebrandi Capitulum
Generale Cap. I.*

Ongregatio, suis mediantibus Capi-
tulis, Sedis Apostolicæ, Priuilegio
Zizaniæ, (quæ fortè in aures Religio-
nis pullularunt) euellere solet ac
addita Religiosæ pietatis munditia,
bonum semen ad messem crescere:
statutum ergo est, vt singulis quoque biennijs Genera-
le Capitulum legitimè celebretur eo ordine, & modo
inferius dicendis.

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ
semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis:
sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Ca-
pitulo, & infra annum PP. Maior, ac Visitatores, pro-
trahere, minuerenè tempus, prout ipsis melius expedi-
re videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis biennijs celebrari de-
beat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore ce-
lebrabitur Dieta, in qua interuenient P. Maior, duo
Vifi-

Visitatores Genērales, Procurator Generalis, alijque duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Ere-
mo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circum-
spectiōne eligendi sunt, vt in Dieta non plusquam
duo pro vnaquaque natione reperiantur. Dietæ au-
tem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Ca-
pituli Generalis, ijs exceptis, quæ in his Constitutio-
nibus eidem Capitulo reseruantur. Et licet in ipsa
non fiat generalis Prælatorum electiō, tamen per mor-
tem, vel per renunciationem vacantibus aut quauis
alia causa poterit prouidere, à Visitoribus, aut ali-
undè cerciorata: Prælatos mutare, ac suspendere, non
autem nisi prius formato processu, deponere poterit,
ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq; visas Fra-
trum mutationes faciet, Clericos promouebit, omni-
bus Religionis negotijs prouidebit, generalibus or-
dinationibus, ac in re graui harum Constitutionum
declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ ijdemmet e-
runt, qui Capitulo Generali præscribuntur, ijs pari-
ter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq; gene-
rali propria, exceptis omnis & officij, ac Missæ so-
lemnitate.

Qui ad Capitulum venire; & quid se-
cum deferre debeant.

Capit. II.

- I. AD Capituli celebrationem omnes Congrega-
tionis Prælati venire. & assistere debent, scili-
cet,

cet, P. Maior, Visitatores, Procurator Generalis, Prioresq; cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, grauiq; necessitate se impeditum probet, alias per annum priuationi vocis actiuz, & passiuæ subiacet.

2. Ab huiusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper interuenire Capitulo possint, non nisi quarto quoq; anno tenentur, ut supra, qui accedentes ad euitandas expensas sese associabunt, & incasu necessitatis, vnum tantummodo ducant socium, cuius quidem nomē prius Patribus superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre maiore, ac Visitoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; grauissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ an talis fuerit, nec nē ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores iudicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, iustam imò superabundantem viatici pecuniarum prouisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios grauare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis

singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cuiuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, prouisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transscripta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorè transmittant

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura priuetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Definitorum, nec actiuè, nec passiuè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quam pro alijs rebus Romæ soluendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidiò in iisdem defecerint, eandem pœnam incurrent. quæ suspensio eò vsque protrahatur, quousq; plenariè satisfecerint; quod si vsque ad Capitulum generale contumaces fuerint, vocè actiua, ac passiuà priuentur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis obseruandum qui quindennia ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ, deferre tenentur.

8. Vniuersi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feria sexta, dictam Dominicam tertiam præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur sin autem omnes dicta die non

adfuertint, dummodo duæ ex tribus partibus, congregandorum Patrum præsentēs sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, inualida, sed legitima, & canonica censeatur.

Modus inchoandi Capitulum.

CAP. III.

1. Vñtata à maioribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, vt scilicet sabbatho præcedēte Dominicæ, vnus ex congregatis Prælati, cui iniunxerit Maior, celebret manē missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finita nona, & oratione ordinaria peracta, paruula campanula Capituli inchoandi signum spatio vnus miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties signum fieri oportuerit, obseruandus est) quo signo dato, omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentēs inueniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum, vel aliū locum per Maiorem ad hoc deputatum, simul conueniant, vbi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Maior psalmū 66. Deus misereatur nostri &c. intonabit, cæteris vsque in finem psalmi prosequentibus alternatum. Deindē kyrie eleison Pater noster. & ne nos vers. saluos fac seruos tuos. & Mitte nobis Domine &c. & nihil proficiat inimicus in nobis; & Emitte Spiritum tuum & creabuntur. & Post partum virgo inuoluta &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio eiusdem Domini.

Dominicæ, Oratio, Deus qui corda fidelium, & oratio Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus &c. pro congregatione, quâ finita per Maiorem dicitur Antiphona, Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, intercedat ad Dominum Deum nostrum. Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Maior suasoriam habebit orationunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Comitatus tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum deuotione, & feruore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum deuota, ac iugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atq; fælicis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Maior, solemni-ter maiorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

De electionibus in Communi in Capitulo Generali faciendis.

C A P. I V.

1. Omnes superiorum electiones iuxta Concilij Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Ele-

ctores, antequam ad electionem deueniant, se meliores electuros iuxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæq; etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Vſus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis ſeruetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quiſquam electus intelligatur, niſi maiorem partem ſupra medietatē obtineat, quod ſi duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Præſatura, officiouè, vterq; concurrēs iterum ſuffragijs exponatur calculorum, quiq; maiorem fauorabilium votorum partem habuerit, electus intelligatur; at ſi iterum pariſormes in fauorabilibus ſupra medietatem fuerint, præferatur, ac electus Prior in profeſſione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Præſatura, aut officio proponitur, ſi in Diſſinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita vt tractatus Patrū Diſſinitorū audire minimè valeat, nec reuertatur, donec euocetur. Idem pariter obſeruandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Deſſinitoribus aliquis, vel ipſemet Præſidens, ius ac intereſſe haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per ſe, vel alios directè, vel indirectè, vocem, aut ſuffragia ad aliquod officium conſequendum procurabit, ultra alias pænās, cenſuraſq; contra illos, qui ſimili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., priuationis officiorum ipſo facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, diſpenſa-

pensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pænæ ad complices, & ad scientes, & non reuelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis insimul agere, tractareuè de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac conuenientijs eligendorum, quæ iustè alio, alium digniorem, melioremuè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoq; modeste, charitatiuè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sinè precibus, donis, promissiuè; hæc quippe sunt subordinationis, ac præticiæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesq; intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælatiis, aut Principibus secularibus, aut alia quacunque persona extrâ Congregationem commendatitias, fauorabile sq; Epistolas ad aliquod officiû obtinendû, ad Capitulû directas procurauerit, voce actiua, ac passiuâ per bienniû priuetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infrâ quindecim dies, vtrâ consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane ieiunet, ac ter se in torto flagello priuatim, in cella scilicet, diuerberet, ac genibus flexis ter Psalmos Pœnitentiales cum Litanijs recitabit.

De Prælaturarum renunciatione, Patrumq; vocalium absolutione.

Caput V.

1. **I**psa die Dominica post Nonam, finita ordinaria oratione, detur Capituli signum, & omnes Prælati

Cc;

lati ad sonum campanulæ in Definitorium conueniant, vbi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis versibus & orationibus.

2. Deinde Pater Maior Prælatos moneat, vt solito more vnusquisq; prælaturam deponat, qui omnes illicò (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum maioris renūciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Maior acceptatis singulorum renunciationibus nomine, ac vice Capituli, imposita pro negligentijs cuiq; aliqua pænitentia, pronunciet omnes tam præsentēs quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officijsq; suis, sicut alios ab alijs officijs, & obedientijs. Quamuis absentes in eorum gubernijs, tanquam à Capitulo generali deputati, vsq; ad aduentum successorum, aut per literas remotiorem, interim eorum locis fungentes.

3. Et vt electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Maior eos absoluat, & dispense, vt sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & vnus dicat Confiteor D E O alta, alij verò dimissa voce, & Pater Maior Misereatur &c. & Indulgentiam &c. postea absoluat, dicens Ego N. quantum se extendunt priuilegia nostra, absoluo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententia, ac pænâ, & dispense vobiscum, super omni irregularitate in quantum
possum,

possum, & indigetis ad canonicas, legitimasq; electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententijs, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus cōcernentes electiones in præsentī Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factō ipse Maior genuflexus culpam dicat, & Maioratuī renunciēt, quam renunciationem P. P. Visitatores nomine, ac vice Capituli accipientes iuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem visitatores suo deinde loco, & tempore sui officij, ratione reddita, renunciabunt.

5 Deinde antequam ad electionem deueniatur, vocalium singuli sigillatim iurabunt, se, quos in conscientia meliores iudicabunt electuros, secundum formā infra scriptam.

Ego N. iuro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientię dictamen, seruata tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

De Patrum Diffinitorum, ac Patris Præsidentis electione.

Caput VI.

1. **E**X omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non existerint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex

2. Sex item eligantur Dēfinitores, duo ſcilicet pro vnaquaque natione, id eſt Eccleſiaſtica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, ſi quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, ſicut de alijs Nationibus dictum eſt, ita vt in huiusmodi caſu octo exiſtant, at ſi pauciores quatuor fuerint eligibiles, vnus ſolummodo eligatur, & ſint ſeptem, quod ſi vnus tantum capax fuerit, poſſit illū Capitulum inter Dēfinitores cooptare, at non cogatur, vt electio ſit libera. Nulla natio pluſquam duos habere poteſt Dēfinitores, nullaq; Ciuitas, aut Territorium, non niſi vnum Dēfinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua profeſſionem emiſit.

3. Omnes ſingillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Viſitatoribus, ſequanturq; Patres vocales, ſecundum profeſſionis ordinem vniuſcuſque ſuffragijs tūm nigris, tūm albis ſemper adnotatis.

4. Patrum vocalium, omnium completis ſcrutinijs inſpiciatur, quot ex ipsis fauorabilia habuerint, & ſi iſti ſolum ſex, vel octo reſpectiue fuerint, vt ſupra, omnes Dēfinitores erunt canonicè electi: At ſi pauciores ſex fuerint, aut ſeptem, aut octo reſpectiue, iterum fiat ſcrutinium pro tot Dēfinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et ſi plures dicto numero electi fuerint, qui ſuffragia pauciora habuerint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures eiſdem Ciuitatis, aut Territorij electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui maiorem fauorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Inſu-

6. Insuper quia dictum est in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres, pluresuè in vna Natione electi inueniantur, qui supra duos pauciora fauorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac nouo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel vnum solum electum habuerint diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectiuo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris indè egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, visitationes per ipsos conscriptas benè clausas sigillisq; munitas Diffinitorio consignabunt.

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis vnum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorij erit, quiq; cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemque habebunt.

De Scribæ, Vicarij Capituli, ac officialium electione.

Caput VII.

Ebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorû, quo debito ordine omnia durante Capitulo disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus iuxta tenorem Priuilegi-

orum nostrorum, ad ea quæ ad expeditionem eiusdem Capituli spectant, qui tamen vnus erit, ex Diffinitoribus publici Notarij auctoritatem habebit. Cuius munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunq; in diffinitorio tractabuntur, diffinitaq; fuerint, si essetialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinatèq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, ijs exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoq; Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, et temporalibus, qui in ipso loco vicem Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæq; directionem pertinebunt, (ijs exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi referuare voluerint.

3. Sequitur Depositarij electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, nec non quæ apud Visitatores inueniuntur, quas omnes sub clauē custodire, & in fine Capituli de iis rationē reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiāt Cōputistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationē gesserunt, diligenter per modū computi examinent, data & accepta ponderent, defec-

ctus

Statim notent, & tandem ex his in scriptis redactum rationarium cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computistarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportunè providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conuersus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterq; audita, referre, eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quam secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres, qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus vsq; ad infimum, eorumq; descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio antè Cænæ benedictionem eiusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clarâ voce leget, atq; exhortatiunculam in ne adiiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum euentu maiori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo iugiter inuigilent. Dd 2 De or-

De ordine Seruando in negotijs per Patres Diffinitores tractandis.

CAP. VIII.

1. Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cū alijs ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festiuis, etiam ad vespervas conueniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persoluant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum Prima in Choro feriâ secunda cantatur, P. Præsidens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, seruato professionis ordine, vnus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interueniat.

2. Qua missa peractâ, signoq; ab Ostiariò dato õnes in diffinitoriũ se cõferāt vbi ipsis, cõgregatis, dicto secreto Pater noster. P. Præsidēs dicat Et ne nos inducas &c. ¶ emite Spirit: tuũ ¶ Dñe exãdi ¶ Dñus vobiscũ, Oratione Actiões nostras, & sic fiat quoties Diffinitoriũ irrāt.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggreantur, charitas vrget, vt prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicuius negotij resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tamè nostris locis, quam aliundè Capitulo directæ, perlegantur, & scribat tam illas, quæ prouisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent

bent retrò Epistolas, nomen Eremiti, in quo scribunt, ac degunt, apponere V G Ruha, Mons Anconæ &c. & antequam scriba eam aperiatur, si Prior loci, vnde venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur visitatores, qui cuiuscunque loci debito ordine visitationem legant, sedulò inuigilantes, attenteq; audientes Patres obseruantesq; punctualiter si quid aliqua nouâ prouisione indigeat, & si quis est in Diffinitoriò, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, eiusq; locum tam primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresq; visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pœnitentiâ iniuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiâ si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debita pœnitentia eis taxetur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerascantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitoriò non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarū,

& aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, vel si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidēs rem de qua agitur. proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonū regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conuentuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conuentualis, ipsi Capitulo generali fuerit manifestata,

5. Quandocunq; materiæ graues, difficilesq; pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem resolutionis protahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actus Capitularibus communem obseruantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamē ordinationes, actusq; Capitulares, qui ad communem obseruantiam non spectant, statim parere obligationem, donec reuocetur. Alij vero actus

ro actus Capitulares, qui ad communē obseruantia spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus cōfirmatis, aduersentur) sed vim legis habeant, necesse est, ut á sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac reuocatis sine ulla prorsus declaratione, habeantur, Idem pariter obseruandum in dictarum nouarum ordinationum reuocatione.

13. Quisquis autem indicendo quid sentit, studeat breuitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens frivolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, Nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leuiter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurium opinioni facile consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit nec quisquam signo aliquo prodatur se grauer ferre, quod contra suum votum tantum quidpiã sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caueat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus eius circa futurum scrutinium alijs pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita vt videat nemo.

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi definienda, siue communis, siue alicuius propria existat, peculiare tractatũ [practica vulgo appellant]

secreto

secretò habere, sed sola veritas, & Iustitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisq; consideret damnum, quid sibi, animæq; suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Ius, & æquitatem, foras emitteret, Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passione uè depositâ, Deus timendus est, eiusq; tantum gloria, animarumq; salus, atq; communis utilitas sincero oculo respicienda.

16 Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ reuelata mutuum odium, magnaq; scandala suscitare valent inter Eremitas, Ideo in virtute S Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu reuelare audeat, eiq; specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo tractatam, seu secretò diffinitam, vel factam, ex qua reuelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. si quis cōtra fecerit è Diffinitorio eijciatur. nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare

17 Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repositos, expensarumq; excessus, & omnia quæ alicuius momenti esse videantur. Quibus auditis D. ffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis iustum esse videbitur, futurisq; saltem admonendo provideant.

18. Si casus euenerit, ut decimæ vel aliæ impositiones

nes à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut antè Capituli finem debitè expediantur, cum infrà annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

De electione Patris Maioris aliorumquè Prælatorum.

C A P. IX.

His igitur feliciter expectatis ipsa die, in qua electio Prælatorum fieri debet, manè dum Prima in choro cantatur. Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interueniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui salutem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitoriū ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus ad electionem Prælato-

Ec

rum

rum deuēniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus prout in Capitulo proximē sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres Diffinitores actiuam vocem habebunt, passiuam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Maiore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successiuè iuxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præfident in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, vt suum officiū fideliter agant, nec cuiquam vnquam ex ijs, quæ in Scrutinio dicta, facta uè sunt, reuelent: Iamq; præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis eiusdē formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in vna dictarum schedularū, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareq; voluerit in electione facienda, describat in hanc formam. Ego N. nomino in Maiorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrē N., & vnusquisque benè complicatus, ita vt nullo modo quidpiam appareat, dignoscere possit in Pixidē Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatam, se conferant, vbi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum breuissimi memorialis scribant

scribant atq; in Diffinitorium reuertentes, sic Patribus deferant. sunt nominati ad Prælaruram N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omnino reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale huiusmodi in mensa Diffinitorij.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub grauissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideo scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illico reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt sub pœna vnius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de vnoquoque electio specialis per scrutinium: ac primo Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura fauorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subijciantur, vt supra, quod toties fiat, donec ex nominatis maiori calculorum parte, vnus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, iustis deductis causis, audiat, at si Patres in prouisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Vnoquoque electo Prælato, P. Præsidens, suo aliorumq; Diffinitorum nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Maiorem nostræ Congregationis, idem in alijs Præ-

latis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præfident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eligit. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem inuestigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorū vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

De aliquibus requisitis prælati necessarijs.

C A P. X.

Nemo in Maiorē eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator non extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Maior ultra quadriennium in officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Maior, quam Visitatores eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Maior, & Visitatores, diuersæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit eiusdem Nationis cum P. Maiore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem iudicare: sicuti quando in necessitate

cessitate antè Quinquennium in P. Maiore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremito Prior vltra quatriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in vrbe intelligatur.

8. Nullus vltra sexennium Prælatura fungatur, & quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur, post quod sexennium per biennium continuū à quacunque Prælatura vacabit, ita vt minor vacatia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab vno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo vel tres deessent menses à Capitulo generali aut Dieta, vel etiam infra annu à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremitos, excepta Viennensi Eremito: cuius Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostre Congregationis Nationes vna est status Ecclesiastici, altera Lombardie, seu Dominijs Venetijs, Tertia Regni Neapolis, Quarta Polonie, Viennæque simul.

11. Qui fugitiuus, aut Apostata vltra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispense, vt suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria in dispositione communi vita viuere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinito-

rum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ minimè facere satis obligationi, si quem bonum iudicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia iudicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non iurassent, se meliores electuros.

De locorum Reformatione & familijs constituendis.

C A P. XI.

Post Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cauendum est nè sine causa, sineq; maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisq; frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aues volatiles per omnes Eremos transuolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imò & cogendi.

1. Si alicui ratione mutationis aliusuè negotij itinerandū erit dimissorias Epistolas à Patre Priore secū deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admittatur, nisi talis, tantæq; qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis vmbra admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familijs constituendis, & cuiusq; loci viuendi facultates, & hab. rādi commoditates ne siquidem locus plus æquo grauetur, fratresq; necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, vt æqualitas serue-

tur, neminiq; grauamen inferatur, [scriptum-
est enim] quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Acci-
piant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi
consignati sūt fratres, nisi aliquid rationi obstat, nec est
quod quisq; ignoret, quæ à superioribus [cōsilio habi-
to] fiunt, à Domino fieri, sicq; saluti consuli animarū.

De conclusione, & publicatione Capituli.

C A P. X I I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli
pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco resi-
dentia P. Maioris & Visitorum, qui eum visitabunt
ante Capitulum generale, aut Dietam.

5. Tum omnia acta Capitularia per scribā legantur,
cæteris attente audiētibus, quæ emēdētur, & corrigātur
addēdo, vel minuēdo, secūdū quod visū fuerit Diffini-
toribus, & specialiter signētur ea, quæ Patres publi-
cari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo
ipsi, seu maior eorum pars, in eodem loco inuenti, pos-
sint suam auctoritatem, ubi opus fuerit exercere, nihil
tamen ex his, quæ facta sunt, reuocari possint: & si quis
eorum ex minimis loci egressus fuerit, auctoritatem a-
mittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Præ-
latis præcedent, atq; etiā Patri Maiori in Diffinitorio
extra quod ipse Pater Maior Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis reuisis, omnia descri-
bātur in libro Actorū Capitulariū distinctè, & ordina-
te-

tè legibiliq; caractere per eundē scribā, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate &c. & post Nonam, oratione ordinaria completā, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Vbi cunctis sedentibus Pater Præficiens breui quodam sermone, omnes hortari ad veram promptāq; obedientiam debet. Crucem item quemq; suam amplectendam, libenterq; portandam instruere. quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèq; omnia gesta, decretaq; Patrū præter ea quæ tacita esse voluerunt, omnibus audientibus, publicè vti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Maior accipiet, ac statim intonabit. Te DEVM Laudamus quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quam subditis denunciando, ut infra triduum se expediant, suumq; iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine cōsensu, & licentia Prioris eiusdem loci quidpiam inde secū deportet.

7. Debet vnusquisque Prior, acta seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copiā desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere uel neglexerit, vel
ipse met

ipsemēt Prior, vel in eius absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præses fuerit, semel in pane, & aqua ieiunet & septē psalmos pœnitētiales cū Litanij, & orationibus genu flexus dicat

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum pœcunijs Prioribus restituantur, vnicuiq; scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Præsidente qui ad hoc, vt optima methodo, perfectaq; pace pertransseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quā pro recessu viaticū detulerūt, ita ōnes pecuniam habere debent sufficientē ad designatum locum, & vt hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum sine Prælatūra restant, congregentur crumenæ illorū locorum, pro quibus nouæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum a loco vbi de familia degūt, quod etiā de Maiori, ac Visitatoribus intelligēdū est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est suppleat, & si superabundet, eidē Eremito restituatur superfluum.

De Auctoritate Patrum Maioris & Visitorum

CAPVT x.iii

Infrā annum Pater, cum Visitoribus commune ac supremum Tribunal cōstituunt Religionis. Et in omnibus Eremitis seu Cōgregationis locis, eandē auctori-

tatē habēt quā, suo tēpore Generale Capitulū habere solet, exceptis ijs quæ in istis Cōstitutionibus, vel per alias diffinitiones declarationes uē eidē Capitulo expressē referuatæ fuerūt.

2. Solus Pater Maior de rebus locorum (neq; vbi ipse deget) disponere non potest in Priorum præiudiciū, nec in aliquo circa loci regimen se intromittere, neq; in Sabbathis fratrum culpas audire, potest nihilominus generales, aut particulares debitas correctiones Prioribus, ac subditis simul, ac cuilibet eorum facere, quotiescunq; necessarium iudicauerit sicuti mittere, ac remittere pænitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter pænitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicauerit: & idem in actu visitationis, & non alijs temporibus, visitatores poterunt.

3. Idem P. Maior curabit, vt Capituli Generalis ordinationes, boniq; mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exactè obseruentur, quod etiam Priores in eorum residentijs, præstabunt, alias eorum conscientia grāuentur.

4. Pater Maior cum visitatoribus omni loco, ac tempore, quocunq; fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punire uē possūt, ac loca, personas uē, vbi, ac quandocunq; voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid vult personis, lociq; futurū iudicauerit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquā frant, nisi animarum periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælati, [quod abñt] cōuictus fuerit
diuinorum,

diuinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionum, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum corruptor, aut ita negligens esse emprobetur, vt euidenter graue scandalum, damnum aut ruinam Congregationi locouē; cui ipse præest, euenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Maiore assignatos, amoneatur, vt tistat, seq; corrigat; & non correptus deponatur: Et si Pater Maior eponendus foret, idem prorsus secum obseruent visitatores.

5. Quocunq; depositionis casu, aut noui Maioris electionis per mortem. aliamue causam, Visitatores alios quatuor Prælatos conuocare debent, vt omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodē prorsus modo ac formā, quā in Capitulo Generali Maior eligitur, procedant, & eo tempore quo Maior decrit, Visitatores in administratione suppleant.

6. Sed in depositione, aut electione vnius Visitatoris alteriusuē Prælati, satis sunt quinque: ita vt in electione vnius Prioris Pater Maior, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, vbi talis electio facienda est, conuocabunt: Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione vnius visitatoris, P. Maior, visitator, tresq; alij Prælati interueniant, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

7. Quæcunq; momenti dubia Pater Maior cum visitibus, tum in actu visitationis tum extra, circa cultum Diuinum, ac cæremoniās, etiam si ex Constitutionibus

seu quibuscumq; Patrum declarationibus, descendant ac oriantur, declarare utiq; poterit. dubia verò parui momenti solus Pater Maior, atq; etiam Visitatores, declarabit [sed isti solum in actu visitationis] pariter & Priores leuia dubia quæ euenire possunt, poterunt declarare, non tamen momenti, quam visitam Pater Maior, quam Visitatores & Priores an dubia magni sint momēti vel leuia interpretari possint, eorumq; declarationi omnes acquiescere debent, qui si absurdè declararunt, Capituli Generali iudicio subiaceant.

9. Intra annū omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Maiorem deferatur, cui cum P. P. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu visitationis Priores negotia graua occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, graui cessante necessitate de cōsensu P. Maioris totā in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ ac Germaniæ annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas vrget, à Capitulo Generali, aut Dieta aut à Patre Maiore ac Visitoribus prouideatur, ut singulis quoq; annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis a Visitoribus Generalibus se grauatum senserit, ad Patrem Maiorē aut Dietam appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Maioris Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso Maiore simul habere consueuerunt auctoritatem, retinebunt, sed locum ubi ipsi resident visitare minime poterunt. Et inter visitandum aliquid arduum

arduū difficileuè occurrerit Maiorē pro ipsius casus
decisione cōsulāt, ac si possibile sit, & casus dilationem
patiat, ante resolutionem eius sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Maior quotiescunq;
voluerit cum visitatoribus visitare Congregationem
sed non omittat singulis triennijs, aut quadriennijs
Poterit patiter pro tempore Maiori, si locum aliquem
particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitū
duos visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotijs
locorum, quos visitant, se ingerant, neq; absq; Maior-
is consensu poterunt, alicuius Prioratus renunciatio-
nem recipere, imò talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter virosq; communis
est, ita vt alter sinè altero suam Iurisdictionem nullibi
exercere queat, nisi per Maiorem aliquem locum visi-
tandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit,
quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato
in socium à P. Maiore, plenam (nisi limitata ei, fue-
rit) habeat auctoritatem, quam P. Maior, aliusq; visi-
tator simul habent.

15. In visitationibus antiquum stylum modumue
Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut
superioribus, ac successiuè à primis in professione. Ac
in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam
cuiuscunq; fratris, semper dictus P. Maior intersit.
Nullo modo libros rationum videre omittant, vt præ-
cipuè certiorare Dietam possint.

16. Antequam visitatores ad visitandum proficif-

cantur, simul cum P. Maiore, duos vice visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusq; eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existêtes, idèò imposterum idem obseruentur, nisi iustis de causis, & maturâ consideratione aliter faciendum iudicatum foret: qui vice visitatores ad regressum duorum visitatorum generalium, auctoritatem deperdant.

17. Idem Visitatores (vltrâ Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere: quorum ordinationes ac decreta in actu visitationis facta, in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum generale portabunt: quæ ordinationes semper obseruari debent, donec à Capitulo generali, aut subsequētibus visitatoribus, reuocatæ fuerint: ac iidemmet visitatores, & alij pro tempore existentes de eorum obseruantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentię P. Maioris, ac visitatorum, electi, non illuc accedant, neq; suâ vtantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic antè Dietam proportionabiliter, nisi à P. Maiore vocati antea fuerint.

De Receptione nouorum locorum.

C A P. XIV.

Si Congregationi nouus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi maiori
calculorum

calculorum maioris partis vocalium, ad Generale Capitulum aduentorum. Noua etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

5. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali susten- tariq; nequeant, iuxta Decretum Gregorij xv. Mul- tæ accipiendis in locis circûstantiæ cõsiderandæ sunt, imprimisq; situs, Regio & loci solitudo vt scilicet Ere- mitico instituto conueniant adaptariuè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientē vergat, nequaquam autem ad Septentrionem. Syluas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia Mul- tum iuuabit, si situs etiã deuotionē redolet, & inter fi- deles, ac deuotos consistit Sed si hæ omnes condi- tiones non adsint, præcipuè tamen, ac necessariae non desint.

Conclusio & Confirmatio Constitutionum CAPVT XV.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum-
maius robur, ac firmitatem communi consensu PP.
Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, vt
omnes Cõstitutiones in hoc libro descriptæ perpetuè
sint ac fideliter, inuiolabiliterq; vnâ cum Regula S.
Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congre-
gationis præsentibus, & futuris perpetuò seruentur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, reuocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulis generalibus continuis reuocatæ, mutatæ, aut alteratæ omnium suffragijs, aut à tribus continuis Capitulis maiori parte votorum. sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem obseruantiam fiunt, postquam semel legitimè facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt reuocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, vt iam dictum est cap. V.

Forma induendi Nouitios.

C A P. XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Nouitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conuentuali, qui Nouitius post offertorium per Magistrum antè Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumuè ei incumbat, indutusq; Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusq; iunctis, Sacerdos conuersus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto. & Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis filii, maturaquè consideratione. perspectâ formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, nè fortè Succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

terdicatur. Nouicius respondet. Reuerende Pater optimè perpendi, ac ritè consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroq; auxilio ipsius, & vestrum omnium orationibus me peruenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atq; permansurum vsq; ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseuerauerunt vsque in finem. Quapropter rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non grauemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quâ meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam. Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deindè incipiat psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex vna parte, & Chorus ex altera, vsq; in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison Pater noster, & ne nos ¶ Saluum fac seruum tuum Domine ¶ Ostende ei Domine misericordiam tuam ¶ Esto ei Domine Turris fortitudinis ¶ Nihil proficiat inimicus in eo ¶ Mitte ei Domine auxilium de Sancto ¶ Domine exaudi orationem meam ¶ Dominus vobiscum, cum suis responsorijs à Choro faciendis. Quibus absolutis sacerdos conuersus ad Altare precatur hoc modo. Deus indulgentiæ Pater, qui seueritatem tuæ distractionis temperans indulxisti, ne fili-

Gg

us portet

us portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè vtens tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, vt huic famulo tuo non obstat, quod habitum Sanctæ Religionis huius Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum. &c.

Deus qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundū peccatis inueteratum &c. quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi vsquē ad finem dicant Hymnum Veni Creator Spiritus &c. & Chorus respondeat alternatim. postea Sacerdos expoliet Nouitium, dicens, Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, leuandq̃ ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat, Induat te Dominus nouum hominē &c. & Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat orationes DOMINE IESV CHRYS TE &c. cum duabus alijs, vt in originali latino. Postea aspergatus Nouitius aquā benedicta, dicendo Asperges me &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certè alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullius alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam breuem adhortationem, quā nouitius toto conatu ad perseverantiam, iterq; perfectionis viriliter Capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo. Benedictiō Dei Omnipotentis Patris,

Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum Amen. Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, vbi vsq; ad professionem tutè asseruentur.

Forma profitendi nostrarum Eremitarum.

C A P. XVII.

Completo tempore probationis Nouitij, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conuentualem Superior, & antè offertorium, conuerso Celebrante ad fratres, Nouitius iam præsentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut ab alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cuius professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui aliterius Congregationis professi extiterint.

Forma Professionis.

Ego N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumq; meorū conuersionem, & obedientiam paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri Benedicti, & Constitutionis dictæ Congregationis Altissimo Deo omnibusq; Sanctis, ac specia-

liter eorum, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur, ac legitimis superioribus eiusdem Congregationis Die Mense & Anno Quam ut supra lectam profitens, Altari imponat in cornu Epistolæ, signetq; eum propria manu, & si scribere nesciat signet in medio signo Crucis, quam duo Testes subscribant, Deferens dictum libellum super Altare, quem depositum Sacrista, Sacratio reponat, atq; custodiat. Professus Altari deosculato, ante illud reuertatur. ubi genu flexus, manibusq; iunctis, voce aliquanto alta dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc sacerdos precetur in hunc modum Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro IESU Christo &c. Surgens inde Professus, eleuans manus in principio ac iungens in fine. genu flexus ter dicat Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri &c. & Chorus respondebit, sicut erat &c. Postea Sacerdos benedicat nouum cingulum in peluiâ Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est, Domine Deus bonarum virtutum dator &c. ut in originali. Aqua benedicta nouum cingulum simulq; Professum asperget, & incensabit: & leuando cingulum vetus dicat, exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, ac nouo eum præcingens, subdat. induat, & præingat te Dominus nouum hominem, qui secundum DEVM creatus est in iustitia, & Sanctitate
veritatis :

veritatis: Choro idem repetente, tum sacerdos Kyrie eleison &c. Pater noster &c. & ne nos &c. Saluum fac seruum tuum &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis &c. Nihil proficiat inimicus in eo &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto &c. Dñe exaudi orationem meam &c. Dñs vobiscum &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus DEVS &c. vt in originali.

2. Orationibus completis, sacerdos intonabit Te DEVM Laudamus &c. quem vterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim nouiter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite ceruicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium vnciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO & illum deprecans pro toto mundo. Et completo per Chorum Te DEVM. Sacerdos stans versus professum dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. leuato opertorio nigro, surget professus, ac coram Altari se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictiò DEI Patris omnipotentis &c. ac breuiter eum hortetur ad promissorum obseruantiam, & feruendam vsq; in finem perseuerantiam. Tandem, vt cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alij professi

faciant secundum gradum, ac eorum professionem.,
deprecantes à DOMINO perseverantiam his verbis.
DOMINVS custodiat introitum tuum, & exitum tu-
um ex hoc nunc, & usq; in sæculum, illo respondente.
Orate prome, His completis Professus ad suum locū
pergat, & Sacerdos completa missa reuertatur in
Sacrarium.,

Formæ professionis, & secunda Constit: Partis

Finis:

Cum

Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Constitutiones huiusmodi quo firmitus subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore cōmuniri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari, sique in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, &

inane

inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus. & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, eiusque Eremorū, & Domoru Regulariū quarumvis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis; illorum tenores præsentibus præ plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis, quibuscunq; Volumus autem, ut earundem præsentium literarum trāsumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio,

I. G. Slusius.

Con-

P A V L V S
E P I S C O P V S

SERVVS SERVORVM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam

ATIONI congruit, & conuenit honesta-
ti, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia
processerunt, licet eius superueniente
obitu literæ apostolicæ confectæ non
fuerint super illis, suum consequantur
effectum.

Dudum felicis recordationis Clementis Papæ VII præ-
decessori nostro, pro parte dilectorum Filiorū Maioris
Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarū
Sancti Romualdi Camaldulen: ordinis exposito: Quod
olim postquam præ memoriæ Leo Papa X. etiam præ-
decessor noster quondam paulo veneto, & quibusdam
alijs in literis tunc expressis Eremitis sacri Eremiti dicti
ordinis Aretinæ diocesis expressè professis, ardore ma-
ioris obseruantia, & perfectionis vitæ Eremiticæ seruē
tibus inter alia, quod in quibusuis locis etiam extra Itali-
am & loca ultramarina, Monasteria Eremitoria, & reli-
giosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus,
& singulis indultis, & priuilegijs quomodolibet à sede
Apostolica Eremitis sacri Eremiti huiusmodi, ac congre-
gationi eiusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano con-
cessis

Paulus

cessis gaudere, & habitum eiusdem religionis alijs exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum vno Socio Eremita vigore cōcessionis huiusmodi ad id electo ad locum Criptarum nuncupatū Castri Massatij Exin, Diocesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diuersarū multarum partium tam ecclesiasticarū & religiosarū, quā secularis personarū, in dies ad eosdē veniētes, cum eodē Paulo, & socio se coniunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successiuè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim ferè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ postmodum ipsi restaurauerant, & quasi de nouo ædificauerant, tam à sede Apostolica, quàm à diuersis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Videntq; ipsè Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremiti, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc vero generalem nuncupatū, & visitatores accesserat, eisdemq; seriem facti explicauerat, velleq; tam ipse, quàm cæteri Socij Eremitæ huiusmodi sub eorum obedientia & visitatione viuere declarauerat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, vt assererat, à Congregatione huiusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatij, S. Ieronimi de Pasculupo, Criptæ S. Benedicti in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubinarū, Anconitarū

Episcopus

nitanae, Firmanae, & Larinae dioecesi. à Sede praedicta
alijsq; Christi fidelibus praefatis eisdem, Paulo, & Soci-
js, ut praefertur, concessa, & Eremitas in illis tunc co-
morantes in eorum Congregatione receperat, ipsosq;
Paulum, & Socios receptos Eremitas, eorumq; Eremita-
toria, & religiosa loca huiusmodi in societatem Eremita-
tarum S Romualdi per maiorem, & olim Correctores
tunc autem visitatores, Capitulum, & Eremitarum hu-
iusmodi singulorum Priores, perpetuis futuris tempori-
bus regendam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis praefatae Societatis condendi, & ce-
lebrandi generalia Capitula eiusdem Societatis, & in
eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi, & pro
eiusdem Societatis conseruatione, & augmento Missas,
& alia diuina officia in eorum capitulis celebrandi, Ca-
pitula generalia eiusdem Societatis, & pro eius obser-
uantia quaecunq; statuta, ordinationes, & Constitutio-
nes edendi, & pro tempore edita corrigendi, reforman-
di, & mutandi: quae si contra substantialia Regulae S. Be-
nedicti non essent, à praedicto tunc vicario, & visitato-
ribus, aut praefatae Congregationis Capitulis derogari,
aut innouari sine dictorum Eremitarum consensu non
possent, ac alia loca quaecunq; & personas quascunq;
ineadē societate receptadi. Necnō quod eiusdē Societa-
tis superior ex tunc maior nūcupadq; per eiusdē Congre-
gationis Capitulu de Anno in Annu eligendus, loca, &
personas de Triennio in triennū, & frequētius, si sibi
videretur, visitare deberet, licentiā cōcesserat. Et o-
mnia & singula priuilegia, gratias, & immunitates Ere-
mitis concessa, & quomodolibet

Paulus

& quomodolibet cōcedēda, tam S. Eremitarū Camaldulēsi
quantotius præfatæ Congregationis, eidem societati
Eremitarū S. Romualdi loca, & personas communia ef-
se, dummodo receptio, & admissio huiusmodi per Capi-
tulum generale Congregationis Sacri Eremit. & S. Mi-
chaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, &
præfati Eremitæ vigore concessionis huiusmodi in eo-
rum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordi-
nationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsā
alijs emittendis votis, & regularibus institutis Regulæ S.
Benedicti, & diuinis officijs celebrandis, ac alijs felicē
dictæ societatis, tam in spiritualibus quam in temporalibus,
gubernationem & directionem ac honestè & religi-
osè viuendi modum concernentia ordinauerant. Ac
postmodū Præfatus & Definitorum Capituli generalis
Congregationis S. Eremit, & S. Michaelis prædicti, per e-
orum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & soci-
etatem huiusmodi ab eorum congregatione penitus se-
parauerant, & dissolutam, & separatam esse declaraue-
rant, nullumq; sibi eligendi superiorem, nec non Eremit-
toria, ac illorum personas huiusmodi visitandi facultatē
reseruauerāt. Quodq; præfati Eremitæ ad eorū superio-
ris huiusmodi electionē, prout eis visū foret, procedere
possent, ac in ijs, quæ Eremitoria, & illorū personas præ-
dicta concernebant, ac quicquid eadem societati vi-
sum foret, à sede Apostolica petere possent, ac volue-
rant, præfatus Clemenſis prædecessor prædicta omnia,
& dissolutionem huiusmodi approbauerat, & confir-
mauerat, eisq; vnum dictæ societatis Maiorem, &
Correctores

Episcopus

Correctores, nunc autem uisitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipfos Annis singulis eligendi: qui eo ipso quo electi forent confirmati esse censerentur indulserat. Et successiuè cum ipsi pro dictæ societatis cōmodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de nouo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbauerat, & confirmauerat, prout in diuersis instrumentis, & scripturis vicarij generalis, ac uisitatorum præsentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis prædecessorum diuersis litteris dicebatur plenius contineri. Ac pro parte eorundem maioris uisitatoris, priorum, fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi prædecessori humiliter supplicato, vt ex prædictis, & alijs eis concessis, & concedendi locis vnā tantum societatem Eremitarum sancti Romualdi erigere, & instituere præmissis, & alijs infra scriptis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicæ firmitatis adijcere, ac alias in præmissis opportunè prouidere de benignitate apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religionum personarum florere, ipsæque personæ acceptius diuinis beneplacitis se coaptare possent, solertæ suæ curas libenter dirigebat: volens Matrem, uisitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas societatis huiusmodi amplioris apostolici fauoris præsidio

Paulus

dio complecti. Ac eos, & eorum singulos á quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pænis, á iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absoluens, & absolutos fore censens, huiusmodi supplicationibus inclinatus; sub Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque alijs eis tunc, & pro tempore dictæ societati vbique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitorijs, & religiosis locis vnâ tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitorijs, & religiosis locis pro tempore degentium societatem Eremitarum Sancti Romualdi nuncupandam per maiorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, iuxta ipsius societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quòd omnes, & singuli dictæ societatis fratres præsentis, & futuri, quamuis in diuersis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, vnum tamen corpus, & vnica societas Eremitarum Sancti Romualdi Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi generalia, prouincialia, & alia Capitula eiusdem societatis, & in eis Superiorem Maiorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro eiusdem societatis conseruatione, & augmento, Missas, & alia diuina
Officia

Episcopus

officia in eorum Capitulis celebrandi, aliq; omnia, & singula, quæ ad similes societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, crexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ societatis edita, vt præfertur, reformata, ac omnia, & singula priuilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ societati, vel per alium facultatem habentem, etiã viuæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit. supplens omnes, & singulos tam iuris, quàm facti, defectus: si qui forsan interuenerant in eisdem. Et pro poriori cautela Maioris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum fratrum præfatæ societatis, illas, & illa Quinque Eremitoria prædicta, eidem Maiori, Visitatoribus, Prioribus, & fratribus eorum erectæ societatis pro tempore existentibus, de nouo perpetuò concessit, & assignauit. Quòdq; omnes, & singuli dictæ societatis erectæ, Eremitæ ordinem prædictum in ipsa societate professi, tunc presentes, & futuri, in Capitulo Generali pro tempore celebrandi in eo vocem habentes, pro felici dictæ societatis statu, & successu, alia statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius societatis, ac eius regularis disciplinæ statum, obseruantiam, indemnitate, & circa diuini officij, & Missarum directionem, & ordinationem, ac ceremonias, absq;

Paulus

48, absq; ipsius regulæ in substantia, vel in effectu variatione, interpretatione, vel declaratione quoquomodo cōcernere possent, instituendi, ordinādi, interpretandi, declarandi, & alia de nouo faciendi: & sic instituta, ordinata, interpretata, declarata, & de nouo facta, in toto, vel in parte, prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ huiusmodi barbam deferendi plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac huiusmodi societatem, omnesque, & singulos superiores Eremitas, oblatos, nouitios, familiares, seruitores, & personas dictæ societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam societatem quomodolibet pro reponere pertinentia, & impofterum eidem de nouo erectæ societati, quandocunque, seu quomodolibet vniri, vel incorporari, seu subijci imperpetuum, vel ad tempus cōtingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumuis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ prauitatis, quacunque etiam Apostolica auctoritate, ac aliorum quoruncunque Iudicum ordinariorum, & non ordinariorum quauis auctoritate, & potestate fungentium dittoe, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, uisitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de nouo erectam societatem,

Episcopus

societatem, vel eius singulares personas, Nec non Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua ageretur ubicunque iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasuis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabelis, Talleis, Datus, Datis, Tractis, subsidij charitatiuis, Impositionibus ordinarijs, & extraordinarijs. Collegijs, Parochianis, vniuersitatibus, Monasterijs, fabricis, & alijs quibusuis personis, quacunq; auctoritate, & ex quauis causâ, & consideratione etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de vrbe, Aut alijs imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate eiusdem sedis, vel quauis alia impositis, & imponendis, sub quacunq; verborum vi, & forma, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate huiusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri vnciam Cameræ Apostolicæ soluendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitarijs, bonis, & personis liberationem consequerentur; prorsus exemit, & totaliter liberauit: eaque omnia, & eorum quodlibet in ius, & proprietatem beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum,

Paulus

rum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarij, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem huiusmodi quicquā attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum de super conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de nouo erectæ societatis Prælatos, Eremitas, vel procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis huiusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: & si forte aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris, vel momenti. Præterea ipsis, vel religios eorum ordinis ad primam confuram, & quatuor minores ordines promouendi, ad sacros verò, etiam si tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quolibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, vbicunque eis commodum foret, absq; licentia Diocessani etiam extra tempora, Diebus tamen dominicis, vel festiuis, eos promoueri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemq; Episcopum, pro consecrationibus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli generalis, seu provincialis Ierusalem, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi licentiam, & facultatem concessit. Et insuper pro conseruatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pascepulo Eugubin. Dioc. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos

Episcopus

los tantum Dies quos ipsi statuerent, dummodo non
ultra Tres Dies in quolibet Anno accedere quomodo-
libet sub excommunicationis pœna auderent, vel præ-
sumerent Cellularum tamen ipsorum ingressu semper
prohibito remanente, inhibuit. Demum pro commodi-
tate, & vtilitate, Eremitiorum, & locorum huius-
modi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorū
Capituli generalis, seu prouincialis, eis, & cuilibet eo-
rum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobi-
lia ad eos, eorumq; ecclesias, Eremitoria, Altaria, &
loca huiusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia
in emphytheosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo
annuo Canone, siue censu, quibusuis personis in eui-
dentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium lo-
corum huiusmodi vtilitatem concedere, illaq; pro alijs
immobilibus vtilioribus permutare, seu vendere, & ali-
enare, & precium inde proueniens in alijs immobilibus
bonis eorum ecclesijs, Eremitorijs, & regularibus
locis vtilioribus, ac alijs iuxta tenorem litterarum re-
colendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecesso-
ris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis edita-
rum: Ita quod Priores, qui pro tempore essent locorū
huiusmodi Iudices, ad hoc vt immobilia bona huius-
modi in emphytheosim, vel censum, aut alijs danda, &
permutanda, seu vendenda, & alienanda coram eisdē
Iudicibus specificarentur, eligere possent, conuertere,
& cæteris Eremitorijs eorum societatis, prout eis
commodius visum foret, pro eiusdem societatis conser-
uatione applicare valerent: & quæcunque bona, etiam
feudalia,

Paulus

feudalia, ac emphitheutica, etiam ecclesiastica eidem societati, tam inter viuos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè possent. Ita quod ipsa societas ad eadem onera; ad quæ donator, seu testator, huiusmodi occasione bonorum eorundem, tenebatur: & quæcunque alia, quæ ipse donator, seu testator etiam imposeret; omnino tenerentur: etiam si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa essent, ipsa societas, non perpetuo, sed per Triginta annos, pro qualibet generatione, seu nominatione, huiusmodi bona eadem tenere possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos deuoluerentur, & absq; eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinauit. Vtlerius ipsis, de licentia Capituli generalis, seu prouincialis dictæ societatis, curam animarum Monasterij sancti Saluatoris de monte acuto, & parochialium sancti Michaelis Archangeli, ac Prioratus sancti Saluatoris de fanno Perusina, Tudertina, & fanesis diocesis ecclesiarum eidem societati perpetuo canonica vitarum abdicare, & de consensu illorum parochianorum, in locodictis parochianis ac comode alias, Ecclesias, quib; cura parochianorum præfatorum applicaretur, construere facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis huiusmodi accommodata foret, etiã de consensu illius Rectoris, cui pro huiusmodi cura exercenda quod inter eos conuentum esset soluerent, ac illas iurisdictioni ordinarij loci subijcere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda recipere, & eorum vsui applicare. Necnon loca, siue Eremitoria pro

Episcopus

pro tēporē recepta perficere, & alia de nouo cū ecclesijs, oratorijs, humili campanili, Cellulis, & officinis necessarijs construere, seu construi, & iam constructa pro conuenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, siue de nouo construendorum vsum conuertere facultas recipiendi quoscuq; religiosos. Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quoruncunque, etiā Mendicantium ordinum, & congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, conuolare, & sub societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes superiorum suorum licentia petita, licet non obtentā, absq; aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsiq; sic recepti, & in eadem societate siue ordine professi, ad omnia officia, & dignitates societatis eorundem Eremitarum promoueri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Postremo Maiori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Prouincialibus, Prioribus, & alijs Officialibus, ac fratribus siue Eremitis præfatis; vt ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Nouitij, seruitores, familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunq; bona, & cætera alia eiusdem societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentijs, peccatorum remissionibus, gratijs, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, priuilegijs, præmiuentijs, prærogatiuis, libertatibus, fauoribus, licentijs, & indultis apostolicis, vel aliter qualiacunq; essent, quibus

Paulus

quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumq; superiores, generales, prouinciales, & particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Nouitij, familiares, seruitores, Benefactores, & aliæ personæ eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunq; bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, coniunctim, vel diuissim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viux vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque vlla differentia, tam in communi, quam particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de nouo concessit pariter, & indultit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent: exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas. ac vt dum priuilegiarum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cuiuslibet dictorum ordinum Congregationum, societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout

Episcopus

prout in fauorē di&æ societatis, eusq; superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Nouitiorum, familiarum, seruitorum Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorū bonorum, & aliorum cæterorum eiusdem societatis ostenderentur: vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in iudicio quam extra, & alijs locis quibus opus foret: ac si pro. & in fauorem eorum societatis, Ecclesiarū Eremitiorū, & Monasteriorū, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarū à sede prædicta amanassent, ac eis, & cuilibet ipsorum fuissent immediatè concessæ, mandauit. Necnon quod literarum desuper conficiendarum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati Ecclesiastici munitis ubiq; staretur, prout originalib9 literis staretur, & plena fides in iudicio, & extra adhiberetur: quæ eisdem desuper conficiendis literis daretur si essent exhibitæ, vel ostensæ: Quodq; literæ ipsæ desuper conficiendæ cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; sub quibusuis reuocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcunq; literarum gratiarum & dispositionum, per ipsum Clementem prædecessorem, & sedem prædictam etiā motu proprio & ex certâ sciētia, seu ad Imperatoris, Regū, & Ducum instantiam concessis & concedendis, nullatenus comprehenderentur, sed semper ab illis excepta essent, et esse censerētur. Et quoties reuocata modificata, limitata, suspensa, aut alterata forent; toties in eo statu, in quo ante reuocationem, modificationē, limitationē,

Paulus

limitationem, & suspensionem huiusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de nouo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunq; per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquauis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata obseruari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratijs, indultis, & priuilegijs huiusmodi præiudicium generaretur; sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absq; aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in iudicio, & extra ubiq; sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis huiusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & iurisperitorum interpretatione dictæ societatis de nouo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum fauorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Iudices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiarum, iudicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia iudicandi, & interpretandi facultate,

Episcopus

cultate, & auctoritate, irritum quoque, & inane, quicquid secus fieri siue attemptari contingeret, decreuit. Ac voluit, & concessit vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & alijs in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quaruncunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus Vicarijs, & Officialibus generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum cōfectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsisq; Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu ipsas super his per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna iuris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggrauandi; Inuocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum communem extimationem, tam beneficij vtendi, quàm illius, cui vnio fieri peteretur, alioquin vnio non
valeret.

Paulus

valeret: & semper in vnionibus commissis fieret ad partes vocatis quorum interesset. Necnon Pauli prædecessorum prædictorum, ac similis memoriæ Innocentij III. contra exemptos edita, quæ incipit Volentes. Necnon quibus cauetur, quòd nullus extra suam Ciuitatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis casibus, & in illis vltra vnā Dietam à fine suæ Dioc. ad iudicium euocetur; seu ne Iudices à sede prædicta deputati extra Ciuitatem, vel dioc. in quibus deputati forent, contra quoscunq; procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere præsumerent Bonifacij V I I I. Roman. Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo non vltra Tres dietas aliquis dictarum litterarum desuper conficiendarum auct. non traheretur, & quibus suis alijs Apostolicis, Necnon Prouincialibus, & sinodalibus Concilijs editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac prædictarum Ecclesiarum, Monasteriorum etiam Sancti Antonij de Sancto Antonio, ordinis Sancti Augustini vniuers. dioc. & religiosorum locorum, ac ordinum quorumcunq; etiam Camaldulen. huiusmodi, & aliorum etiam Mendicantium, & non mendicantium statutis, & consuetudinibus etiam illis, in quibus cauebatur: vt mulieres ad dictum Eremitorium Sancti Hieronimi de Pascelupo sub excommunicationis latæ sententiæ pœna nunquam accederet iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborato priuilegijs quoque, & indultis, ac litteris Apostolicis Camaldulen. alijsq; ordinibus Mendicantium,

Episcopus

cantium, & non mendicantium, & Militiarum Ecclesijs, Monasterijs, & Sancti Antonij huiusmodi, Necnon vniuersitatibus, Congregationibus, societatibus, Communitatibus, Collegijs, & cæteris alijs personis, & locis per eundem Clementem prædecessorem, & sedem prædictam, sub quibusuis verborum formis, & clausulis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis illis præsertim, quibus inter alia caueri dicebatur expressè quod nulli fratres, seu Monachi, de dictis etiam Mendicantium ordinibus, ad alium ordinem etiam strictiorem transeuntes per Superiores Priores, & alios fratres ordinum, aut societatum, ad quos si transierint etiam de licentia eorundem Superiorum petita, & obtenta, recipi, & admitti possent; aliàs recipientes, & recepti excommunicationis sententiâ incurrerent. ipsiq; sic vel alio modo recepti, ad aliquod officium seu Prælaturam eiusdem ordinis, in quo recipiebantur, eligi non possit, absq; apostolicæ sedis speciali, & expressa licentia, per ipsius sedis patentes litteras cõcedenda, faciētes plenā, ac certā, & determinatā de statuto, & ordinatione huiusmodi expressā, & indiuiduā mentionē. Quibus omnibus etiā si pro eorū sufficenti derogatione de illis, eorūq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa. & indiuidua mētio, seu quæuis alia expressio habēda, vel aliqua alia exquisita forma seruāda foret, dictus Clemens prædecessor eorū omni tenores, & formas illorū cõcessionū, ac si de verbo ad verbū infererētur, pro expressis habēs, illis aliàs in suo robore permāsuris ea vice dūtaxat auctorit, prædicta specialiter, & expressè derogauit, cæteriꝫ cõtrarijs quibuscūq; Ne autē de absolu-

Paulus

atione, erectione, institutione, approbatione, cōfirmatione, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē, inhibitionē, statuto, ordinationē, indulto, volūtate, mādato, decreto, & derogationē prædictis, pro eo quod super illis dicti Clemētis prædecessoris eius superueniēte obitu litteræ cōfectæ non fuerūt, valeat quo modolibet hæsitari, ipsiq; Maior, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorū frustrētur effectu, volumus, & similiter apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, cōfirmatio, suppletio, cōcessio, assignatio, exēptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutū, ordinatio, indultum, volūtas mādātū, decretū, & derogatio Clemētis prædecessoris huiusmodi perinde à dicta Die Tercio Non. Septēber. suū sortiātur effectu; ac si super illis ipsius Clemētis predecessoris litteræ sub eiusdē Dei Dat. cōfectæ fuissēt, prout superius enarratur. Quodq; præsentēs litteræ ad probādū plenē absolutionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē inhibitionē, statutū, ordinationē, indultum, volūtātē, mādātū, decretū, & derogationē Clemētis prædecessoris huiusmodi ubique sufficiāt, nec ad id probationis alterius adminiculū requiratur. Quocirca vniuersis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filijs Abbatibus, ac alijs personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarū Ecclesiarū Canoniceis, ac eorūdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum,

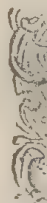
Episcopus

Episcoporum Vicarijs in Spiritualibus, & Officialibus generalibus per Apostolica scripta mādamus; quatenus ipsi, vel Duo, aut vnus eorū per se, vel per aliū, seu alios, præsentes litteras, & in eis cōtēta quæcūque, vbi, & quādo opus fuerit, ac quotiēs, pro parte Maioris, Visi- tatorū, Priorū, Officialiū, & Fratrum, Prædictorū, seu alius cuius eorū desuper fuerint requisiti, solēniter publicā- tes, eisque in præmissis efficacis defētionis præsidio assi- stētes, faciāt auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis cōtēta huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos, quos eēdē præsentes litteræ cōcernūt, illis paci cē gā- dere; non permittētes eos desuper per quoscūque quo- modolibet indebitē molestari, perturbari, aut inquieta- ri: Cōtradiētores quoslibet, & rebelles per cēsūrā Ec- clesiasticā, & alia opportuna iuris remedia, appellatio- ne postposita, cōpescēdo, ac legitimis super his habē- dis seruatis processibus cēsuras, & pænas ipsas etiā itera- tis vicibus aggrauādo: Inuocato etiā ad hoc, si opus fu- erit, auxilio brachij secularis, iuxta volūtātē & cōcessio- nem Clemētis prædecessoris huiusmodi. Nō obstātibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel diuissim, ab dicta sit sede indultu, quod interdicti, suspē- di, vel excommunicari non possint per litteras Apostoli- cas, non faciētes plenā, & expressā, ac de verbo ad ver- bu de indulto huiusmodi mētioē. Nulli ergo ōnino ho- minū liceat hāc paginā nostræ volūtatis, decreti, & mā- dati infringere, vel ei ausu temeratio cōtraire. Si quis autē hoc accēptare præsumserit, Indignationē ōnipotētis Dei, ac beatorū Petr, & Pauli Apostolorum eius se no- uerit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petr: Anno Incar- nationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigésimo quarto Tertio Non. Nouembr. Pontificatus nostri Anno Primo.

Con
dul
li C
men

A

Re
rit
In
de
fist
ni
co
m
tic
re
D
R
ru

Confirmatio Indultorum, seu Priuilegiorum, ac Indulgentiarum, nec non Statuti, siue Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

C L E M E N S
P A P A N O N V S
AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

X iniuncto Nobis diuinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi prouidetur, ac ut Priuilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eis concessa, eò firmitus illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire: Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & deuotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper flourerit, & floreat, nihilominus, postquam tel. rec.

Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinz, seu nullius Diœcesis earumque respectiue Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, inuicem perpetuò vniuerat, incorporauerat, ac in vnâ solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam crexerat, & instituerat, ita vt Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius Congregationis esset caput, ac vterius vnionem, & incorporationem, aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Ciuitatem sita, vnâ cum omnibus alijs Eremis, & locis, ab ea dependentibus, siue ad illam quomodolibet spectantibus, supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbauerat, & confirmauerat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos, ex vna, ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Dominij Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanæ Nationis, ex reliqua partibus varæ lites, & dissensionis exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus affectum, considerantes, nullum aptius remedium adhiberi potuisse, ad consequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes separare, & reducere ad formam regiminis, quo gubernabantur, ante illa-

illarum vnionem, vt præfertur factam: propterea, dictas vnionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriz, siue Prouinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumq; respectiuæ Eremitarum, & aliorum Regularium locorum, adinuicem, sic vt præfertur à prædicto Urbano Prædecessore vnitorum, nec non aliam vnionem siue incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, vt præfertur sitæ, vna cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam vt præfertur confirmatam reuocauimus, dissoluimus, & annullauimus, iuribusq; & effectibus penitus, & omninò euacuauimus, ac Nationes prædictas ab inuicem separauimus, easq; ad formam regiminis, quo, antea dictas vniones respectiuè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Breuis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constitutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de vna Prouincia, siue Natione ad alteram Prouinciā, seu Nationem, iuxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, reuocauimus cassauimus, ac similiter annullauimus, prout in alijs Nostreis litteris in eadem forma Breuis, de super sub Datum Romæ 23. Martij anni eiusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, vberius etiam continetur. Et cum sicut etiam accepimus,

accepimus, in Capitulo Generali habito, de præfenti anno pro maiori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, siue decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, siue sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Maior, siue sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, munera, & officia quæcunque, aut quascunque alias honorum gratias, mediante quorūcunque Principum, tam Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quam secularium favore, à sede Apostolica directè, vel indirectè, absq; consensu Capituli Generalis impetrauerit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, siue dignitate munere aut officio, aut quacunq; alia honorum gratia, etiâ si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, siue decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti. Nos qui certè scimus, & ex euidencia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, accordis excæcatrice. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Iulij præfentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum

Sanctæ

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ, fauore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Breuis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, siue decretum prædictum, nec non omnia, & singula Indultâ, Priuilegia, & Indulgentias, hætenus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostreis, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac reuocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hettruriæ, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab inuicem per Nos factas, & reuocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri huiusmodi super translatione Eremitarum prædictorū, aliaq; per Nos gesta, & ordinata pro maiori, & firmitiori substantia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti, solemnitatumq; etiam substantialium defectus, si qui forsitan quomodolibet interuenerint, in eisdem supplemus, nec non Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octauo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro maiori supradicti statuti, siue decreti corroboracione,

roborationē, ad eosdem. Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamq; omnes comprehendere, ac eosdem ad eiusdem Constitutionis obseruantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœnarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incurſu declaramus, ac eisdem. Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, siue genuflexis, aut aliàs deuotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, iam pro dictis Coronis recitantibus concessas, de nouo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur: Præsentes quoq; ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo vnquam tempore, quouis quæſito colore; vel ingento, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, alioue quomodolibet, quantumuis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, inius, vel controuersiam vocari ad viam, & terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcunque iuris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concesso in iudicio, vel extra illud, vti, seu se iuvare posse, neq; sub quibuscunque similium gratiarum reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & Sedē prædictam, quibuscunque de causis, etiam necessarijs quomodolibet

modolibet faciendis comprehendī, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Maiorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandoque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuò suffragari, ac ab omnibus illis ad quos spectat, inuolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Lazere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoq; & inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocircà Dilectis Filijs Nostris, nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vicecancellario, ac Causarum Curia Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentēs committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentēs has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Maioris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solemniter

ter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inuiolabiliter obseruari, ipsosq; Maiorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq; quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisq; super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac felic. Bonifacij Papæ Octauæ Prædecessoris Nostri, de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis: Dummodo quis, vltra tres Dietas, earundem vigore præsensuū extra suam Ciuitatem, vel Diœcesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiā iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis quibusuis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam

Motu

Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, hanc serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq; Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 15 Octobris 1669 Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris.

F. Murelus Secret.

foris. G. ab Hinnesdael

P A V L V S
P A P A S E C V N D V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M.

 Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè
equi diuinis, & humanis affectati damnati-
one postposita, immobilia & pretiosa
mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ,
Monasteria, & pia loca reguntur illustran-
turq; & eorū Ministri sibi alimoniā vèdicāt prophanis
vñibus applicare, aut cum maximo illorū ac Diuini cul-
tus detrimēto exquisitis medijs vsurpare præsumunt,
occurrere cupientes. omniū rerū & honorū Eccl. ali-
enationem omneq; pactum per quod ipsorum domi-
nium trànsfertur, cõcessionem, hypothecam locatio-
nem, & conductionem vltra triennium, nec non in
feudationem & contractum emphyteuticum præter-
quam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis
in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc
cum Ecclesiarum euidenti vtilitate ac de fructibus &
bonis quæ seruando seruari non possunt. pro instantis
temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut.
præsenti fieri prohibemus. Prædecessorū N. Constitut.
tionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc
editis, quæ tenore præsentium innouamus in fuon-
tilominus robore permansuris. Si quis autem con-
trahens nostræ prohibitionis seriem, de bonis & re-
bus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alte-
natio, hypotheca, concessio locatio, conductio, &
infeudatio

Paulus Papa Secundus

infeudatio huiusmodi nullius omnino sint roboris vel
momenti. Et tam qui alienat, quam is qui alienatas res
& bona prædicta receperit, sententiam excommu-
nicationis incurrat, alienati verò bona Eccl. Monaste-
riorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto
Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem
si Pontificali vel Abbatiali præfulgeat dignitate, in-
gressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex
menses immediate sequentes sub interdicto huius-
modi animo [quod absit] perseverauerit indurato,
lapsis mensibus eisdem, à regimine & administrati-
one suæ Eccl. vel Monasterij cui præsidet in spiritu-
alibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Cõ-
mendarij & aliarum Eccl. Rectores, beneficia vel ad-
ministrationem quomodolibet obtinentes, Priorati-
bus, Præposituris, præpositatibus, dignitatibus, per-
sonatibus, administrationibus, officijs, Canonicati-
bus, præbendis, alijsq; Eccl. cum cura, & sine cura se-
cularibus & regularibus beneficijs, quorum res bona
alienarunt duntaxat, ipso facto priuati existant, illaq;
absque declaratione aliqua vacare censeantur. po-
sintq; per locorum ordinarios, vel alios ad quos eo-
rum collatio pertinet, personis idoneis [illis exceptis
quæ propterea priuata fuerint] liberè de iure cõferri
nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter
aut generaliter reseruata. Nihilominus alienatæ res
& bona huiusmodi ad Eccl. Monasteria & loca pia
ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant
liberè revertantur. Nulli ergo &c. Dat. Romæ Anno
Incarnat. Dñi 1468 Kalend. Martij. 112 Index

I N D E X

Primæ & Secundæ Partis Constitutionum.

Primus numerus significat paginā, secundum: marg:

A

Abbas: istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Maioris. pag. 20. n. 1

Prælati debent obseruare doctrinam S. Benedicti in descriptione Abbatis. pag. 17. Regulæ Cap. 2.

Acceptare: Locum nouum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 230. vide loca noua.

Accusator: nisi probet aut conuincitur qualem pœnam subire debet pag. 84 n. 5 Denunciationes in visitationibus scribi debent. pag. 84

Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis. p. 58. n. 11 à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant an asperguntur. pag. 57. num. 5.

Accendere lucernas in choro & Candelas in Eccl. quis debeat pag. 48. num. 7

Acceptator personarum, quomodo puniatur. pag. 99. num. 2

Adoratio Crucis, & quo oraine. pag. 70. n. 21

Acrumina & fructus nō possū colligi sine licentia. pag. 117. n. 20

Alienatio quid in illa obseruari. aebet. pag. 23. n. 3

Animalia clamosa & latrabilia exceptis canibus prohibentur. pag. 33. num. 5

Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur. pag. 46. n. 4 5

Anniversaria quot, pro quibus & quando absoliuntur, & si possunt transferri. pag. 106 14. in illis quot Can. & tempore missæ. laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenauntur. pag. 107. 15.

Anni Præ'aturæ, vide Præ'latura, Maior, Visitator & Prior
Anni

I N - D E X

Anni Professionis, vide Professio, Maior Visitator & Prior
Apostata & Fugitiuus debet quæri á superiore. p. 85. 1.
quando reuertitur qualem pœnam incurrat. p. 85. 1.
quid debet obseruari in recipiendo. p. 85. 1. potest dispensari ad
Frælaturas & quomodo. p. 65. 2. Qui sine licentia vadit Romã
aut ab Eremito ad Eremitum, qualem incurrit pœnam. pag. 86. 4
Appellatio facta, in quo casu suspendit pœnam. p. 177. 16. 17
Arbores prohibentur scindere etiam á Priore & quomodo. p. 10. 2.
vide Sylua.
Archiuum pro conseruatione scripturarum & Bullarum in quâ-
libet Eremito. p. 177. 19.
Arma relinquuntur ad portam Eremiti. 183. 4. vide porta.
Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. p. 151. 1
Artifices quibus debent consignari illorum opera. p. 151. 1.
Ausultio percussoris & erici, ad quẽ spectat si est publica p. 27. 9
Excommunicatorum p. 127. 1 vide Censura, Generalis quoties
fit in anno & quomodo. p. 127. 2. 3 Non absoluntur qui accipiunt
sacras reliquias sine præuia restitutione. p. 93. 3
Aspersio quando fit. 57. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia
quomodo fit. 151. 5. Cum fructibus in astate quando transf-
ertur. p. 114. qualibet septimana fieri debet. p. 114. 5
Abstinentia assignata pro pœna quomodo debet fieri p. 114. 6. 6
In Quadragesimis quomodo & quomodo fiat. 115. 9.
quomodo dispensatur. 115. 9. Censuris conceditur vinum & fructus
p. 115. 9. Actus Capitulares fiunt. p. 214. 11. spectantes ad
communem obseruantiam statim obliunt. p. 214. 12. Qui ha-
bent vinum legis. & quando pro reuocatis habentur. p. 214. 12
Definitores annotent quos volum publicare 222. 2. spectantes
ad quamlibet Eremitam quis teneatur portare descriptos p. 225 n. 7
spectantes ad communem obseruantiam quomodo possunt annu-

I N D E X

lari. p. 232. 2. *Aue Maria* datur signum illius post Cōpletorium
 & quom. in nocte post laudes in die post nonam aut vesp̄as p.
 26. 7. *Interualla* & tractus illius & quando dicitur flexis genib9
 pag. 26. 7. Datur signum simile mortuo Eremita pag. 106. 12.
Aduocatus eligitur a Conuentuali Capitulo. p. 233.
Autoritas Dieta, vide, *Dieta*: Maioris cū visitatorib9 p. 225. 1.
Solius Maioris circa correctionem. p. 226. 2. Cum visitatoribus
In dubijs. p. 227. *In negotijs grauib9.* p. 228. 9. *In Conducē*
dis visitatoribus pro visitatione particulari. p. 229. 12.
In limitanda visitatorum autoritate aut in assignatione socij visi-
 tatori vno. p. 229. 14. *In eligendis visitatoribus.* p. 229. 16

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur
 pag. 105. 8. Cui conceatur adeundi balneum debet illi dari
 socius & pecunia. 105. 8.
Balletatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro
 alijs pro obtinendo aliquo officio qualem penam subeat vide offi-
 cium *Calculus Candidus* negat, *niger* affirmat p. 194. 2. *Quā-*
do sunt vota paria quid faciendum p. 194. 2. nulla ratione de-
 bet perueniri ad *Cognitionem* *calculus* p. 215. 14. *Practicatio*
secreta de negotijs Capituli Generalis, prohibetur p. 215. 15.
Ordo ballandi pr. *Praelatis* in *Definitorio* p. 219. 7. *Quando*
iterato fit ballotatio & *nomina* p. 219. 7. vide *Definitorium*.
Banditi: *Debitores* aut *Contumaces* non debent recipi in nostris
locis à *Prioribus*. 143. 17.
Barbam debent alere nostri *Eremitæ* & quibus usus crinium circa
 os p. 185. 5.
Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur p. 185. 4.
Barbitonsor qualis eligi debet. p. 185. 4. *Omnis tertius epimanus*
 vadat

I N D E X

Vadat aut tendeat & quomodo. p: 185. 5. *Qui transit hoc tempus sine licentia priuatur vino* p: 185. 5. *Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest rari sine licentia* p: 186. 8. *Benedictio rerum necessariorum renouatur omni anno.* p: 97. 8. *Benedictio mensæ.* p: 151. 4.

Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag: 120. 1. 2. *Bireti quo Cœceduntur.* p: 149. 14. nō vititur solus biretus. 149. 13. *Bestia non vadat per Eremum & intrent illam ad quem spectat.* 184. 6.

Breuiarium monasticum debet obseruari in toto. p: 43. 1. *Bursæ quando Consignantur depositario tempore Capituli Generalis* p: 210. 3. *quando redduntur Prioribus.* 225. 8.

C

Campanæ Nostrarum Eremorum quot & quales. p: 131. 1. *vide Missa.*

Candle. *Quando debent accendi super Altare.* p: 51. 1. 2. *quis accendit.* p: 51. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in quibus celebrat superior quot accenduntur & Cuius ponderis.* item in *Missis Conuentualibus in festis duplicibus & semiduplicibus in vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum.* P: 59. 15. *Cuius pœderis sunt que portantur ab Eremitis in processionibus* p: 70. 18. *in triangulo Altaris in adoratione Crucis in hagiili Sabb: Sancto in die Purificationis* p: 70. 18. *Alba esse debet excepto* p: 70. 20. *In annuatijs & exequijs ad Catacœlum.* p: 107. 14. *Canes permittuntur pro Custodia* p: 33. 5.

Capocaltia Eremitarum qualia debent esse p. 74. 24.

Capitulum triplex fit in Congregatione Generale,

Conuentuale & Culparum. p: 22. 1.

Capitulum Conuentuale: quale sit signum pro Capitulo.

Conuentuali.

I N D E X

Conuentuali. p: 22 2. *quis habeat vocem in illo.* p: 22. 2. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* p: 22. 2 *ad quæ negotia adunatur.* p: 23. 3 *Reuelare tractata in Capitulo prohibetur* & *quæ pana.* p: 23. 4. *facit Officiales Domus quando* & *quomodo.* p: 173 2. 3 *Concedit licentiam fabricandi noua,* p: 178. 24.
Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. p. 131. 1. 176. 11. *fit in sabb. aut alio die* p: 174. 7.
Quo ordine. p: 175. 8. 9. 10 *quomodo dicuntur Culpa* p: 176. 11. *quo ordine* p: 176. 12. *vocantur negligentes.* p: 176. 15. *illuc congregantur omnes Eremitæ ad initium Capituli Generalis.* p: 202. 2. & *ad audiendam lectionem Actuum capi:* 223 4 5
Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam p: 12. 10. *ubinam Celebretur* & *qui cibi dantur feria Quarta* 114. 4 *in fine datur absolutio generalis quo craine* & *forma* p: 127. 2. 3. *In qua ætate dispesat cum Nouitijs* p: 152. 1. *Cu quali aduertentia recipit Religiosos alterius Ordinis* p: 152 3. *Dispensat pro susceprione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis.* p: 167. 2. *Quis faciat in occasione litterarum infaman- tium.* p: 191. 4 *Quo tempore Celebretur quam ob causam ubi* & *quando potest tempus Celebrandi prolongari aut abbreviari.* p: 198 1. *Qui tenentur venire ad Capitulum* p. 199 1.
Qualis pana in absentes p. 199 1 *Præfatus de Polonia salte quoto año veniunt* & *cum quo* p: 200 2 *Non potest venire non Præla- tus nisi vocetur,* & *qualis pana* p: 200 3. *Cum quali quanti- tate pecunie vixit Prior.* p: 200. 4. *si rat secum Computum sua Eremitæ.* p: 200 5: 6 *Absens tenetur mittere, alias incurrit pan- nam* p: 191 7. *Quo die debet inueniri in loco qui videt.* p. 191. 8. *Forma introductionis Capituli.* p: 202 1. *Quando datur pri- mum signum* & *quomodo,* *qui Conueniant* & *quo,* *fit Ora.*

I N D E X

ueniant & quo, fit Oratio. p: 202. 2. Quis facit Exhortationē,
 quo fine & quid disponit. p: 203. 3. Quomodo fiant electiones
 & sua requisita. p: 203. 1. 2. vide electionem. Quid observatur
 cum litteris scriptis ad Capitulum. p: 212. 4. Quæ annihilan-
 tur præteriti Capituli. p: 214 10. Dispensat cum annis professio-
 nis pro electione Maioris visitatoris & Prioris in quo casu.
 p: 221. 6. Acceptat noua loca cum quali aduertentia p: 231. 1. 2.
 vide Definitor Definitorum.

Caput quando profundè inclinatur. p: 67. 8. Quando in choro
 & in Ecclesia tenetur Coopertum discoopertum & mediocooper-
 tum. p: 68. 11 12. Non tenentur infirmi. p: 69. 13. Quando de-
 tegitur & inclinatur coram alijs. p: 171. 2. 3. supra nunquam
 portatur solum biretum. p: 149. 13.

Carceres. Cum incarceratis non licet loqui. p: 80. 1. Quādo in-
 carcerantur Apostatæ aut fugitiui. p: 85. 1. 86 3. qui vadit
 Romam sine licentia. p: 86. 4. qui vadit de Eremito ad Eremitum.
 p: 86. 4. qui vadit ad P. Maiorem ob recursum. p: 87. 5. vide
 Apostata fugitiui, pena, proprietas, percussio,
 Carnes prohibentur manducari cuiuscunq; generis & quæ co-
 quantur cum carne & iuscula carnis. p: 119 1. cum Consilio Me-
 dici facile conceditur esus. p: 119. 1. secularibus non concedun-
 tur intra Cruces Eremiti. p: 119. 2 manducans qua punitur pena,
 Prelatus à quo punitur. 119. 3.

Casus reseruatos bene norint Eremitæ expedit ad Cōfessiones ex-
 ciptendas secularium p: 27. 7. Casus reseruare potest Prior.
 p: 27 9 Publica percussio Clerici reseruata Priori. p: 27 9.

Cella quantum distat à Cella ab Ecclesia ab Officinis. p: 10. 4.
 non potest intrari exceptio. 11. 7. In vestibulo loqui licet p: 11 8.
 qui intrat aut permittit intrare quam pœnam subit p: 11. 8. Se-

I N D E X

questratis in Cella non licet loqui. p: 81. 1. visitatur bis in annò. p: 97. 5. Omnes Cellæ habent cōmunem clauem exceptio. p: 97. 6. in die non clauditur. p: 97. 7. de vna ad aliam nihil transportatur. p: 98. 10. tenetur munda. p: visitatur à visitatoribus præsente Priore. p: 229. 15.

Cellerarius qualis eligitur à Capitulo Generali aut Cōuentuali. p: 89. 2. quales libros tenetur habere. p: 89. 3. Sacerdos debet esse 5. annorū professus. p: 89. 2. Quale Officiū illius. p: 89. 4. 5. totum facit cum consensu Prioris, reddit computum quolibet Mense. quis Coadiutor Cellerarij. p: 91. 9. 10. Conseruat pecuniam. p: 96. 1. si cōmiserit fraudem. p: 96. 3. visitat Cellas cum Priore. p: 97. 5. partialis punitur. p: 99. 2. facit prouisionem panorum quando. p: 147. 1. 2.

Cera vide Candela.

Ceremoniæ in choro quomodo sūt & debēt obseruari p: 43. 1. 2. 3. Cerei accenduntur ante Altare maius ad eleuationem extinguuntur post communionem, in alijs Capellis vnus solus p: 59. 16. Cereus Paschalis cuius ponderis, quando debet ardere & quo die extinguitur. p: 70. 19.

Clericus. illius publica percussio reservatur Priori. p: 27. 9. recitat psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit Anniversarium p: 106. 14. Qui psalteria absoluit pro quolibet defuncto Eremita. p: 108. 17. Ordinatus Praesbyter quem locum recuperat. p: 164. 1. Diaconus receptus ad habitum non præcedit Nouitium antecedenter susceptum p: 164. 3. ad quem spectat promotio Clerici ad Ordines & à quo examinatur. p: 167. 1. post quinque annos Professionis promouetur ad sacerdotium & quando cum his annis dispensatur. p: 167. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam incurrit. p: 167. 3. quali scientia debet instrui.

p: 167. 5.

I N D E X

p: 167. s. unum psalterium absoluit qualibet septimana. p: 64. 1.
 vide Eremita hebraemadarius. Chorus constituitur in illo sine su-
 stentamento excepta infirmitate & senectute. p: 67. 6. in choro
 respiciat alter alterum quando genuflexi manent. p: 67. 6.
 Conformitas Obseruatur. p: 69. 14. finito officio nemo recedit de
 choro ante superiorem excepto &. p: 69. 15. nullus chorum intrat
 sine pallio. p: 69. 16. Hospites seculares & Religiosi non intro-
 ducuntur in chorum sine scitu superioris. p: 69. 16. summum si-
 lentium in choro, & pœna in fractores. p: 140. 1. in choro quis
 corrigit. p: 140. 2.
 Cibi quomodo disponuntur per totum annum. pag: 113. 1. 114. 4.
 s. 8. 9. 115. 116. 117. 118. quales in vigilia Natiuit. Domini &
 sabbato sancto. p: 115. 10. seria 6. quando occurrit festum Natiui-
 tatis Domini & S. Romualdi. p: 116. 12. quales cum butiro &
 quales cum oleo. p: 117. 15. quales parantur in Cella. p: 117. 16.
 relicta cibaria omni diē exponuntur in armariolo. p: 117. 19.
 tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. p: 114. 4. tempo-
 re rogationum. p: 114. 4.
 Cilicium potest portari cum licentia Confessarij à Professo, à No-
 uitio cum licentia sui Magistri. p: 138. 2. Cingulus chorista-
 rum & Conuersorum. p: 148. 12. Colatio fit in Cella ad quam
 portantur fructus & vinum diebus refectorij quando iciunatur.
 p: 151. 3. fit cum fructibus aut pane. p: 118. 21. tempore hy-
 emis potest fieri post Completorium & Orationem p: 122. 2.
 Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo
 p: 76. 2. quales Culpæ sunt leues, quales graues & earum peni-
 tentiæ. p: 772. 783. grauiore. p: 79. 12. quomodo se gerant
 superiores cum talibus. p: 79. 3. Culpæ grauiore quas penas
 habeant. p: 79. 4. Culpæ secreta, secreta puniuntur. p: 80. 6.

I N D E X

Culpa grauissima & earum pena. p. 83. 1. 2. *in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis.*
p. 131. 1. 176. II. Cū quo Ordine & obseruatiā dicuntur. 176. 12.
Communio debet fieri omni die Dominico excepto. p. 27. 10. *in*
Aduentu & in Quadragesima nunquam omittitur. p. 27. 10.
In Cena Domini sit ab omnibus quo ordine p. 27. 11. *pro Commu-*
nione extraordinaria licentia petitur à superiore p. 28. 12. *tem-*
pore Cōmunionis, duo Cere ardeant ante maius altare in Capel-
lis vnus. p. 59. 16. *Computisti quatuor Capituli & eorum officii*
um. p. 210. 4. *referunt Definitorio defectus repositos* p. 216. 17
Completa qua hora absoluitur, & cum quali aduertentia datur
signum illius. p. 61. 6. *signum illius & quando abbreviatur* p. 61.
post lectionem ante Completorium datur signum parua Campana
p. 62. 7 vide signum Concurrentia votorum in electione quomodo
terminatur. p. 208. 4. 5. 6. 7. 219. 7. *Cōfessio intra nouē dies quilibet*
confiteri tenetur. p. 25. *qui transit tempus sine licentia quam pœ-*
nam sustinet. p. 25. 2. *Generalem Confessionem coram qua possunt*
facere Nouiti. p. 160. 1. *ante susceptionem habitus cui possunt*
confiteri generaliter Nouiti. p. 155. 12. *ante professionem* 160. 1.
Confessarii exponuntur à Priore sine illius licentia potest mutari
p. 26. 3. Eremitæ hospites cui possunt cōfiteri p. 26. 3. 26. 6. *No-*
uus Sacerdos non exponitur sine præuio examine & approbatione
p. 26. 4. in necessitate potest Prior exponere nouum Sacerdotem
vsq; ad visitationem p. 26. 4. *Deputati pro secularibus approbā-*
tur à Dioresiano. p. 27. 7. *Confessarii possunt absolueri ab ijs à*
quibus & Prior excepto &c. p. 27. 9. *Sed non reitiquiarum acce-*
ptores absq; præuia repletionem. p. 93. 3.
Conformitas in Ceremonijs p. 69. 14. *in uestimentis & in omni-*
bus. p. 69. 15

Coniuratio

I N D E X

Coniuratio contra superiore punitur disciplinâ Circulari p. 193. 2.
Conseruator eligitur à Capitulo Conuentuali. p. 23. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet obseruari P. Maior
 p. 226 3. *Contradictor superiori punitur.* p. 193. 2.
Contumaces aulae p. 143. 7 *Conuersatio cum hospitibus prohibe-*
tur. p. 34. 6.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum Generale. p. 201. 6
Quando mittuntur p. 201. 6.
Conuersus tenetur ire ad Matutinum, & septies laudare Deum
per diem. p. 54. 1. 3. *recitat* 82. *Pater & Aue Maria cum qua-*
li diuisione: p. 54. 2. *diebus ferialibus debet adesse primæ &*
Completorio, festiuis vero & vesperis ac officio defunctorum
 p. 55. . *Quis primæ Missæ inseruit & pulsat pro illa.* 56. 2. *Quot*
Pater noster & Aue Maria dicit pro quolibet Anniversario p. 106
 14. *quot pro subditis aut Prælati defunctis debet dicere.* p. 108. 17
facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino p. 115. 9. *tarde*
accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam pag.
 125. 2. *quot libros potest habere.* p. 168. 7.
Caseus, quantum datur casei qualibet septimana p. 117. 18.
Correctio diuersa iuuenum ac senum. q. 76 2. *in choro ad quem*
speciat: p. 129. 2. *Quomodo ibi fiat correctio.* p. 130. 3. *in acfinitio-*
ne nunquam omittitur Correctio Prælatorum p. 213 8. 217. 17.
vide Maior, Visitator, Prier, Superior, Error.
Calcei Prohibiti Eremitis. p. 148. 11.
Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula
 pag. 197 5 *obseruari debent* p. 131. 1. *Quomodo possunt reuocari*
mutari & alterari. p. 32. 2.
Crucis ponuntur grandiores distantes à porta Eremiti p. 129. *vide*
mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante, & ab alijs
Eremitis. p. 70. 21.

I N D E X

Coquus durat per annū in suo officio eius cura & obligatio. p. 100. 2. 3. 4. datur illi socius p. 101. 5. Colligit ex omnibus hortis pro usu culinae. p. 117. 20.

Coquere in cella nō licet præter fructus & à crimina. p. 117. 16.

Curam animarum non exercent Eremitæ. p. 11. 6.

Custos sylvarum. p. 94. 7. vide sylva.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. p. 75. 5. præter viaticum datur vehiculum. pag. 178. 10. debitores nō recipiuntur in locis nostris. p. 143. 7. Decima vide Taxa.

Depositarius in eius manu deponitur pecunia Priorum & visitorum, eligitur à Definitorio. p. 210. 3. quando reddit depositam pecuniam Prælati. p. 225. 8.

Depositio Prælati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. p. 226. 5. 6. 7. 8. definitores quid debeant legere. p. 213. 7.

Dieta quando fit, ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet authoritatem. p. 198. 2. qui eo vadit incurrit pœnam. p. 200. 3.

Defensio qualis prohibetur aliorum & propria. p. 190. 1. de iniusta & inordinata quid nascitur. p. 190. 2. qui defendit iniquiter quomodo castigatur. p. 191. 3. defensio rei. p. 84. 4.

Definitor quando debet exire de Definitorio vide defniter, quis elegitur pro defnitore. p. 207. 1. eliguntur octo qualiter & quomodo. p. 208. 2. ab omnibus vocalibus dantur vota. p. 208. 3. quis putatur obtinere. p. 208. 4. 5. Definitores eligunt scribam Capituli. p. 209. 1. Visariū Domus & alios Officiales. p. 210. 2. tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam. p. 212. 1. Primus Defnitor quando tenet locum Præsidentis. p. 213. 7. interrogantur Priores & corriguntur. p. 213. 8. in Consultationibus quæ obseruantur.

I N D E X

uantur. p: 215. 13. in virtute S. Obedientie prohibitum est reue-
lare tractata. p: 216. 16. corriguntur mali administratores.
p. 216. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Præla-
torum. p: 217. 1. leguntur ante electionem. p: 217. 2. quid ob-
servatur in nominatione Prælatorum. p: 218. 3. quomodo
scribantur chartule. p: 218. 1. reservatur autoritas tribus
diebus & quis eam perdat. pag: 223. 3. qualem præcedentiam
habent his tribus diebus. p: 223. 3. vide Capitulum genera-
le Præsident. 209. 8.

Definitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur
aut tractatur de illius interesse. pag: 204. 3. Quando conue-
niunt omnes vocales p: 205. 1. Quilibet Prælatus renunciat
Prælatuæ. p: 206. 2. remanent solum octo definitores.
pag: 209. 8.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag: 137. 1.
Dispensatio silentij quoties & quando fit. p: 32. 3.
vide silentium.

Dispensator datur pro adiutorio Cellerarij quis debet eligi,
suum onus. pag: 9. 9 non fit partialis. p: 99. 2.

Donatio. vide hereditas legata. 23. 3.

Donationes non possunt dari & accipi ab Eremitis exceptis fructibus.
pag: 144. 1.

Dormire ubi & quomodo dormiunt Eremitæ p. 74. 1. qua hora
motis vadunt dormitum. p. 74. 1. Dormitio in die quanto tem-
pore quomodo & quando fiat. p: 134. 1. datur signum dormi-
tionis. p: 134. 2. eo tempore quilibet manet in Cella. p: 134. 3.
finit dormitionis. p: 135. 4. quando ieiunatur qualis finis dor-
mitionis. p: 135. 4. post matutinum non licet dormire sine li-
centia p: 135. 5. ubi sunt nostra hospitia non licet dormire ex-
tra illa. p: 139. n. 1.

Dubium

I N D E X

Dubium quale declarat P. Maior. p. 227. 8.

Discere litteras possunt Eremita. p. 167. 5. vide lectio.

E

Ædificia noua quando & cum quali sunt licentia. p. 178. 23. 24.

Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro mortuo Eremita pag. 108 18. Relicta à nouitijs conuertuntur in usum Eccl. alias & p. 162. 3. 4.

Electio officialium Eremita p. 173 2. 3. 4. vide officiales superiorum quomodo fiat p. 203 1. iuramentum fit pro Electione meliorum legitur Const. de qualitate eligendorum p. 204. 1. fit cum calculis albis, & nigris p. 204. 2. quid fiat in paritate votorum p. 204. 2. quales practicationes prohibentur in Electione vide practici officiales electi à definitoribus vide definitor Ante electionem quid obseruatur tempore Capituli p. 217. 1. quid legatur. p. 217. 2. 2. Præcedentia in electionibus & nominationibus. p. 218. 3. Noua Electio & Nominatio quando p. 219 quis electus recusat officium p. 219 8. Anni professionis pro electione Maioris p. 221. 1. visitatorum pag 221. priorum p. 221. n. 6. de qua natune eligendus est Pater Procurator Generalis. p. 221. 5. Qualitates eligendorum. p. 221 illorum numerus. p. 221.

Electores qui iurant supra electionem meliorum. p. 203. 1. quando & quali forma p. 207. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum p. 205. 5. vide definitor Electio.

Eremitus quantum distat à ciuitate & locis. p. 9 1. intra syluas. p. 10. n. 2. Clausa muro. p. 10. 3. clausura non mutatur sine licentia p. 103 non intrant mulieres vide mulier, Eremitus Montis Coronæ vocatur Sacra & Caput eius Congregationis p. 169. 1. ex Eremito asportari res prohibentur à quo & quando. p. 225 6. acceptare Eremitum vide locus nouus. Eremita. modus illius viuendi. p. 5. volum

I N D E X

votum solemne facit. p: 6. ubi habitat. p: 10. 2. non egreditur sine licentia. p: 10. 3. non se ingerit negotijs secularium & parentum. p: 10. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. p: 11. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. p: 11. 8. Cui confitetur in Eremitio & in itinere. p: 26. 3. 6. renunciat privilegijs. p: 30. 3. quando, ubi, & de quo loquitur vide silentium, non loquitur cum Novitijs sine licentia, nec conuersatur cum illis. p: 34. 6. dicit aut audit quolibet die Missam. p: 56. 2. 3. absoluit nocte & die Officium in Choro licet solus in Eremitio remaneat & quomodo. p: 69. 1. tempore Officij non egreditur de choro, excepto. p: 66. 2. Quomodo debet intrare Ecclesiarum & Refectarium p: 69 16 Quomodo, & ubi dormiat, habeat curam rerum uti sacrarum. p: 95 8. non facit maiorem austeritatem sine licentia. 122. 5. Qualis est in loquendo in ambulando & in omni actione sua, ac in cella p: 194. 2 3 Quando peccat venialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p: 196. 3 obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p: 196. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur pag. 129. 1. 2.

Exercitiū Corporale fit omni die una hora excepto &c p: 132. 1. in qua hora, quali loco, quæ oratio dicitur ante & post exercitiū pag: 132 2. Novitijs separatim cum suo Magistro excepto &c. p: 133. 3. Culparum Capitulum & panis confectio impedit exercitiū pag: 133 4. quale exercitiū fit in Cella. p: 133. 6. negligentes ad exercitiū p: 133. 4. Excusatio auditur una vice, quando licita Exequiæ illarum ordo. p: 106 13. Anniversaria. p: 106. 15 16. vide mortuus. datur signū Capana minori eū 20. ictibus p: 133 5. Aestas, tempus illius quale intelligitur. p: 33 4.

Euangelium in nocte cum quali Ceremonia cantatur à superiore p: 49. 1. in Missa quando incēatur Euāgeliū. p: 57 8. LI EX

I N D E X

*Excommunicatio. quis potest excommunicare. p. 192. 1. à reser-
uata Priori non absoluit Confessarijs. p. 27. 9. cum quo ordine
absoluitur à Priore & Forma. 127. 1. ultra Excommunicatio-
nem, quali pœna punitur percussor Fratris. p. 192. 2. F. Fabri-
cari quando potest. pag: 178. 23. 24. vide *Edificia noua.*
Familia Abbatie Montis Corona cui subest. p. 181. 10. visitatur
à Priore. p. 181. 10. pro Eremitis ordinatur a definitoribus.
p. 222. 1. cum quali aduertentia. p. 222. 3. pro familia fratres
destinatos recipiunt Priores. p. 222. 3.
Ferire ad mortem culpa grauissima, eius pœna. p. 83. 1. 2.
Ferramentarius. eius officium. p. 94. 6.
Festum Natalis Domini aut S. Romualdi non dispensat ieiunium
Regulare. p. 116. 12. de præcepto non admittit dispensationem
silentij nisi necessitate cogente. p. 33. 4. in quali Celebrat offi-
cium superior. p. 50. 2. Obseruantur festa Diœcesis & Religio-
nis. pag: 116. 11.
Forma induendi Nouitios. vide Nouitius Professio.
Forma victus obseruetur nec mutatur sine licentia. p. 122. 4.
Fumus, sua necessitas, quis faciat panes. p. 185. 3.
Fugitiuus. pag: 85. 1. vide Apostata.
Fructus acrumina quando distribuuntur. p. 117. 17. Colligi si-
ne licentia non possunt. p. 117. 20. dantur & recipiuntur inter
*Eremitas. 144. 1.**

G

Genuflexio in quibus hymnis & versibus fit in choro. p. 67. 9. fit
coram Matre & presidente. p. 171. 1. coram Priore solum in
Gella. p. 171. 1. Nouitij coram Magistro. p. 171. 1. ad signum
Aue Maria excepto. p. 62. 8. ad Eleuationem SS. Sacramenti
in omni loco. p. 59. 13. ob quos errores in choro. 129. 1.
Gloria in Excelsis. p. 58. 9. *Gubernium*

I N D E X

Gubernium vniuersale totius Religionis spectat ad Maiorem cum
 visitatoribus. p: 169. 3.
 Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag: 149. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. p: 15. 3. vide Eremitus locus
 nouus.

Habitare simul in Cella prohibitum. p: 74. 1.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda
 Missa p: 46. 4. quis facit Officium pro impedito. p: 48. 8.
 quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostra-
 tionem. p: 49. 9. stando dicit Orationem p: 67. 7. vide Missa.
 Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas.
 p: 46. 5. cum quo dicit Inuitatorium in medio Chori & quan-
 do p: 46. 5. inseruit Missæ in festis solennibus. p: 47. 6. quan-
 do & quo ordine accipit & dat pacem. p: 47. 6. quæ obseruat
 & dicit p: 58. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet &
 in quibus. p: 47. 6. Quando impeditus quis succedit p: 48. 8.

Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. 49. 9.
 Hebdomadarius Conuersus, sua diligentia & munus. p: 47. 7.
 portat Crucem in processionibus p: 47. 7. impeditus mittit ali-
 um alias &. p: 47. 7. inseruit Missæ Conuentuali excepto &.
 p: 47. 7. adiuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdo-
 tem in Sacratio, quando. p: 47. 7. ad Matutinum & primam
 vocat absentes. pag: 125. 1.

Herbæ non possunt accipi ex omnibus hortis. p: 117. 20.

Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. p: 23. 3.

Hora prandij & Cenæ Eremitarum. 121. 1. 3.

Horæ Canonice, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Cano-
 nicas quia faciendum. p: 41. 5. quando inclinatio fit & statio.

I N D E X

P. 43. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. p: 55. 1. quā hora & quomodo pulsatur. p: 55. 1. Tertia. p: 60. 1. sexta. p: 60. 2. Nona. p: 61. 4. vespera. p: 61. 5. Completorium. p: 61. 6. vide officium Diuinum & signum.

Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. p: 93. 2. adsit in omnibus Eremitis. p: 132. 2.

Hortus Communis & qualis hortulanus. 184. 2.

Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremitæ. p: 187. 6. vide iter.

Humilitas quam necessaria. p: 34. illius gradus. p: 35. debent obseruari. p: 39. 1. humilis sit Eremita cum suis superioribus. p: 193. 1.

Hospitale, sua positio situs & qualitas. p: 142. 1. lecti quales. pag: 142. 1.

Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quam Conuersi. p: 142. 2. 3. 4.

Hospites. cum illis prohibita Conuersatio. p: 10. 5. 34. 6. quomodo recipiuntur. p: 142. 1. lauantur illorum pedes. p: 143. 5. qui non recipiuntur. p: 143. 7. Cum personis honoratis potest manducare Prælati. p: 150. 1. qualis datur illis præcedentia. p: 165. 5. non detineantur ultra tres dies. p: 166. 1. vicini non detinentur si &. p: 183. 2. deponunt arma ad portam. p: 183. 4. tempore Capituli expediuntur sine mora. 212. 3.

I

Incarcerati vide Carcer, sequestratus, Pœna,

Incensare quis debeat & quo ordine. p: 57. 8.

Inclinationes profundæ in choro quando fiunt. p: 171. 2. 3.

Incorrigibilitas, culpa grauissima & quæ obseruantur cum incorrigibili. p: 83. 1. 2.

Indulgentia

I N D E X

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria. p: 62. 8. *Indulgentia pro Exaudiat Concessa ab Urbano octauo.* p: 72. 3.
Infirmus potest se sustentare in Choro. p: 67. 6. non tenetur ad obseruantiam aliquorum in Choro. p: 69. 13. dispensatur cum austeritate lecti. p: 75. 5. non parcitur expensis pro curando infirmo. p: 103. 3. visitatur à Medico Ordinario. p: 103. 4. ubi non possit curari. p: 104. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. p: 104. 7. quando conceditur balneum, quomodo cum quali prouisione & socio. p: 105. 8. Manducat carnes ubi & quando. p: 105. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia. p: 106. 11.
Inquisitio delinquentis quomodo facienda. p: 84. 4. *Instrumenta bonorum operum qualia.* p: 24. adiungitur Confessio & Communio. p: 25. 1. ad quid principaliter seruiant. p: 28. 14.
Intimationes factæ Nouitijs notantur à scriba. p: 153. 4.
Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. p: 52. 1. *Salve Regina.* p: 53. 3.
Inuentarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p: 95. 8.
Ieiunium, qui ieiunat in Aestate totum datur illi pro prandio. p: 113. 3. quomodo fit ieiunium feria quarta in aestate. p: 114. 4. in Rogationibus. p: 114. 4. feria sexta vide Abstinentia à 13. septembris usq; ad pascha. p: 114. 7. à 13. septembris ad festum S. Martini & à Natiuitate usq; ad quadragesimam quæ obseruantur. p: 115. 8. in vna & altera Quadragesima. p: 115. 9. in vigilia Natiuitatis & Sabbato Sancto. p: 115. 10. Ieiunia deuotionis. p: 126. 11. feriâ sexta nunquam dispensatur. p: 116. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Domini nunquam dispensatur ieiunium. p: 116. 12.

I N D E X

Iuuenes nouiter exeuntes de Nouitiatu quomodo & à quo debent gubernari & custodiri. p: 87. 1.

Iuuenes non sunt apti ad vitam Eremiticam. p: 87. 1.

Iuramentum eligendi meliores in Pralatos. p: 267. 2. vide Electio, desinitor.

Itinerantes quæ tenentur Obseruare, vide pecunia vestis.

Iter faciens cui potest Confiteri. p: 26. 6. in necessitate potest cum socio dormire. p: 74. 1. cundo ad aliam Eremitum quæ potest secum portare. p: 98. 10. expendit pecuniam solum pro itinere.

p: 98. 11. perueniens ad locum sibi destinatum restituit residuum pecunie p: 98. 12. ad quales obligatur Orationes. p: 43. 1.

Ultra 50 miliaria non vadit sine licentia. p: 139. 2. non vadit solus sub pena vnius abstinentiæ. p: 187. 1. qualis suus locus.

p: 187. . in exitu & reuersu quid facit. p: 187. 3. dicit Itinerarium. p: 187. 4. non vadit Die Festo. p: 187. 5. non reферat

in Eremito quæ viderit. p: 178. 8. non tenetur ad Ieiunium Regulare p: 178. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. p: 178. 10.

paucis debet esse contentus in hospitij. p: 178. 10. portat secum litteras dimissoriales à Priore alias & 222. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto & pag: 53. 2.

L

Lagicus sua Obligatio vide Conuersus, Hebdomadarius, Eremita.

Lauari debent pedes hospitum à quo p: 123. 5.

Lauatorium quis tenetur preparare. p: 186. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p: 51. vide Matutinū.

Ligna quando dantur Eremitis. p: 91. 7. ligna aut arbores non excinduntur circa Eremitum. p: 1. 2. vide fima.

Litteræ

I N D E X

Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia p: 144. 1. 2.
aperire litteras Maioris aut visitatorum quæ pena. p: 144. 3.
P. Maior & visitatores non aperiunt inter se p: 144. 3. nec
Eremita alterius, nec superior in absentia Prioris. p: 145. 5. lit-
teræ omnes portantur ad P. Maiorem p: 145. 6. quale sigillum.
p: 145. 7. litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à
Prioribus ad P. Maiorem. p: 178. 25. *litteræ infamantes scriptæ*
ad Capitulum aut Dietam Castigantur. p: 191. 4. *litteras fauoris*
pro Electione qui procurat quomodo punitur. p: 205. 6. *Quales*
litteræ leguntur in Capitulo. p: 212. 4. *in directione litterarum*
ad Capitulum quæ observantur. p: 212. 4. *litteræ testimoniales*
quando portantur. p: 187. 3. *Dimissoriales à Priore quando.*
pag: 222. 2. Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.
p: 44. 3. Infestis solennibus quis legit Humilias. p: 45. 2.
Lector stat capite toto aut medio aperto secundu tempus. p: 68. 11.
lectio ad primam & secundam mensam ad quæ spectat in Refecto-
rio. pag: 150. 2. *Prophetiæ Sabbato Sancto & in vigilia Pentec:*
p: 70. 21. Cõpletæ lectio. p: 123. 1. *absentes à lectione.* p: 124. 3.
lectio ad panem. p: 133. 4.
Lectio Theologiæ Moralis & Conferentia bis in hebdomada &
quali hora. p: 136. 1. *defectum lectoris quis supplet.* p: 136. 1.
lectio Regule & Constitutionum quolibet die fit ante Completo-
rium. p: 197. 5.
lector primæ & secundæ Mensæ tempore Capituli Generalis.
p: 211. 2. lectores Chori vide lectio.
lectus qualis est, qualis saccus & cooperta p: 74. 2. 3. *cum infir-*
mis dispensatur. p: 75. 5. *lecti in hospitali quales.* p: 75. 6.
Libraria Communis: p: 93. 4. *quales libri non conservantur in*
illa. p: 93. 4. *vide libri.*

Libri

I N D E X

Libri prohibiti & suspensi non conseruantur. p: 93. 4. non exportantur nisi tres libri & quomodo. p: 98. 10. Quot & quales potest habere Conuersus. p: 168. 7. libri quos tenet Prior & quæ in illis notantur. p: 177. 19. 20. Quales debeant esse in qualibet Eremito. p: 178. 21. 22. liber Professionis à quo conseruatur. p: 236. 2. librum computi suæ Eremiti qui non desert ad Capitulum Generale. pag: 222. 12.

Licentia abscondi longius vide Maior, iter, Lites debent Caueri procurando Compositiones. p: 89. 4.

Lucerne parantur in Choro pro nocte. p: 93. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensatio silentij. p: 32. 2. de uno ad alium locum quæ portantur. p: 98. 10. vide iter vestes non grauentur familiæ debitis. p: 223. 3. 225. 6. quis non se ingerit in loci administrationem. p: 226. 2. 229. 13.

Locus nouus Oblatus qualis sit, à quo & quomodo acceptatur. p: 230. n. 1. Quando possint acquiri loca noua. p: 231. 2. qualis fiat respectus in acceptatione loci. pag: 231. 2.

M

Magistro Nouitij Constitentur excepto &. p: 26. 5. Recitat cum illis Officium B. V. Mariæ p: 66. 3. Corrigit in Choro. p: 129. 2. Eligitur à Capitulo Generali. p: 157. 1. suum Officium diligentia, & instructiones. p: 158. 2. visitat Celas & Culpas audit omni die post Completorium. p: 158. 3. 4. à quo potest suspendi. p: 159. 5.

Maior Supremus Prælatas Congregationis. p: 199 1. In quibus Festis dicit Officium & Celebrat Missam Conuentualem. p: 50. 2. Quibus diebus dat absolutionem Generalem. p: 127 2. 3. dat licentiam eundi ultra 50. miliaria. p: 139. 2. non aperit litteras ad visitatores. p: 144 3. non habet mensam particularem. p: 150. 1.

I N D E X

residet in Eremito Montis Corona, & cum visitatoribus gubernat
 uniuersaliter Congregationem. p. 169. 2. facit exhortationem in
 principio Capituli Generalis. Celebrat Missam. Conuentualem.
 p. 203. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem,
 acceptat & imponit pænitentiam, declarat omnes liberos esse.
 p. 206. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. p. 206. 3. renun-
 ciat Maioratus in manibus visitatorum. p. 207. 4. requisita eligen-
 di Maioris. p. 221. 1. durat 4. annos. p. 221. Non potest simul
 agere Prioratum. p. 221. 3. nec eiusdem Nationis cum visitato-
 ribus. p. 221. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum di-
 spensa. p. 221. 6. sua præcedentia. p. 224. 3. Autoritas Maioris
 cum visitatoribus. p. 225. 1. 2. Corrigit Omnes relaxat pæniten-
 tias. p. 226. 2. Cum. visitatoribus visitat punit, & mutat.
 p. 226. 4. sua depositio & quæ requisita. p. 226. 5. Qualia
 dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p. 227. 8.
 cum qualib9 visitatoribus expedit negotia. p. 228. 9. iudicari
 causam grauaminis à visitatoribus. p. 228. 11. communicantur
 ei res difficiles visitationis. p. 228. 11. quando visitat & ubi.
 p. 229. 12. pro visitatione particulari quem secum potest ducere.
 p. 229. 12. quando & cum quo eligunt visitatores. p. 229. 16.
 potest vocare visitatores suæ residentiæ ante Pascha. p. 230. 18.
 vide Prior superior.

Manducat solus Eremita & quare p. 150. 1. Quando manducant
 simul in Refectorio. p. 110. 2. quis legit ad mensam. p. 150. 2.
 signa Refectorij. p. 111. 3. Quando fit abstinentia p. 111. 5. tem-
 pore Ieiunij quomodo die Dominico manducatur. p. 114. 7. Hora
 prandij & cæne in Æstate. p. 121. 1. hyeme in Dominica qua hora
 potest cenari, & diebus alijs colationem facere. p. 122. 2. intra
 prandium & canam non licet manducare & bibere. p. 122. 2.

Mm

hora

I N D E X

hora prandij diebus ieiunij. p: 122. 3. superiores non manducant
cum hospitibus excepto & pag: 150. 1.

Matutinum qua hora absoluitur sua signa & interualla. p: 40. 2. 3.
14. quomodo Celebratur. p: 43. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini quæ
obseruanda. p: 41. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam
incurrit. p: 125. 2. Laudes quomodo dicuntur vide Horæ Cano-
nicæ & officium Diuinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conuentuali. p: 103. 4. non. potest
adiri sine licentia. p: 103. 4.

Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. p: 104. 5.
vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Maiori vide Maior man-
ducare, Superior. pag: 150. 1.

Missæ Conuentualis à quo dicitur. p: 46. 4. in solennitatibus.
p: 50. 2. post Primam. p: 56. 2. quæ nunquam intermittitur &
quare p: 56. 2. Celebratur frequenter. p: 56. 3. quo tempore.
p: 56. 4. hebdomadarius quo tempore debet inueniri ante Altare.
p: 57. 5. aspergit aquâ benedictâ, Communicat & renouat parti-
culas. p: 57. 5. Quando Cantatur Missæ. p: 57. 6. qualia Orna-
menta sacerdotalia. p: 57. 7. unus ministrat. p: 57. 7. in quali
Missæ incensatur Altare. p: 57. 8. Gloria in Excelsis quando.
p: 58. 9. ad Missis prius in festis ad Altare manus quilibet
dantur signa. p: 58. 12. ad Missam Primam & Conuentualem.
p: 58. 12. ad Sanctus & Elevationem hostiæ p: 58. 13. in solenni-
tatibus. p: 58. 13. pro vicandis Sacerdotibus & ministris quæ
signa. p: 59. 14. quæ Candelæ accenduntur vide cerei, in anni-
uersarijs obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam.
p: 107. 14. pro quolibet defuncto de nostris. p: 108. 17.

Missæ ante Electionem Prælatorum. pag: 217. 1.

Minari non licet & qualis pena. p: 192. 2.

Minister

I N D E X

Minister Missæ, vide Missa. Minister hospitij vide hospitium.
 Mnicter fratrum datur mansuetus p 99. 1. Non partialis, p. 99. 2
 quomodo se gerat cum senibus, p. 109. 1. Minister primæ & secū-
 dæ mensæ tempore Capituli e igitur à definitoribus. p. 211. 7.
 Molendinum in locis nostris fieri debet. p 184. 1.
 Monialium Monasteria adire, & in Ecclesijs earum celebrare
 quomodo prohibitum. p. 13. 11. Monachorum quatuor genera. p. 9.
 Murmuratores grauitèr puniuntur. p: 191. 3.
 Mortuo infirmo sonatur Aue Maria, datur trinum signum quali-
 ter & quando. p: 106. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius
 funeralia. p: 106. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur
 Sacerdos & Clericus. p: 107. 16. 17. ad quæ Conuersi. p: 108. 17.
 Eleemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. p: 108. 18.
 Mutandæ Conceduntur p: 148. 11.
 Mutatio fratrum fit ex necessitate. p: 223. 1. Mutari portant
 litteras dimissoriales à Priori. p: 223. 2. vide iter.
 Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub
 pæna Excommun: p: 13. 11. Exceptis tribus diebus. p: 12. 10.
 pæna in permittentem transire Cruces. p: 13. 11. non potest tene-
 ri Cura Mulierum nec earum Confessiones excipi, si non & nec
 loqui cum illis sine socio. p: 13. 11.

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita. p: 208 2. diuersa Na-
 tionis debent esse P. Maior & inter se quilibet uisitor. p: 221. 4.
 4 Procurator Generalis alterius Nationis à P. Maiore p: 221. 5.
 Quot Prælatos potest habere qualibet Natio. p: 222. 9. Quales
 Nationes nostræ Congregationis. p: 222. 10
 Negligentes in Choro corriguntur. p: 125. 1. 2. 3. pro manuali
 Exercitio vocantur. p: 133. 4. ad Capitulū Culparum. p: 176. 15.

I N D E X

Negotia Religionis quo ordine tractantur in Capitulo Generali.
p: 209. 1. 2. vide Capitulum Generale Definitor definitorium
Negotia grauia intra annum ad quem referuntur. 228. 9.
Nomen. quomodo vocantur Eremitæ inter seipsos. p: 171. 4.
Superiores quomodo nominantur. pag: 20. 1.
Nominatio Prælatorum in Electione. pag: 218. 4.
Nonæ quando datur signum. pag: 61. 4.
Nouitijs Constitetur P. Magistro excepto S. p: 26. 5. non loquitur nec conuersatur cum Professis sine licentia. p: 34. 6. Officium in Choro peragit cum alijs. p: 65. 1. extra chorum cum Magistro. p: 66. 3. post professionem manet vno anno in Nouitiatu nec habet vocem in Capitulo. p: 73. 1. post Nouitiatum à quo instruitur. p: 73. 1. à quò in Choro S. alibi corrigitur. p: 129. 2. facit exercitium separatim cum Magistro. p: 133. 3. non facit disciplinam extraordinariam nec portat Cilicium sine licentia Magistri. p: 137. 1. 2. in receptione nouitij quæ considerantur, sua ætas cum qua qualiter dispensatur. p: 152. 1. quæ inquisitio debet fieri. p: 152. 2. 153. 5. de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi. p: 152. 3. qualis sit protestatio S. quando p: 153. 4. pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia. p: 153. 5. à quo examinatur tam Clericus, quam Conuersus p: 154. 6. quis proponit in Capitulo. p: 154. 7. à quo potest dimitti. p: 154. 8. manet in proprio habitu 40 dies p: 154. 9. non datur illi habitus sine licentia patris Maioris S. visitatorum p: 154. 9. ante habitum facit generale Confessionem. p: 155. 12. ante professionem Confessio vnus ann. 160. 1. post suspensionem habitus quid facit cum vestimentis suis S. pecunia. p: 161. 1. non licet petere aliquid ab eo sub pena circumscriptionis discipline. p: 161. 2. relicta à Nouitio conuertitur in vsum Ecclesie. p. 162. 3. inuentus mendax ante professionem

I N D E X

professionem eiicitur de Religione. p: 162. 6. præcedentia Nouitiij
Sacerdotis. p: 164. 2. 3. genuflectitur coram P. Magistro.
p: 171. 1. Nouitiij dicunt primo culpam in Capitulo & quomodo.
p: 176. 12. forma vestiendi. p: 232. 1. die professionis communi-
cat. p: 235. 1. forma Professionis p: 235. 1. res Nouitiorum repo-
nuntur apud Cellerarium & seruantur in dispensa vsq; ad Pro-
fessionem. 161. 1.

O

Obedientiæ primus gradus obedire sine mora. p: 28. Cap: 5. quo-
modo sit obediendum p: 28. Reg: ab illa pendet Conseruatio disci-
plinæ Regularis p: 30. Maior obedientiæ obseruantia & quare.
p: 30. 2. quæ fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris.
p: 30. 2. per votum obedientiæ cui priuilegio renunciat. p: 30. 3.
Superiori utrum obediendum. p: 193. 1. Præceptum obedientiæ
quando obligat sub peccato mortali p: 196. 3. Obedientiæ Domus
quo numero & ord:ue fiunt. p: 173. 2. 3. 4. cum promptitudine
suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. p: 173. 4. duæ pos-
sunt dari vni & vna diuidi p: 174. 5. post factam semet excusa-
tionem non fit replicatio. p: 179. 1. 2. 3.

Oblatus non tenetur ad ieiunia Regularia sed solum ad Ecclesi-
astica. p: 122. 6. ætas in receptione. p: 152. 1. quomodo & ubi
recipitur & à quo instruitur. p: 155. 13. post annum à quo potest
dimitti & ob quam causam. p: 156. 15. potest exire quando vult
post septennium potest recipi pro Conuerso. p: 156. 16. quæ pro-
mittit in ingressu. p: 156. 17. Qui dimittuntur aut per se egredi-
untur non recipiuntur. p: 156. 17.

Obligationes perpetuæ Missarum quomodo recipiuntur. p: 162. 5.
Obligatio Diuini Officij vnde Officium Diuinum.

Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. p: 173. 2. 3. 4.

I N D E X

illorum numerus & Ordo. p: 173. 4. publicatur illorum Electio in Capitulo Culparum quando. p: 173. 4. vide Obedientia unus potest habere duas Obedientias. p: 174. 5. Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam. p: 173. 4. Officiales eliguntur à Definitoribus vide Definitor.

Officinas intrate nemo potest excepto. pag: 11. § pena p: 11. 8. visitantur à visitoribus. p: 230. 16.

Officium Diuinum quis incipit vide hebdomadarius sacerdos quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. p: 52. 1. quis intonat Salve Regina. p: 53. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. p: 66. 2. non sustentantur nisi &. p: 67. 6. Obseruantur Cerimonie. p: 67. 6. qui venit tarde quid facere tenetur. p: 125. 2. Obligatio Officij Diuini vide horæ. 138. 1. Canonica Matutinum Prima.

Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag: 66. 3. quibus diebus. p: 66. 3.

Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto &c. p: 66. 5. hoc officio & Anniversarijs satis fit Obligationi in Quadragesima. p: 66. 5.

Oleum & datur infirmo suo tempore. 106 11.

Oratio mentalis quando, & quâto fit tempore. p: 71. 1. Quale signū illius & finis. p: 71. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ p: 138. 1. Oratio in principio Capituli Conuentualis p: 22. 2. Generalis p: 202. 2. in principio Definitorij. p: 204. 2.

Ordines. qui promouetur ad Ordines debet examinari, quo tempore. p: 167. 1. anni professionis pro susceptione sacerdotij. p: 167. 2. qui Ordinari facit se & alios sine licetia punitur p: 167. 3. Ordinationes & decreta visitorum ubi inscribantur & earum vigor. p: 230. 17 vide Actus Capitulares Ordinationes Capituli antecedentis legunt Definitores. 213. 7. Ostiarius

I N D E X

Ostarius Capituli, sua qualitas & officium. p: 211. 6. 212. 2. audit Missam quæ Celebratur ante Electionem Prælatorū. 217. 1. Octaua S. Romualdi quando Celebratur, & ubi in utraq; festiuitate. p: 116. 11.

P

Pacis Osculum quando & quomodo datur. p: 47. 6. 58. 10. Panis qualitas & modus distribuendi. p: 118. 1. signum pro pane faciendo. p: 133. 5. pistoris cura & Officium. p: 185. 3. Panni à quo prouidentur & quando. p: 147. 1. 2. quis pannos scindit. p: 149. 17. Paulus Iustinianus dilatat nostram Religionem. pag: 7. Pocula æ vitro prohibentur. pag: 90. 6. Pallium quomodo portatur. p: 148. 9. sine illo non licet intrare chorum & Refectorium. p: 69. 16. portatur per Eremitā. p: 148. 8. forma illius & materia. p: 148. 7. Pecunia nō potest cōseruari ab Eremita excepto Priore & Cellerrario. p: 96. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici p: 98. 11. 12. Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam a parentibus & amicis. p: 144. 2. Pecunie Nouitiorum quomodo Conseruatur. p: 161. 1. vide Nouitius quantitas pecunie euntis ad Capitulum. p: 200. 4. qui non defert ad Capituliū aut non soluit taxatā pecuniā pro sua Eremita. p: 201. 7. tempore Capituli Generalis deponitur in manu depositarij electi. p: 210. 3. Pæna qualis est grauis. p: 77. 2. 78. 3. quomodo intelligitur grauius puniatur. 78. 3. Culpa grauior. p: 79. 4. Pæna Carceris quando non infert infamiam p: 79. 4. pæna peccati contra Castitatem. p: 80. 5. pænitentia secreta pro Culpa secreta. p: 80. 6. Culpa grauissimæ quando reseruantur Definitoribus. p: 83. 2. Murmuratores

I N D E X

Murmuratores puniuntur vide Murmurator qui coquit in Cella pulmenta. p: 117. 16. *qui manducat Carnes.* p: 119. 3. *qui loquitur in choro.* p: 140. 2. *qui non lauat pedes hospitibus.* p: 143. 5. *qui aliquid petit à Nouitijs.* p: 161. 2. 3. 4 *qui facit se ordinare aut alios sine licentia.* p: 167. 3. *quales penitentiae frequentantur in Capitulo.* p: 176. 13. *penitentia suspenditur per appellationem.* p: 177. 16. 17. *qui transit tempus tonsuræ.* p: 185. 5. *qui vadit sine socio.* p: 187. 1. *qui scribit falsas infamias.* p: 191. 4. *punitur qui percutit, minatur & iniuria afficit.* p: 192. 2. *qui iniurat contra Prælatum & contradicit illi.* p: 193. 2. *qui non vadit ad Capitulum Generale.* p: 199. 1. *qui vadit ad Capitulum aut Dietam sine licentia.* p: 200. 3. *qui non portat aut non mittit Computum suæ Domus.* p: 201. 7. *qui non portat secum pecuniam taxatâ ad Capitulum.* p: 201. 7. *qui facit factiones.* p: 204. 4. *qui procurat litteras.* p: 203. 6. *Definitores qui reuelant tractata.* p: 216. 16. *qui non defert acta Capituli ad suam Eremum.* p: 225. 7.

Penitentiae taxate in Regula & Constitutionibus possunt moderari. p: 196. 4. 226. 2. *cum quali aduertentia.* p: 197. 5

Percutere Prælatum pena grauissima. p: 83. 1. 2. *quomodo punitur percussor.* p: 83. 2. 192. 2.

Pitancia quando datur. p: 113. 1. 114. 5 7. 8 9 *sua quantitas & pondus.* p: 116. 14. *cum oleo dari potest pro butiro sed non in contrarium.* p: 117. 15. *Casci sex unciae dantur & quando.* p: 117. 18. *Cibi cocti reponuntur in armariolo eodem die.* 117. 19.

Portinarius sua diligentia & cura. p: 183. 2. *portam tenet clausam.* p: 183. 3. *deponi facit arma & custodit illa.* p: 183. 4. *in quibus præmonet extraneos.* p: 184. 5. *quomodo Curam gerit caluacaturæ hospitum.* p: 184. 6. *Portinarius Capituli Generalis vide*
ostiarius *Prælicatio*

I N D E X

Prædicatio prohibita, & sua pæna, à quo dispensatur delinquens. p. 204. 4. qualis non est prohibita. p. 205. 5. Circa negotia Capituli. 215. 15. vide Officium.

Præcedentia locorum nostrorum. p. 169. 1. Maioris. p. 169. 2. visitorum ex occasione visitationis. p. 169. 3. intra visitatores. p. 169. 4. inter Priorem suæ Eremitæ & Magistri. p. 169. 5. inter Sacerdotes Clericos, Cōuersos & Oblatos. p. 170. 6. inter Priores & visitatores hospites. p. 170. 7. Presidentis. p. in nominatione & electione Prælatorum. p. 209. 8. inter Definidores & P. Maiorem. p. 218. 3. inter Nouitios & sacerdotes vide Nouitius & de hospites.

Præceptum S. Obedientiæ quomodo obligat sub peccato mortali. p. 196. 3. tale præceptum pro Definitoribus non reuelandi. p. 216. 16. Scrutatorum. pag. 218. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capituli Generalis. pag. 168. 6.

Prælati Prælaturas in definitorio p. 204. 2. quo ordine nominantur in Electionibus. p. 218. 3. 4. post sex annos vacant annis duobus & non sufficit vnus. p. 222. 8. vide Prior, Superior, Prælatura.

Prælatura non confectur illi qui non valet ducere vitam Communionem. p. 222. 12. quare aliquis deponitur. p. 226. 5. pro depositione aut electione P. Maioris quot debet cōgregari & qui p. 227. 6. duo visitatores. p. 227. 7. duo Prælati. p. 227. 7. qui renunciat tempore visitationis punitur. 229. 14.

Presidenti tempore Capituli fit reuerentia cum genuflexione. p. 171. 1. eligitur à definitoribus. p. 209. 8. publicat in Refectorio Ministros electos in definitorio. p. 211. 7. Quando Celebrat Missam de Spiritu S. p. 212. 1. quando egreditur de Definitorio.

Nn

p. 213. 5.

I N D E X

p: 213. 5. proponit negotia. p: 214. 9. Confirmat electionem Prælatorum. si vero ipse eligatur in Prælatorum Confirmat primus Definitor. p: 219. 9. facit exortationem antequam prælegantur electi ad Mensam. 225. 5.

Prima quando datur signum. p: 55. 1. qualis versus dicitur ad sonum Primæ. p: 34. 7.

Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.

p. 10. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate. p: 11. 6. qualis debeat esse. p: 20. 2. exponit Confessarios. p: 26. 4. potest reservare Casus quomodo. p: 27. 9. habet

curam fratrum finito Nouiciatu aut alteri mandat. p: 23. 1. quando potest tenere pecuniam. p: 96. 1. quæ concedit subditis & quæ non. p: 96. 4. visitat Cellas bis in anno cum quo. pag. 97. 5.

Cura & visitatio infirmorum. p: 104. 6. 105. 9. 10. Moribundorum. p: 106. 11. senum. p: 109. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. p: 139. 2. non recipit banditos debitores & Contumaces. p: 143. 7. non potest dare licentiam

subditis petendi pecuniam à quibus. p: 144. 2. debet legere litteras subditorum. p: 144. 3. 4. providet vestimenta. p: 147. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto &. p: 150. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq;

instruit. pag. 167. 4. 5.

Præcedentia sua in Eremo & alibi. p: 169. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. p: 173. 2. 3. potest removere negligentes p: 174. 6. quando tenet Capitulum Culparum quæ disponit commendat & dispensat. p: 174. 7. 8. 9. 16. 11. 14. quas

pænitentias frequentat potest illas mutare & alterare. p: 176. 13. scribit de morte subditi ad alia loca. p: 178. 21. quando facit novas fabricas. p: 178. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit

superioribus

I N D E X

Superioribus de statu suæ Eremit. p: 178. 25. quando nominat
superiorem Domus & qualem. p: 180 4. relinquit in scriptis faciē-
da. p: 181. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuniā
ad Capitulum Generale p: 200. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur &
punitur. p: 226. 2. 4. ob quas Cāsas potest deponi. p: 227. 5. quæ
dubia potest declarare. p: 227. 8. in visitatione confert cum
visitatoribus de grauibus negotijs. p: 227. 6. vide superior de
Monte Corona Prælatus Prælatura.

Prior Sacræ Eremit subiectam habet familiam Abbatie illam
visitat & corrigit. p: 181. 10.

Priuilegia Obtena in fauorem Eremitæ post Professionem nulla
sunt. p: 30. 3.

Processiones quales sunt & quæ obseruantur in illis. p: 69. 17. 18.
portantur candelæ in manibus. p: 70. 18.

Processus quales & quando mutantur superioribus. p: 84. 4.

Procurator seculares à quo eligitur. p: 23. 3.

Procurator Generalis quando eligitur. p: 218. 3. non sit eiusdem
Nationis cum P. Maiore. p: 222. 9. durat 4. annos. 222. 7.

Professus nouus manet uno año in nouiciatu. p: 73 1. vide Nouitius
Professi cui debent confiteri vide Confessio Confessarius.

Professio quā to & quo ordine admittitur ad illā Nouitius p: 160. 1.
subscribit in presentia testium. p: 160 1. ante disponit de suis re-
bus. p: 161. 1. quando punitur nouus Professus repertus mendax

p: 162. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorū
vide Maior Prior Visitator ante professionem facit generalem

Confessionem & communicat ipso die. p: 235. 1. forma Professio-
nis & quæ Obseruantur in illa. pag: 235. 1.

Prophetiæ cum quo ordine leguntur. p: 70. 21

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam. p: 167. 1.
198. 2. vide Ordo.

N° 2

Proprietas

I N D E X

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conseruari. p: 96. 1. non potest aliquid teneri absconditum. p: 97. 5. pena proprietarij. pag: 96. 1. 2. 3.
Prostratio in choro ob errores factos quando fit p: 129 1.
Psalterium recitatur omni septimana priuatim. pag: 64. 1.
Publicatio & Conclusio Capituli Generalis: pag: 224. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet obseruari à monachis. p: 137. 1. multo magis eb Eremitis. pag: 138. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur qualibus & à quo. p: 14. 1. 2.
Reclusorum obseruantia. p. 16. 7. 8. 9. eorum Cella. p: 15. 3. à quo tempore carent voce actiua Reclusi perpetui non habent actiuam nec passiuam. p: 17. 11. infirmi non visitantur sine licentia. p: 104. 7. 10. Recreatio Eremitarum quādo fit. p: 32. 7. 112. 6. quæ obseruantur. pag: 112. 7. 8. non pulsantur instrumēta mutata à secularibus nec eorum Domus visitantur. p: 112. 6. 8. uindemia vno die. p: 112. 9.
Refectorium commune quibus diebus fit. p: 110. 2. signa pro faciēdo refectorio. p: 111. 3. si his diebus ieiunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas p: 111. 3.
Regula & Constitutiones obseruentur. p: 231 1. leguntur quolibet die vesperi ante Completorium. 197. 5. vide Constitutiones. Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali. p: 152 3. hospites quomodo tractantur. 165. 5.
Reliquie Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent obseruari. p: 58. 11. ablatio eorum non absoluitur nisi restituant acceptas. p: 93. 3.

Reus:

I N D E X

Reus & eius defensio. pag: 84. 4.

Residentia P. Maioris & Visitorum. pag: 169. 2. 3.

Responsoria quomodo dicuntur in choro. p: 65. 1.

Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine. p: 206. 2. non acceptatur in visitatione sine Consensu P. Maiores. p: 229. 13. vide Prælatuæ.

Reuelare tractata in Capitulo Conuentuali quando non licet & pœna p: 23. 4. quando à Definitoribus. p: 216. 16.

Reuerentia inferiorum versus superiores & alios. pag: 171. 1. 2. 3. 4.

Res nouitiorum deponuntur in manu Cellerarij & conseruantur in dispensa ad Professionem. p: 161. 1.

Regitionum ieiunium quale. pag: 114. 4.

S. Romualdus Institutor Or. Camaldulensis quanto tempore in Eremito vixit & quæ reliquit discipulis suis. p: 5 ubi fundauit & stabiluit. p: 7. vigilia festi S. Romualdi. 116. 11.

S

Sacerdotes extranei quomodo tractandi. 164. 4.

Sacerdos habet quos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto &. p: 162. 5. Hebdomadarius & suum officium p: 46. 4. vide hebdomadarius, Sacerdos, Nouitius & sua præcedentia in choro. p: 164. 1. 2. tribus annis peragit obedientias Clerici p: 164. 2. aicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli. pag: 203. 3.

Sacramentum SS. Eucharistiæ conseruantur decenter. p: 28. 13. quando renouatur. p: 28. 13.

Sacrista debet considerare tempus Completorij. pag. 57. 5. illius cura & officium p: 92. 1. 2. 3. adiunatur à Nouitjs. datur illi socius. p: 93. 2. 132. 2. vocat absentes à choro de an. p: 125. 1. Conseruat librum Professionis. p: 235. 2.

No 3.

Scapulare

I N D E X

Scapulare Cuius materiae & formae. p: 147. 4. quot conceduntur. p: 149. 14.

Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum. p: 22. 2. & intimationes Novitiorum. p: 153. 4. à quo eligitur. p: 173. 2. 4.

Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, eius Officium & auctoritas. p: 207. 1. 209. 1. scribit determinationes Capituli. p: 224. 4. legit tabulam ubi & quomodo. p: 225. 5.

Scrutatores duo eliguntur & quales. p: 217. 20. audiunt Missam quando Celebratur ante electionem Praelatorum. p: 212. 1. accipiunt praeceptum. p: 218. 4. eorum officium. p: 218. 5. obligatio illorum sub pena disciplinae Circularis. p: 219. 6.

Seculares non admittuntur ad Commune Consortium excepto &. p: 10. 5. non frequentantur illorum Ecclesiae. p: 11. 6. non introducuntur in Cellas. 11. 7.

sedere quando debent in choro. p: 63. 10. sedent Eremitae bibentes. p: 121. 2.

Sedes Prioris à nullo occupatur absente illi à choro. p: 170. 8.

Signa Missae privatae ad Maius Altare festis diebus, tum Missae Primae & Conventualis. p: 58. 12. signum ad Sanctus & elevationem. p: 58. 13. quando Celebrat Superior in solennitatibus. p: 58. 13. quando vicantur Sacerdotes ad Celebrandum & ministri ad inferniendum. pag: 59. 14.

Signa Mensae Communis. p: 111. 3. proficiendo pane & Exercitio manuali. p: 133. 5. Dimissionis. p: 135. 4. signa mortui. p: 106. 12. Capituli Culparum & Conventualis. p: 22. 2. Capituli Generalis. p: 202. 3. signum post lectionem ante Completorium. 62. 7.

Signa Matutini. p: 40. 2. 3. 4. Primae. p: 55. 1. Tertiae. p: 60. 1.

Sexta

I N D E X

Sexte. p: 60. 3. Nonæ. p: 61. 4. vesperarum. p: 61. 5. Completorium. p: 61. 6. pro Ave Maria. p: 62. 8.

Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti. p: 73. 8. à quo cum licentia superioris. p: 101. 3. quomodo infirmi & annorum. 60 eximuntur à facienda abstinentia. p: 109. 1. quomodo tractantur à Priore. p: 109. 1.

Sylvæ quomodo Custodiuntur. p: 10. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores p: 10. 2. pæna Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. p: 10. 2. quales sylvas debent habere loca nostra. p: 231. 2. aduertentia ne extirpentur. p: 91. 7. Custos siluarum sua Cura & diligentia. p: 94. 7.

Sepultura, quæ cõservantur in ea. p: 107. 15. vide mortuus.

Sequestratis in Cella prohibetur loqui. p: 81. 1.

Sexte quo tempore datur signum. p: 60. 3. vide signum.

Signum Congregationis aut particulare Eremiti. p: 145. 7.

Si cuius documentum in Regula. p: 31. Cap: 6. in quibus locis & quibus non licet loqui. p: 32. 2. 3. quando & quomodo dispensatur. p: 32. 3. 4. prohibitus omnis importunus strepitus quo loco & tempore. p: 33. 5. quo transgreditur silentium per unum Miserere quare privatur. p: 33. 5. non alloquitur cui impositum silentium. p: 81. 1. nec post Completorium. p: 122. 2. 123. 2. silentium summum in Ecclesia & choro. p: 40. 1. 2.

Singularit's vivendi non laudatur. p: 122. 5.

Solitudo vera quæ requirat. p: 10. 5.

Solennitas primæ Classis & secundæ in qua superior Missam celebrat. p: 50. 2.

Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera. p: 74. 1.

Stola quomodo & quando uti solet Eremita. p: 58. 11.

Streptus importunus prohibitus. 33. 5.

Suffragia

I N D E X

Suffragia mortuorū quomodo Celebrātur. p: 106. 13. 14. 17. 18. 181. 9.
Superior quid facit in Capitulo Domus. p: 22. 2. suum officium
in Choro tempore Matutini. p: 49. 1. in quibus solennitatibus di-
cit officium & Celebrat Missam. p: 50. 2. Intonat Magnificat &
Benedictus in officio Regulari & Salve Regina. p: 52. 1. incen-
sat Altare quando. p: 57. 8. quomodo stat dicendo Pater noster &
dando Benedictiones. p: 67. 7. potest dispensare cum coopertio-
ne medij Capitis & quando. p: 69. 13. dispensat cum austeritate
lecti. p: 75. 5. quomodo procedit in Causis contra delinquentes.
p: 84. 3. 4. 5. querit Apostatas & fugitivos. p: 85. 1. non sit par-
tialis. p: 99. 2. sit facilis in concedendo esu Carnium infirmis.
p: 105. 9. dispesat secū & cū alijs in modo viuēdi. p: 122. 5. 122. 2.
quid facit quando aliquis tarde venit aut deest in Choro. p: 129. 2.
Corrigit errores in Choro & quomodo. p: 129. 2. 3. procurat ut
suo tempore. pulsetur pro officio Diuino. p: 131. 1. non dormit ex-
tra hospitia ubi inueniuntur. p: 139. 1. quæ subministrat itineran-
tibus. p: 138. 10. non grauet subditos indiscrete. p: 179. 4. qui
coniurant contra Superiorem. 193. 2. Electiones superiorum quo-
modo fiunt vide Electio.

Superiorem Domus quando nominat Prior. p: 180. 23. quando non
nominat quis intelligitur esse Superior. p: 180. 3. cum quali ad-
uertentia debet eligi. p: 180. 4. sua autoritas in temporalibus &
spiritualibus. p: 180. 5. 6. subiectus Priori. P: 131. 7. non potest
alium substituere. p: 181. 9. sine necessitate non mittit fratres
extra Ereumum 181. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec
vendit. p: 181. 9.

Superior Abbatie Montis Coronæ Subiectus Priori dicte Eremit.
p: 1. 1. 10. non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi &
Castigari. pag: 182. 9.

T

Taxatam

20.

8.

4

3-6

$\frac{3-6}{5=1}$

$\frac{30}{10}$
 $\frac{9-6}{3}$

20.

6.

3-6

20

180

$\frac{3-6}{35=1}$

$\frac{3-10}{200}$
 $\frac{3-6}{3}$

$\frac{20}{88}$

600
600
600
200
200

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029939

9-0

44

24

176

88

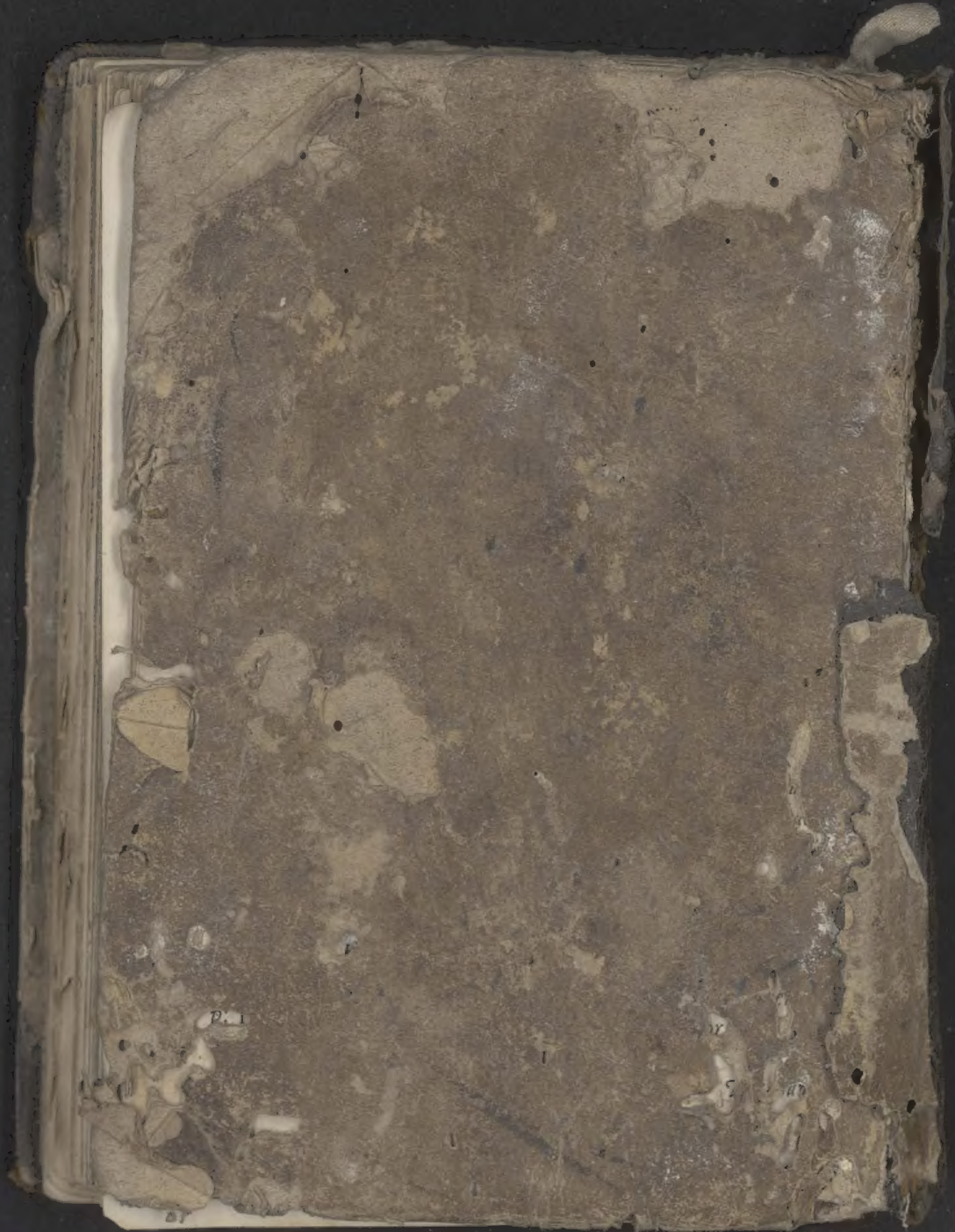
1056

33-10

1-20

350

6

Concordia
Hortus